

5 სპარტოპოლი, კასთილი, «კასტილიის მამა» და მისი ნაშრომები

მუიერი გაზაფხულის მოლოდინში 2

უკუფაქტის უფაქტი

„ჩემს მტრებს იმით ვანადგურებ, რომ მათთან მეგობრობას ვინცებ!“
 აბრაჰამ ლინკოლნი,
6-7 აშშ პრეზიდენტი (1861-1865 წწ.)

3 ნანა კაკაბაძე: დამხრება, როდესაც ვიღაც ვიგინდარა პარხელი, კახი, როგორც ჩვენი ქვეყნისთვის არაფერს არ ნაკომდვენს, თითო უქნავს ჩვენი ქვეყნის ჩრეულ დაუბატბს, თანახს ნაქირალა გვერამიანს გავო

გიორგი იუგურიძე უოლტერსის განხსადება, რომ შავ ზღვაში უოზიხიები განიბტქიხვანს, **8** სერვილის ჩეალოგად ნარეორჩენის მხდლოგა უფრო

თამარ კიკნაძე: **4** საქირო, აქხენტი გაქეთღანს ჩევიონულ ურთიერთობებზე, მათ უორის ჩუნეთთან ურთიერთობების ნორეალიზებზე, სხხლსო დილოგებთან და დილოგზე უფხაზებს და ოსებთან

10 «სპუტნიკ V»-ის სერტიფიკაციის აღიარება

14 კუბინის ახალი იალტა გლოგალური ელიტისთვის

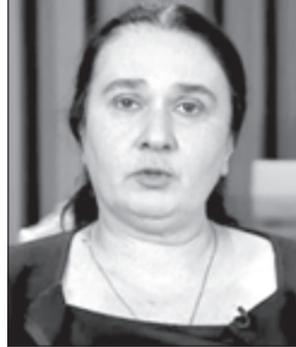
15 ტრანსპენდერული დემოკრატიის მანიფესტი

„ვინ არის ჰარცელი? როგორ გაბედა? მისი პროფილია, მის მანდატში შედის დავუტატებისთვის შენიშვნის მიცემა? როგორი საერთაშორისო ხელშეკრულების წესი და პირობა დაარღვია თუა წულუკიანმა? შურნალისტის, ვილაც რიგითი შურნალისტის, ვინაა ნიკა გვარამიას ტელეფონის ნომერი გამოამოხეურა. როდის მერა დაწესდა, რომ შურნალისტის ტელეფონის ნომრის გასაჯაროება აკრძალულია და დანაშაული?! ეს ყოველად წარმოუდგენელია. ვინ ჰკითხავდა ვინაა ჰარცელს ამ ამგის გარეშე?!“

კიდევ ერთხელ დამხიარული საქართველო და დასავლეთი, როგორც თითს გვიჩვენებს

ნანა კაკაბაძე: დამხიარება, როდესაც ვილაც ვიბინდარა ჰარცელი, კახი, როგორც ჩვენი ქვეყნისთვის არაფერს არ წარმოადგენს, თითს უჩვენებს ჩვენი ქვეყნის რეალურ დედას, თანაც ნაძირალა გვარამიას გემო

რამდენიმე დღის წინათ მორიგი საპარლამენტო დავა-კამათისას პარლამენტარმა თუა წულუკიანმა სააკაშვილის ზეობის პერიოდში გენერალური პროკურორის მოადგილის, ამჟამად ტელევიზიის შეფ ნიკა გვარამიას ტელეფონის ნომერი გაასაჯაროა. ამას მოჰყვა საქართველოში ევროკავშირის ელჩის, კარლ ჰარცელის, განცხადება: „კონფიდენციალურობის უფლება ფუნდამენტური საკითხია და მე ეს არაეთიკურად მივიჩნევ. როგორც ვიცი, სახელმწიფო ინსპექტორი შეისწავლის ამას მონაცემთა დაცვის კუთხით“. კარლს ჰარცელის ამ განცხადებას წულუკიანმა ასე უპასუხა: „ვისურვებდი ელჩ ჰარცელის მიღებას საქართველოს პარლამენტში, რათა განგვეხილა მისი დღევანდელი განცხადება“. ჰარცელთან შეხვედრის შემდეგ წულუკიანმა განაცხადა: „შეხვერა იყო საინტერესო და, რაც მთავარია, ნაყოფიერი. ამ შეხვედრისას გაირკვა, რომ მისი გუშინდელი განცხადება ჩემთან და ჩემს პოლიტიკურ განცხადებასთან დაკავშირებით არის მისი პირადი პოზიცია“. როგორ და რატომ გაუბედა საქართველოს უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს არჩეულ წევრს კარლ ჰარცელმა, მსუბუქად რომ ვთქვათ, შენიშვნის მიცემა? ამ და სხვა მნიშვნელოვან თემებზე ადამიანის უფლებათა დამცველი ნანა კაკაბაძე გვესაუბრება.

დამხიარულია არ იქნებოდა უკანდახევა, ის გუნდური მოთამაშეა და როგორც ჩანს, გუნდმა და მისმა ზემდგომებმა უთხრეს, რომ საჭირო იყო რაღაც ფორმით უკან დახევა. უკანდახევაში პარცელთან პირად შეხვედრას ვგულისხმობ. სხვა შემთხვევაში, ვიცი, რომ თუა უკანარ დაიხედა, ის იძულებული შეიქნა, სხვათა აზრი გაეთვალისწინებინა. თუა წულუკიანის ნაირი ქნადა თუ მოიქცნადა ამ ხელისუფლებაში, ის თანამდებარეა და პრინციპულია, მაგრამ, სამწუხაროდ, ასე ხდება — იზაბრება ყველაზე პრინციპული და თავდადებული. კიდევ ვიმეორებ: გული მტკივს, რომ თანაც თანაც მართლაც მოსწონს ამგის, როდესაც ის იყო მასოლუტურად მართალი.

ის უფლებამ ქვეყანას დააკარგვინათავმოყვარეობა, ის სისხლიანმა რეჟიმმა ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის დიდი ნაწილი გაანადგურა. ზოგი განადგურდა, ზოგს სისხლი გაუშრა. სააკაშვილია ფსევდო ბათილა ჩვენი ქვეყნის ღირსება, ყველას მისცა საშუალება, ხელი წამოეჭრა ჩვენი საზოგადოებრივი ცხოვრების საფუძველზე იყიდება ტერიტორიები და, სამწუხაროდ, კაცივინა არ იცის, რა და სად? ხელისუფლება ან ვერ ერკვევა და, თუ გაერკვა, თავისი ისე წამოარტყამენ უცხოტომელები, კუთხეში ისე დააყენებენ, როგორც თუა წულუკიანი დააყენეს. — რა გვეუფლება, რა უნდა ქნას ხალხმა? — ხალხმა უნდა გამოასწოროს ყველაფერი, თუკი ჩვენ, საზოგადოების წევრები, ვფიქრობთ, რომ ხელი-სუფთაა გამოასწოროს ჩვენთვის, ვცდებით, რადგან ხელისუფლება არსებობს და უნდა მოიხდინოს. — ვინ უნდა მოიყვანოს ჩვენს ქვეყანაში ხელისუფლება, ჩვენ ხომ თავად ვირჩევთ? — არავითარ შემთხვევაში, ჩვენ არავის ვირჩევთ... ქართველ ხალხს რომ ჰქონდეს არჩევანის საშუალება, გაცილებით უკეთესს ავირჩევდით, დარწმუნებული ვარ. ქართველმა თავად უნდა გააკეთოს ის, რომ, გარედან მმართველს როცა დასვამენ, იმ მმართველმა იმის მაქსიმუმით გააკეთოს, რაც ჩვენ გვსურს. ყველა უცხოტომელმა უნდა იცოდეს, რომ ჩვენთვის ღირსება და თავისუფლება უპირველესია და ამის შელახვა ვერც ერთმა ხელისუფლებამ ვერ უნდა გაბედოს. ამის უნდა ემინოდეს გარედან დირექტივის მომცემ ქვეყანასაც. ჩვენი ქვეყნის მმართველმა გუნდმა უნდა იცოდეს, რომ ხალხის, დეპუტატის, ქვეყნის ღირსებას ვერ დაიცავს, არ ვაპატივებ. უნდა არსებობდეს ადამიანთა ჯგუფები, რომლებიც ამას გააკონტროლებენ, თორემ პოლიტიკოსები დამოკიდებული არიან „კრემლებზე“... ასე რომ, სამოქალაქო აქტივობაა საჭირო, რათა ალკვეთით ჰარცელისნაირი ტიპების განუკითხვობა ჩვენს ქვეყანაში, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ხალხის რჩეულ დეპუტატს შეურაცხყოფენ.

— ქალბატონო ნანა, საზოგადოების გარკვეული ნაწილი აღაშფოთა კარლ ჰარცელის საქციელი... როგორ და რატომ გაბედა ჰარცელმა, წულუკიანის მოქმედება შეეფასებინა? — კარლ ჰარცელმა საქართველოს პარლამენტის წევრ თუა წულუკიანს გაუბედა და აკადრა ზემდგომი, რაზეც, სიმართლე გითხრათ, ძალიან გაგებრაზდი. ევროკავშირის რომელიმე ქვეყანაში რომ იყოს ჩვენი წარმომადგენელი, ის გაბედავდა, იმ ქვეყნის პარლამენტის წევრისთვის რამე მსგავსი ეკადრებინა? ვინ არის ჰარცელი? როგორ გაბედა? მისი პროფილია, მის მანდატში შედის დეპუტატებისთვის შენიშვნის მიცემა? რომელი საერთაშორისო ხელშეკრულების წესი და პირობა დაარღვია თუა წულუკიანმა? შურნალისტის, ვილაც რიგითი შურნალისტის, ვინაა ნიკა გვარამიას ტელეფონის ნომერი გამოამოხეურა. როდის მერა დაწესდა, რომ შურნალისტის ტელეფონის ნომრის გასაჯაროება აკრძალულია და დანაშაული?! ეს ყოველად წარმოუდგენელია. ვინ ჰკითხავდა ვინაა ჰარცელს ამ ამგის გარეშე?! — საქართველოს ერთი დიდი ჭირია სჭირს. ეს ყველაფერზე...

დასავლეთი უნდა იცოდეს, რომ თანაც თანაც მართლაც მოსწონს ამგის, როდესაც ის იყო მასოლუტურად მართალი. თუა წულუკიანის ნაირი ქნადა თუ მოიქცნადა ამ ხელისუფლებაში, ის თანამდებარეა და პრინციპულია, მაგრამ, სამწუხაროდ, ასე ხდება — იზაბრება ყველაზე პრინციპული და თავდადებული. კიდევ ვიმეორებ: გული მტკივს, რომ თანაც თანაც მართლაც მოსწონს ამგის, როდესაც ის იყო მასოლუტურად მართალი.

დასავლეთი უნდა იცოდეს, რომ თანაც თანაც მართლაც მოსწონს ამგის, როდესაც ის იყო მასოლუტურად მართალი. თუა წულუკიანის ნაირი ქნადა თუ მოიქცნადა ამ ხელისუფლებაში, ის თანამდებარეა და პრინციპულია, მაგრამ, სამწუხაროდ, ასე ხდება — იზაბრება ყველაზე პრინციპული და თავდადებული. კიდევ ვიმეორებ: გული მტკივს, რომ თანაც თანაც მართლაც მოსწონს ამგის, როდესაც ის იყო მასოლუტურად მართალი.

ინტერვიუ

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ჩვენ ვცდილობთ, ავახლოთ დემოკრატიული სახელმწიფო მათთან, რომლებსაც რთული საერთაშორისო ფონი, რომელიც დამატებით სირთულეებს ქმნის. მნიშვნელოვანია, ასეთ პირობებში ჭკვიანურად მივმართოთ ყველა ის ბერკეტი, რომელიც ჩვენს ხელშია. მთავარი ორიენტირია, მოვაზაროთ ჩვენი პრობლემები; უპირველეს ყოვლისა, ეს არის ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობა. ამასთანავე, საქართველოს ყოველთვის ჰქონდა კავშირები ლიდერის პოზიციას და ეს პოზიცია უნდა დავიბრუნოთ“.

თამარ კიკნაძე: საჭიროა, აქხანტი გაკეთდეს ჩვენი ურთიერთობა, მათ შორის რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზაცია, სახალხო დიპლომატიასა და დიპლომატიას აფხაზეთსა და ოსეთთან

ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტიმ პრეზიდენტმა ჯო ბაიდენმა, რომელმაც მთავარსარდლის პოსტი, როგორც მისი ოპონენტები ამტკიცებენ, არჩევნების ტოტალური გაყალბებით დაიკავა, 5 თებერვალს თავისი ადმინისტრაციის საგარეო პოლიტიკის გეგმის პრიორიტეტებზე ისაუბრა და განაცხადა, რომ „ამერიკა დაბრუნდა...“ მისი თქმით, ის აღადგენს ალიანსებს, გააძლიერებს თანამშრომლობას და გააძლიერებს უფრო აქტიურ პოლიტიკას მსოფლიოში ავტორიტარიზმის წინააღმდეგ: „ამერიკა დაბრუნდა, დიპლომატია დაბრუნდა ჩვენი საგარეო პოლიტიკის ცენტრში... ჩვენ აღვადგენთ ჩვენს ალიანსებს, ჩვერთვებით არა იმიტომ, რომ გავუმკლავდეთ გუშინდელ გამოწვევებს, არამედ დღევანდელსა და ხვალისთვის. ამერიკული ლიდერობა მზად უნდა დახვედეს ამ ახალ მომენტს ავტორიტარიზმისა, მათ შორისაა ჩინეთის მზარდი გავლენები და რუსეთის განზრახვა, ძირი გამოუთხაროს და დააზიანოს ამერიკული დემოკრატია...“

ვა ინსტიტუტს. გარდა ამისა, ტრამპის ადმინისტრაცია ნატოს როლს განსხვავებულად ხედავდა, სხვა მიდგომები ჰქონდა... დემოკრატები კი პირიქით — აცხადებენ, რომ კიდევ უფრო გააძლიერებენ გლობალურ პოლიტიკას და დაუბრუნდებიან აშშ-ისთვის ჩვეულ გლობალურ როლს. რა თქმა უნდა, აქ მთავარია, ის გზავნილი მსოფლიოსთვის, რომ მიდგომები ძირითადად იცვლება; და „თეთრის სახლი“ კონცენტრირებული იქნება არა მხოლოდ შტატებში მიმდინარე პროცესებზე, არამედ იმაზე, რა ხდება მსოფლიოში, არის თუ არა დაცული დემოკრატია და ის ღირებულია, რომელიც, მათი შეფასებით, უნივერსალური ხასიათისაა. რაც შეეხება კონკრეტულად შეკითხვას, შეიძლება თუ არა, ახალი ადმინისტრაციის პირობებში გაძლიერდეს ლიბერალური იდეოლოგიური ზეწოლა ჩვენზეც, საქართველო დეკლარირებულად ამერიკის შეერთებული შტატების სტრატეგიული პარტნიორია. ეს პარტნიორობა აღიარებულია როგორც დემოკრატების, ისე რესპუბლიკელების მიერ. ჩვენ კი ოფიციალურად გაცხადებული გვაქვს პროდასავლური კურსი. როგორც ზემოთ მო-

ვთხვით; და, საერთოდ, საქართველო რეგიონში აშშ-ის მნიშვნელოვანი დასაყრდენია, რაზეც მიუთითებს ოფიციალური დოკუმენტებიც, თუნდაც იგივე სტრატეგიული თანამშრომლობის ქარტია. გარდა ამისა, ამერიკის შეერთებული შტატებს ჰყავს არაერთი სტრატეგიული პარტნიორი, რომლებიც მაინცდამაინც არ გამოირჩევიან ლიბერალური მიდგომებით, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, მათი ურთიერთობები გრძელდება. მაგალითად, იგივე საუდის არაბეთი, რომელიც არათუ ლიბერალური, არამედ, შეიძლება ითქვას, ღრმად პატრიარქალური ქვეყანაა... — საგარეო პოლიტიკის გეგმის ნარდგენისას ბაიდენმა ხაზგასმით განაცხადა, რომ აღადგენს კავშირებს, რათა მზად დახვედეს საფრთ-

ბაიდენის შეფასებით, ბოლო წლებში „ბევრმა ღირებულმა“ დიდი წინხი ქვეშ გაიარა და „უფსკრულსაც მიუახლოვდა“, მაგრამ ქვეყანამ ამ გამოწვევას გაუმძლო და დღეს ამერიკელი ხალხი, მის ახალ პოლიტიკურ ხელმძღვანელებსთან ერთად, გაცილებით უკეთაა შეიარაღებული მსოფლიოში დემოკრატიის დასაცავად: „ჩვენ დიპლომატიით უნდა დავიწყოთ, ამერიკის ყველაზე უფრო საბაზო დემოკრატიულ ღირებულებებზე დაფუძნებით — თავისუფლებისა და შესაძლებლობების დაცვით, უნივერსალური უფლებების ერთგულებით, სამართლის უზენაესობის პატივისცემით, ყველა ადამიანისადმი ღირსეულად მოპყრობით. მიუხედავად იმისა, რომ ბევრმა ამ ღირებულებამ დიდი წინხი ქვეშ გაიარა ბოლო წლებში, უფრო მეტიც, უფსკრულსაც კი მიუახლოვდა ბოლო კვირებში. ამერიკელი ხალხი ამ სიტუაციიდან გამოვა უფრო ძლიერი, უფრო მიზანდასახული და უკეთ შეიარაღებული დემოკრატიის დასაცავად მსოფლიოში...“

მსოფლიოში დემოკრატიის, ადამიანური ღირებულებებისა და „უნივერსალური უფლებების“ დაცვაზე და რა დირექტივებს უნდა ელოდოს საქართველო, როგორც ამერიკის სატელიტი ქვეყანა, მომავალში — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე გვესაუბრება პოლიტოლოგი თამარ კიკნაძე.

«ეს «უნივერსალური უფლებები» ბაიდენის ახალ კაბინეტშიც კარგადან ასახული, რომლის ნეპრახიზ არიან აფროაზიკელი, ლესბოსელი, უმიინსტაბი და ა.შ.»

ტატებს, ეს ყველაფერი ამ ახალ კაბინეტშიც კარგადან ასახული, რომლის ნეპრახიზ არიან აფროაზიკელი, ლესბოსელი, უმიინსტაბი და ა.შ. ჩვენ ვხედავთ, რომ მმართველ სტრუქტურაში სხვადასხვა აღმსარებლობის, რასის, სქესის, გენდარისა და ა.შ. ადამიანები არიან და ძირითადი აქცენტი კეთდება უმიინსტაბის უფლებების პრიორიტეტულობაზე... — სიმართლე გითხრათ, არ მგონია, ეს აღმოჩნდეს ბზარების გამჩენი და რაღაც დამატებითი სირთულეების წარმოქმნელი ჩვენთვის, იმიტომ, რომ საქართველოს მიმართ, როგორც გითხრათ, ვაშინგტონის მხარდაჭერა, მისი ინტერესებიდან გამომდინარე, ორპარტიულია. ეს მხარდაჭერა არსებობს, როგორც რესპუბლიკელების მხრიდან (ისინი უფრო ტრადიციული, მემარჯვენე ღირებულებებით გამოირჩევიან, მაგალითად, იგივე ტრამპი), ასევე, მხარდაჭერა დემოკრატების მხრიდანაც, თავიანთი ლიბერალური ღირ-

ებზე, რომლებსაც, ერთი მხრივ, ჩინეთი, ხოლო, მეორე მხრივ, რუსეთი ქმნიან. ეს საკმაოდ აგრესიული და კატეგორიული განცხადებებია. როგორ ფიქრობთ, შესაძლებელია, ამ პოლიტიკის პირობებში საქართველო, როგორც ვაშინგტონის მთავარი დასაყრდენი სამხრეთ კავკასიაში, კიდევ ერთხელ იქცეს რუსულ-ამერიკული დაპირისპირების ცხელ წერტილად? — ნებისმიერი მსგავსი სცენარი სასურველი არ არის. ეს ეხება მთელი რეგიონის უსაფრთხოებასა და სტაბილურობას. ამაში ჩვენ უკვე დავრწმუნდით. აღსანიშნავია ისიც, რომ, მიუხედავად მძაფრი რიტორიკისა, აშშ-სა და რუსეთს შორის პოზიტიური ძვრებიც არის — მაგალითად, გაგრძელდა ხელშეკრულება სტრატეგიული შეიარაღების შემცირების შესახებ, რაც ვერ მოხერხდა დონალდ ტრამპის პრეზიდენტობისას. იმედია, გამოიძენება გზა კონსტრუქციული დიალოგისთვის სხვა საკითხების განსახილველად.

შეგახსენებთ, რომ ჯო ბაიდენი ჯერ კიდევ 2014 წელს, ვიცე-პრეზიდენტის თანამდებობაზე ყოფნისას, აცხადებდა, რომ არ არ აინტერესება და არც ერთი პირის ტრადიციული კულტურა და ყველაზე უნდა აღიაროს ლგბტ უფლებები. „ქვეყნებმა, რომლებიც არ იცავენ და არ ამყარებენ ლგბტ უფლებებს, უნდა ზღონ არაადამიანურად იყოს ბამი“, — განაცხადა ჯო ბაიდენმა მსოფლიოში სექსუალური უმცირესობების უფლებადამცველებთან შეხვედრაზე, რომელსაც დიდი ბრიტანეთის, შვედეთის, დანიისა და ისლანდიის ელჩები ესწრებოდნენ... რას ნიშნავს დღეს აშშ-ის პრეზიდენტის განცხადება

— ყველასთვის ცნობილია, რომ ამერიკის დემოკრატიული პარტიის პოლიტიკური სტრატეგია გლობალურ საკითხებზე ორიენტირებულია, განსხვავებით წინა ადმინისტრაციისგან, რომელიც უპირატესობას საშინაო პრობლემების მოგვარებას ანიჭებდა. ტრამპის სლოგანი იყო: „გავხადოთ ამერიკა კვლავ დიდი“. ტრამპი ორიენტირებული იყო ამერიკული ეკონომიკის რეალური სექტორის განვითარებაზე, სანარმოების აშშ-ში დაბრუნებაზე და გლობალური ორგანიზაციების წევრობაზე უარს ამბობდა; ის, აგრეთვე, საუბრობდა სამხედრო კონტინგენტის შემცირებასა და გამოყვანაზე ავღანეთიდან, გერმანიიდან და დაფინანსებებს უმცირესობებს სხვადასხ-

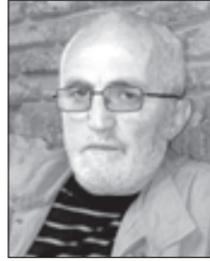
გახსენეთ, დასავლეთის ერთ-ერთი ძირითადი პრიორიტეტი კი უმცირესობების უფლებების დაცვაა. რაც შეეხება ზენოლას, ვფიქრობ, ბევრი რამ ჩვენი გადასაწყვეტი იქნება... — თქვენ როგორ ფიქრობთ, დასავლეთიდან წამოსული ლიბერალური დირექტივების რაღაც დონეზე შესრულებლობა გარკვეული ზზარების გამჩენი შეიძლება აღმოჩნდეს ქართულ-ამერიკულ ურთიერთობებში? — სიმართლე გითხრათ, არ მგონია, ეს აღმოჩნდეს ბზარების გამჩენი და რაღაც დამატებითი სირთულეების წარმოქმნელი ჩვენთვის, იმიტომ, რომ საქართველოს მიმართ, როგორც გითხრათ, ვაშინგტონის მხარდაჭერა, მისი ინტერესებიდან გამომდინარე, ორპარტიულია. ეს მხარდაჭერა არსებობს, როგორც რესპუბლიკელების მხრიდან (ისინი უფრო ტრადიციული, მემარჯვენე ღირებულებებით გამოირჩევიან, მაგალითად, იგივე ტრამპი), ასევე, მხარდაჭერა დემოკრატების მხრიდანაც, თავიანთი ლიბერალური ღირ-

ებზე, რომლებსაც, ერთი მხრივ, ჩინეთი, ხოლო, მეორე მხრივ, რუსეთი ქმნიან. ეს საკმაოდ აგრესიული და კატეგორიული განცხადებებია. როგორ ფიქრობთ, შესაძლებელია, ამ პოლიტიკის პირობებში საქართველო, როგორც ვაშინგტონის მთავარი დასაყრდენი სამხრეთ კავკასიაში, კიდევ ერთხელ იქცეს რუსულ-ამერიკული დაპირისპირების ცხელ წერტილად? — ნებისმიერი მსგავსი სცენარი სასურველი არ არის. ეს ეხება მთელი რეგიონის უსაფრთხოებასა და სტაბილურობას. ამაში ჩვენ უკვე დავრწმუნდით. აღსანიშნავია ისიც, რომ, მიუხედავად მძაფრი რიტორიკისა, აშშ-სა და რუსეთს შორის პოზიტიური ძვრებიც არის — მაგალითად, გაგრძელდა ხელშეკრულება სტრატეგიული შეიარაღების შემცირების შესახებ, რაც ვერ მოხერხდა დონალდ ტრამპის პრეზიდენტობისას. იმედია, გამოიძენება გზა კონსტრუქციული დიალოგისთვის სხვა საკითხების განსახილველად.

„საქართველომ რაღაც ისეთი მატრიცა უნდა შეიმუშავოს, რომელიც კონფლიქტში ჩართულ ყველა მხარეს დაინტერესებს. ეს საკმაოდ რთული პროცესია, რომელიც სერიოზულ გუზამუხას მოითხოვს, თუმცა პოლიტიკა არის შესაძლებლობების ხელოვნება. ერთი რამ აშკარად ვითარდება, ალბათ, ყველა ვთანხმდებით — ეს 30-წლიანი წყვეტა ურთიერთობების ჩვენს ხალხებს შორის აღსადგენია. პირველ რიგში კი, უნდა აღდგინდეს დიალოგი, რომელიც, სამწუხაროდ, წლების განმავლობაში განწყვეტილი ურთიერთობების გამო დაიკარგა...“

ესაუბრა ჯაბა ჭკვიანი

დღევანდელ რუსეთს, მის პრეზიდენტს ქართველი ხალხი და საქართველო მტრად არ მიაჩნია. ამის დასტური რუსეთში ლეგალურად თუ არალეგალურად მცხოვრები მილიონზე მეტი ქართველია, რომლებიც „ოკუპანტ“ რუსეთში ნაპოვნი ფულით ინახავენ საქართველოში მცხოვრებ ოჯახის წევრებს, ნათესავ-მეგობრებს. არაფერს ვიტყვი იმაზე, რომ ქართველ მივიღონათ უმრავლესობას რუსეთში აქვთ წარმატებული ბიზნესი, და არც იმაზე, რომ ქართველები ხელოვნებაში, შოუბიზნესსა თუ მეცნიერების სფეროებში დარგში რუსეთის ელიტაში ბრწყინავენ.

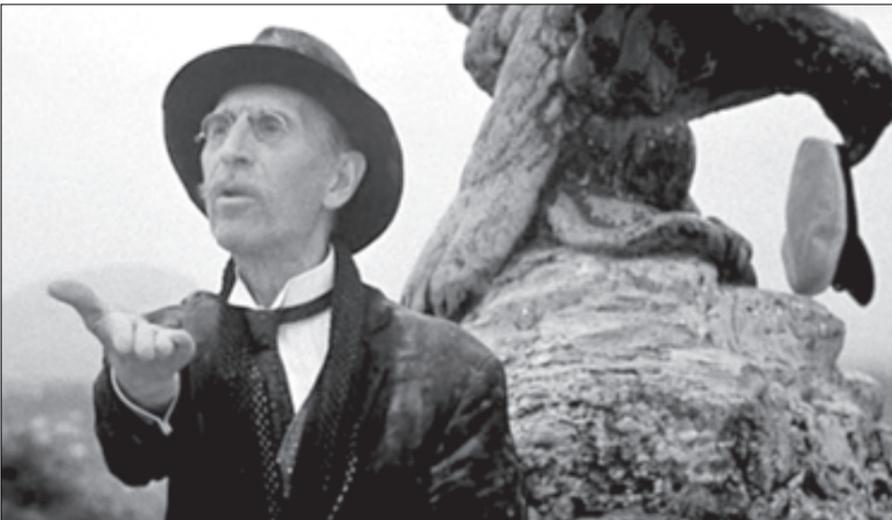
აპი გეორგიანი
www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ხშირად მითქვამს, რომ ქართულ ტელემედიასთან, პრაქტიკულად, ბოიკოტის რეჟიმში ვარ. ინფორმაციის მისაღებად, ძირითადად, რუსული ტელეარხებით ვსარგებლობ, ხოლო ქართულებს ხანდახან, ისიც, ჩემი პროფესიიდან გამომდინარე, საჭიროების გამო თუ შევავლებ ხოლმე თვალს, რათა ერთმანეთთან შევჯერებოთ „საერთო არითმეტიკული“ მსგავსი რამ გამოვიყვანო და, ასე თუ ისე, საქმის კურსში ვიყო, როგორი „რობიეტური“ აშუქებენ შინ თუ გარეთ მიმდინარე მოვლენებს რუსოფობიით მონამულული ქართული ტელევიზიები. თუ არ ჩავთვლით „ტელევიზიები“ ვალერი კვარაცხელიას საავტორო გადაცემას, რომელსაც „ოქროს კვეთა“ ჰქვია, და რომელიც, მიუხედავად მაღალი რეიტინგისა, მხოლოდ ორ კვირაში ერთხელ გადის ეთერში. რა გაეწყობა, ერთი ქართული ანდაზისა არ იყოს, „სულ არაფერს ცალუღელა ხარი სჯობია“. ასეა ვალერი კვარაცხელიას გადაცემის შემთხვევაშიც — სულ ტყუილებს ორ კვირაში ერთხელ ნათქვამი სიმართლე სჯობია; სიმართლე, რომელიც დიდმა ილიამ 100 წლის წინათ თქვა და შინაარსობრივად ასეთია — ერთმორწმუნე რუსეთის გარეშე ცხოვრება კი არა, ქართველ ერს ფიზიკურად არსებობაც აღარ შეუძლია, რადგან საქართველოს „სტრატეგიული მოკავშირე“ კი არა, ძლიერი მფარველი სჭირდება.

„რუს და ქართველ ხალხთა ტრადიციული ურთიერთსიყვარული, — წერდა ილია შა-ვშაშაძე თბილისის სასულიერო სემინარიის რექტორ სერაფიმის 1898 წელს, — ჩვენი უფროსი საჭირო, ვიდრე რუსთათვის, ვინაიდან ამანია ჩვენი კეთილდღეობის, ჩვენი ხსნის ერთადერთი საზინდარი. დიდ, თვალწინავე ნელ რუსეთისათვის კი ქართველის მისდამი სიყვარულის საკითხი შეიძლება იყოს მხოლოდ ზნეობრივი ხასიათის კეთილმოხილური მზრუნველობის საგანი და მოკლებულია ყოველგვარ პრაქტიკულ მნიშვნელობას; ვინაიდან რუსეთი თავისთავად მეტად ღონიერი და ძლიერი და ამიტომ არ სჭირდება რომელიმე პატარა ხალხის თანაგრძობაში ეძიოს თავისთვის საყრდენი; ვიმეორებ, ჩვენი უფროსი, ქართველებისთვის, ეს სიყვარული დაკავშირებულია ჩვენი ყოფნა-არყოფნის საკითხთან.“ ეს მცირე ამონარიდი ილიას ცნობილი წერილიდან პასუხივითაა ამ რიტორიკული კითხვისა — ვის უფრო სჭირდება ერთმანეთი? ამ თვალსაზრისზე იყენებ ნიკო ნიკოლაძე, აპაქი ნარანიანი და სხვა ჭეშმარიტი მამულიშვილი იმეოპინდელი საქართველოსი. აქვე მინდა ბრიტანულ მრავალმხრივ ციტირება მოვიყვანო, რადგან მისი ნათქვამი საოცარი სიზუსტით ემსაუბრება ჩვენს დღევანდელ საგადასახად ყოფას. „ღმერთო, ნუ მიიყვან რუსებს ისეთ სასონარკვეთილებამდე, რომ იძულებულნი შეიქნენ, საქართველო დატოვონ, რომელიც უმალ არეულობის, ურთიერთშუღლისა და დაუძინებელი მტრების თავდასხმის მსხვერპლნი გახდებიან“. თითქოს მომავლის განჭვრეტის სარკეში იყურებოდა მეფე ქართველ შვილიშვილი, დიდი ერთგული პოეტი — ჩვენი უმადურობის გამო რუსები გავიდნენ საქართველოდან და სოხუმ-ცხინვალში, რომ იტყვიან, „ხელს გააყოლეს“. იქით ჩვენი „დაუძინებელი მეგობარი“ და ვითგარეჯის წმინდა ლავრას გეტყვობთ; აჭარას ჩვენმა კიდევ ერთმა „ისტორიულ-სტრატეგიულმა მეგობარმა“, პრაქტიკულად, უკვე აღუდგინა გურუსტანის ვილია-

თის სტატუსი და ახლა თვალი გურია-სამეგრელოზე უჭირავს. თავიანთ რიგს ელოდებიან მარნეული, ჯამბახეთი და ჩვენი აშშ-ის მარიონეტი ლიბერასტი ხელისუფლების ხელში დიდხანს ლოდინი შეიძლება არც დასჭირდეთ. აი, შედეგი იმ, რბილად რომ ვთქვათ, ბეცი... არა, პირდაპირ ვიტყვი, მოლაღატკობრივი საგარეო პოლიტიკისა, როდესაც ერთმორწმუნე ისტორიულ მეგობარს, რომელმაც ქართველი ერი ფიზიკური განადგურებისგან იხსნა (ალარაფერს ვიტყვი ეროვნულ-კულტურულ თვითმყოფადობაზე), მტრად გამოხდი, ხოლო მართლა ისტორიულ მტრებს, რომლებსაც დღესაც წაგლეჯაზე უჭირავთ თვალი, მეგობარს უწოდებ. მიუხედავად ზემოთქმულისა, რასაც ისტორიულ უმადურობას ვუნდობდი, დღევანდელ რუსეთს, მის პრეზიდენტს ქართველი ერი და საქართველო მტრად არ მიაჩნია. ამის დასტური რუსეთში ლეგალურად თუ არალეგალურად მცხოვრები მილიონზე მეტი ქართველია, რომლებიც „ოკუპანტ“ რუსეთში ნაპოვნი ფულით ინახავენ საქართველოში მცხოვრებ ოჯახის წევრებს, ნათესავ-მეგობრებს. არაფერს ვიტყვი იმაზე, რომ ქართველ მილიონერთა უმრავლესობას რუსეთში აქვთ წარმატებული ბიზნესი, და არც იმაზე, რომ ქართველები ხელოვნებაში, შოუბიზნესსა თუ მეცნიერების სფეროებში დარგში ოკუპანტი რუსეთის ელიტაში ბრწყინავენ. ადრინდელ წერილებში არაერთხელ აღმინიშნავს, რომ მას შემდეგ, რაც 2007 წლის მიუნხენის სამიტზე ვლადიმერ პუტინმა მსოფლიოს აცნობა, რომ რუსეთი გეოპოლიტიკაში დაბრუნდა, დასავლეთი აშშ-ის მეთაურობით აიფოფრა. ხოლო როდესაც 2014 წელს ფილიგრანული სამხედრო ოპერაციით ტყვიის გასროლის გარეშე კიევს, — სინამდვილეში კი აშშ-ს, — ყირიმში „აანაპნა“ და დედა-რუსეთს შეუერთა, შტატები, რომ იტყვიან, „ნიფხვიდან ამოხტა“ და უილაჯობით გაცოფებულმა რუსეთის ამ ქმედებას მხოლოდ არაფრისმაქნისი სანქციებით უპასუხა. შემდეგ პუტინმა 2015 წლის გაეროს საიუბი-

საქართველო, რუსეთი, «რუსული დემოკრატიის გაბა» და მისი ნაშეჯავლები

ესი ერთგვარი ტესტი იყო რუსეთის მართლმსაჯულებისა და პირდაპირ პუტინისთვის — ისევე სიმბოლურად დასჯიდა ნავალნის? — ე.ი., პუტინმა დასავლეთის ზენოლას ვერ გაუძლო; რეალურ „სროკს“ მისცემდნენ „რუსული დემოკრატიის მამას“? — ე.ი., პუტინმა, უკაცრავად პასუხია და, ფეხებზე დაიკიდა სრულიად ლიბერალური დასავლეთი აშშ-ის მეთაურობით და თავის ქვეყანას ისე მართავს, როგორც დიდი კულტურის მქონე ტრადიციულ სახელმწიფოს. ასეც მოხდა — ნავალნი, უარგონით თუ ვიტყვი, სათანადოდ „გასროკეს“, ე.ი., პუტინმა ტესტი ხუთიანზე ჩააბარა. უკვალოდ გაქრა საგარეო

თითქოს მოგვალის განჭვრეტის სარკეში იყურებოდა მეფე ქართველ შვილიშვილი, დიდი ქართველი პოეტი — ჩვენი უმადურობის გაბო რუსები გავიდნენ საქართველოდან და სოხუმ-ცხინვალში, რომ იტყვიან, «ხელს გააყოლეს». იქით ჩვენი «დაუძინებელი მეგობარი» დაუძინებელი ნიკო ნიკოლაძე, აპაქი ნარანიანი და სხვა ჭეშმარიტი მამულიშვილი იმეოპინდელი საქართველოსი. აქვე მინდა ბრიტანულ მრავალმხრივ ციტირება მოვიყვანო, რადგან მისი ნათქვამი საოცარი სიზუსტით ემსაუბრება ჩვენს დღევანდელ საგადასახად ყოფას.

ლო, 50-ე სესიაზე სიტყვით გამოსვლით „კარი გაიჯახუნა“ და მეორე დღესვე, 30 სექტემბერს, სირიის არაბთა რესპუბლიკაში ტერორისტული ორგანიზაცია ე.წ. ისლამური სახელმწიფოს პოზიციების დაბომბვა დაიწყო. რუსეთის ამ „თავხედობამ“, მთლად გააგვიანა ანგლოსაქსები, რომლებსაც მსგავსად ერაყის პრეზიდენტ სადამ ჰუსეინის, მისი სირიელი კოლეგის, ბაშარ ასადის, ჩამოსახრჩობი თოკი უკვე გამზადებული ჰქონდათ. მას შემდეგ ავღანეთი იქნება, სირია, ერაყი, უკრაინა თუ მომავალში საგარეულო ცხელი წერტილები, პრაქტიკულად, დასავლეთის გამოცხადებული ომია რუსეთის წინააღმდეგ. ჯო ბაიდენის გაპრეზიდენტების შემდეგ ანგლოსაქსებმა ის ნიშნები ჩამოიხსნეს, რომელიც მოჩვენებითად ეკეთათ და, როგორც წინა წერილში აღვნიშნე, დღეს მეტ-ნაკლები სიმზურვალის გამოცხადებული ომი მიმდინარეობს — ყველა (ლიბერალური ანგლოსაქსები) ერთიანი (მართლმადიდებელი რუსეთი) წინააღმდეგ. თუმცა რატომ გამოცხადებულა? მარამატიკმა ჯო ბაიდენმა, რომელსაც, როგორც ავი ვენები ამბობენ, გიდის გარეშე თეთრი სახლის ოფალური კაბინეტის მიგნება უჭირს, განაცხადა, რომ რუსეთი არა მხოლოდ აშშ-ის, არამედ ცივილიზებული (ნაიკითხე, ლგბტ თემის) მსოფლიოს მტერია და რომ ის

დრო (ტრამპის) წავიდა, როდესაც ვლადიმერ პუტინი დაუსველად პარაზიტობდა. ჯო ბაიდენმა პრეზიდენტისთვის აშკარად მიუღებელი ლაქსიტი, პრაქტიკულად, გალანტად ვლადიმერ პუტინი და მისი, საგარეო დამეშქარა, რომ ამერიკაში რუსეთს დიდი საფრთხე უნდა შეეშინებოდა, რაც არ ჯდება ანგლოსაქსების ნეოლიბერალისტულ იდეოლოგიაში და კაბინეტური ტონით მოითხოვდა ალექსეი ნავალნის დაუყოვნებლივ დაუბრუნებოდა. როგორც ჩანს, ჯო ბაიდენის ეს ავტომატური ნაბიჯი რუსეთის საარტილერიო მომზადება იყო აღექსეი ნავალნის სასამართლო პროცესის წინ — ევროკავშირის წამყვანი ქვეყნებითად ეკეთათ და, როგორც წინა წერილში აღვნიშნე, დღეს მეტ-ნაკლები სიმზურვალის გამოცხადებული ომი მიმდინარეობს — ყველა (ლიბერალური ანგლოსაქსები) ერთიანი (მართლმადიდებელი რუსეთი) წინააღმდეგ. თუმცა რატომ გამოცხადებულა? მარამატიკმა ჯო ბაიდენმა, რომელსაც, როგორც ავი ვენები ამბობენ, გიდის გარეშე თეთრი სახლის ოფალური კაბინეტის მიგნება უჭირს, განაცხადა, რომ რუსეთი არა მხოლოდ აშშ-ის, არამედ ცივილიზებული (ნაიკითხე, ლგბტ თემის) მსოფლიოს მტერია და რომ ის

ბით დაახლოებული პირი და პუტინის ოპოზიციის ლიდერია, რომლის დაძახილზე სულ რამდენიმე ათასი კაცი თუ გამოდის, რაც, დამეთანხმებით, 13-მილიონიანი მოსკოვისთვის ზღვაში წვეთიც არ არის. სამაგიეროდ ქვეყნის გარეთ ჰყავს უფრო მეტი ლიბერალისტი მომხრე და, შესაბამისად, დამფინანსებელიც (ქართული ოპოზიციისა არ იყოს). ნავალნის სასამართლო პროცესზე მოხდა უპრეცედენტო რამ: იმ კაცის სასამართლო პროცესს, რომელსაც ორჯერ ჰქონდა პირობითი სასჯელი, რაც ასევე უპრეცედენტო რამ არის არა მხოლოდ რუსეთის, არამედ მსოფლიოს იურისპრუდენციაში, 20 ქვეყნის 24 მაღალი რანგის დიპლომატი დაესწრო. მაგრამ ამ დიპლომატებმა, როგორც უკომენტაროდ ჩავიდნენ, ასევე უკომენტაროდ დატოვეს რუსეთი. მათი ვიზიტი კი მოსკოვში სამართლიანად ჩათვალა ქვეყნის საპრეზიდენტო ვადის გაგრძელებაზე ვიდუოკლიაში ავტოციას უნდოდა, „ორდენიანი თოჯინა“ და „ხალხის სირცხვილი“ უწოდა. ამ უგვანო საქციელით მან არა მხოლოდ მოხუცი ვეტერანი შეურაცხყო, არამედ დიდ სამამულო ომში ყველა დაღუპულთა ხსოვნა. ასეთ მკრეხელობას არავის აპატიებს რუსეთი, რომლისთვისაც 9 მაისი რელიგიის რანგში აყვანილი დღესასწაულია.

დავით მხიპია
P.S. — ამერიკა დაბრუნდა, — განაცხადა ჯო ბაიდენმა... მსგავსი განცხადება კრემლის რუპორმა მარია ზახაროვამაც გააკეთა, — ის დრო წავიდა, როდესაც რუსეთი მუდმივად თავის მართლების რეჟიმში იყო, ამერიკადან შინ თუ გარეთ შეტევა, შეტევა და მხოლოდ შეტევა! ვნახოთ, ვისი აჯობებს. ამას უახლოესი მომავალი გვიჩვენებს... ასე იქნება თუ ისე, ერთი რამ დღესვე უჭევლია — რუსეთი უკან არ დაიხევს. იქნებ ამზე მაინც დაფიქრდეს ჩვენი ფარჩაკი ხელისუფლება.

«მა სიტყვასა კითხსა გააღვიძრებ...»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უკუაფეთქების აფეთქები

პლარი კპარაძის რეკონსტრუქციული ნაწილები. საავტორო გვერდი

მისამა გამოუვაა

„ჩემს მტრებს იმით ვანადგურებ,
რომ მათთან მეგობრობას ვინცებ!“
აბრაამ ლინკოლნი,
აშშ პრეზიდენტი (1861-1865 წწ.)

დავითგარეჯის საიდუმლო

ჩართულ საქართველოში მოქმედ ამერიკულ (ქართულენოვან) ტელეარხებს და... დილა, შუადღეა, საღამოა თუ შუალამა, უტიფარი სახით მოგვჩერებინ სქართველოში აშშ-ის „მეხუთე კოლონის“ წარმომადგენლები, რომლებიც თავგამოდებული გვიმტკიცებენ, დავითგარეჯის ტერიტორიის ერთი ნაწილი აზერბაიჯანს ეკუთვნის. ტელეარხ „ფორმულას“ სტუდიაში (გიორგი თარგამაძის გადაცემაში) დამჯდარა ნაცმოძრაობის დროინდელი რომელიღაც მოხელე, ვინმე ბიზნესმენი, და ამ აბსურდის მტკიცებისას ისეთ აზარტში შედის, რომ სტალინსა და ორჯონიძის ნაძირლებს მოიხსენიებს, აქოდა, მათ საქართველოს ტერიტორიები გაასხვისეს. სტალინმა დედა-მამის არც მიაქვამდა სოციალური სამართლიანობის იმედი ციხეში და არც კაცობრივად გასაძვრად ბარკევილი კომპარტისებო. იმ ურთულეს ეპოქაში ერთიანი სახელმწიფოს (საბჭოთა კავშირის) ფარგლებში მოკავშირე რესპუბლიკებს შორის, მიზეზთა გამო, საზღვრების მთლად ჩვენთვის სასურველ პარამეტრებში გაველბა თუ ვერ მოხერხდა, ამისთვის სტალინს სიტყვა ნაძირალა რომორ უნდა აკადრო, თუკი აბრა, 21-ე საუკუნეში, როდესაც არც სტალინმა და არც კომუნისტური იდეოლოგია, როდესაც ასე ახვევდა და განიჭურჩნა ანტიკომუნისტური, სოციალისტური და ანტი-სტალინური მიმართულებები და როდესაც სტალინის მემორიალი რამდენიმე სელიუსფლავაში აღმართეს, საქართველომ დაინდინა-ნაწილ იშლება?

ვლას იმ პიროვნების ლანძღვით ცდილობენ, რომელმაც საქართველო საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში, მიუხედავად დასავლური ფაშისმის გაუგონარი აგრესიისა და ათასგვარი პროვოკაციისა, ყოველმხრივ აყვავებულ რესპუბლიკად აქცია; იმ ისტორიულ პიროვნებას, რომელმაც დაკარგული ბათუმი და აჭარა საქართველოს შემოუმტკიცა, საქართველოს ტერიტორიების განთავსებაში ადამაპაულებენ ისინი, ვინც აფხაზეთი და კარგა და კოდორის ხეობაზე უნდა მიყავდა; ვინც ციხე-სიმაღლის რევიონი დაკარგა; ვინც, როგორც ირკვევა, დავითგარეჯის ტერიტორიები გაყიდა; ვინც აჭარა დაკარგვის პირზე მიიყვანა და საქართველო საბოლოო დაშლის რეალური საშიშროების წინაშე დააყენა. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ საქართველოს ხელისუფლებაში მოსული დასავლეთის „მეხუთე კოლონის“ წარმომადგენელთა მთელი პლენადის უგუნური პოლიტიკის საფუძვალად შედეგია ეს ყველაფერი.

გადასაწყვეტი რატომ გახდებოდა იმ ტერიტორიის ბედი, რომელიც ისედაც აზერბაიჯანს ეკუთვნოდა? ჩნდება შეკითხვა — თუკი ის ტერიტორია აზერბაიჯანს დადასტურებულად არ ეკუთვნის, მაშინ საქართველოს პრეზიდენტი ყოველგვარი დიპლომატიური პაექრობისა და მეცნიერული აზრის ჩართვის გარეშე აზერბაიჯანის საზღვრებსა და საზღვარსა დასაყვედრებს რატომ თანხმდებოდა? სავარაუდოდ, მან ეს ქართული ტერიტორია, არც მეტი, არც ნაკლები, მიჰყიდა აზერბაიჯანს და ჯიბეში უზარმაზარი ფული ჩაიღო, რაც, მისი მორალური სახის გათვალისწინებით, სულაც არ არის გაცილებასა სააკაშვილის მიერ აეროპორტში ნათქვამი ერთი წინადადება გვაძლევს: „სწორედ აზერბაიჯანს შორის საზღვარი დაიხაზოს ისე, რომ სტრატეგიული სიმაღლე, რომელიც აზერბაიჯანს ქვეყნის შიგნით სჭირდება, აზერბაიჯანის ტერიტორიაზე იყოს, დავითგარეჯის სამონასტრო კომპლექსი კი მთლიანად საქართველოში აღმოჩნდეს“. აქ საქმე პრეზიდენტის მიერ საკითხის თვითნებურად გადაწყვეტის ამკარა მცდელობასთან რომ გვაქვს, ფაქტია, მაგრამ მხოლოდ ეს არ არის, თუ დავუკვირდებით, გაცილებით რთული ვითარებაა. საქართველოს პრეზიდენტი ამბობს, სტრატეგიული სიმაღლე, რომელიც აზერბაიჯანს სჭირდება, აზერბაიჯანის ტერიტორიაზე უნდა მოექცესო. დავინწყით ლოგიკური მსჯელობა: სიმაღლე, რომელიც აზერბაიჯანს სჭირდება, მის ტერიტორიაზე უნდა მოექცესო — იმას ნიშნავს, რომ, ახლანდელი მდგომარეობით, ეს სიმაღლე არ არის აზერბაიჯანის ტერიტორიაზე, ანუ მეზობელი სახელმწიფო ქართული ტერიტორიის ამ ნაწილს ეპოტინება და მის დასაკუთრებას ცდილობს. სხვა შემთხვევაში სააკაშვილის

ორის მხარდაჭერა ვერ ვპოვა. განსაკუთრებული ბრძოლა ამ ტერიტორიისთვის სწორედ იმით მიდის, რომ იგი სიმაღლეს წარმოადგენს, რომელსაც სამხედრო-სტრატეგიული მნიშვნელობა გააჩნია. აშშ კი ცდილობს, ყველა სტრატეგიული სიმაღლე, სადაც ეს შესაძლებელია, მის მოკავშირეთა ხელში აღმოჩნდეს. დავითგარეჯის შემთხვევაშიც, რამე უნდა იყოს სტრატეგიული მნიშვნელობა, რომ ამ ტერიტორიის განკარგვისას სააკაშვილი წინაშე ამერიკული ინტერესის არსებობის გამო იყო ისე ლაღი და ხელისაშლილი თითქოს ბაბუნაბაბის მიერ მისთვის ანდერძით დანატოვარ კარ-მიღამოს ჰყიდდა.

გეოპოლიტიკურად ისეთ მნიშვნელოვან ადგილზე, როგორცაა ამიერკავკასია, ამერიკელების ნებისა და დასტურის გარეშე, თითქოს ვერაფერი გააჩვენებდა შემთხვევაში, ასე იყო ყარაბაღის 2020 წლის ომამდე, ამიტომ, დამწავებების ძებნა მხოლოდ კარტოგრაფებისა და შემსრულებელთა კი არა, ამ საქმის შემკვეთებისა და ბრძანების გამომცემისა და აზერბაიჯანს ამერიკელებმა ოცდაათი წლის წინათ დაადეს თათი. ენერგომატარებლებში უმდიდრესი აზერბაიჯანის უმდიდრესი საკომპლექსი და აშშ-ის უმდიდრესი საკომპლექსი ერთდროულად ორ უმდიდრეს საკომპლექსს წარმოადგენს. ერთი მხრივ, ენერგომატარებლებში უმდიდრესი საკომპლექსი და აშშ-ის უმდიდრესი საკომპლექსი ერთდროულად ორ უმდიდრეს საკომპლექსს წარმოადგენს. ერთი მხრივ, ენერგომატარებლებში უმდიდრესი საკომპლექსი და აშშ-ის უმდიდრესი საკომპლექსი ერთდროულად ორ უმდიდრეს საკომპლექსს წარმოადგენს. ერთი მხრივ, ენერგომატარებლებში უმდიდრესი საკომპლექსი და აშშ-ის უმდიდრესი საკომპლექსი ერთდროულად ორ უმდიდრეს საკომპლექსს წარმოადგენს.

სავლეთის მთელი „მეხუთე კოლონა“ („ნაციონალური მოძრაობა“ და მისი ნამსხვრევები, ე.წ. არასამთავრობო ორგანიზაციები და საინფორმაციო საშუალებები, ცალკეული პიროვნებები) ამ ტერიტორიის შესახებ საუბრის დროს ისე მონდომებით იცავს აზერბაიჯანის ინტერესებს, როგორც, წესით, საკუთარი სამშობლოს ინტერესებს უნდა იცავდეს. ისინი, სამშობლოს ინტერესების გაყიდვის ბრალდებით დაპატიმრებულსა და ამჟამად გიროთი გამოშვებულ ვინმე მილაშვილთან ერთად, გააფთრებული ამტკიცებენ, რომ ტერიტორია, რომლის შესახებაც არის საუბარი, აზერბაიჯანს ეკუთვნის. ამასაც არ სჯერდება, ხმის ჩახლევამდე გაჰყვირიან, — აზერბაიჯანი ამ ტერიტორიას არავითარ შემთხვევაში არ დათმობსო. დააკვირდით, ეს საინტერესო ფსიქოლოგიური მომენტია. ვთქვათ, დარწმუნებული არიან, რომ ეს ტერიტორია ისტორიული რუკებითა და დოკუმენტებით აზერბაიჯანს ეკუთვნის. კი მაგრამ, იმაში საიდან ან რატომ არიან ასე დაბეჯითებით დარწმუნებული, რომ აზერბაიჯანი ამ ტერიტორიას არ დათმობს? მოლაპარაკებებით, რაღაცის შეთავაზებით ან რაღაცის სანაცვლოდ იქნებ თმობს, მაგრამ, არა, ისეთი განწყობით აკეთებენ ამ განცხადებას, თითქოს აზერბაიჯანის მხარეზე ეხვეწებოდნენ, — რა დაავითომებთ ამ ტერიტორიასო. რა იმალბა ამის უკან? ჩემი აზრით, ერთი რამ: ამ სამარცხვინო პოზიციით ისინი ამერიკელებს უმტკიცებენ ერთგულებას; ეუბნებიან: ხომ ხედავთ, რომ თქვენს ინტერესებს ჩვენს სამშობლოს ინტერესებზე მაღლა ვაყენებთო. ამით ისინი, როგორც უცხო ქვეყნის სპეცსამსახურების აგენტურა, საკუთარ თავს ყიდიან და საკუთარ ლუსტრაციას ახდენენ. სხვა ახსნა მათ პოზიციას არ აქვს. ისინი ქვემარტების წინააღმდეგ ილაშქრებენ, უარს ამბობენ საბჭოთა პერიოდის რუკებზე, რომლებზეც აღნიშნული ტერიტორია საქართველოს ფარგლებშია მოქცეული. თვით რუკის სიზუსტეში ეჭვს ვერაფერ შეიტანს, ვინაიდან ეს ის რუკებია, რომლებზეც დიდი სამამულო ომის პერიოდში გამოიყენებოდა. კიდევ რა არის საჭირო იმისთვის, რომ ქართველებმა ამ ტერიტორიის აზერბაიჯანის კუთვნილებასთან დაკავშირებით სამარცხვინო საუბარი შეწყვიტონ? აზერბაიჯანს თუ რამე აქვს ამ თვალსაზრისით სადავო, კი, ბატონო, იდავოს, არგუმენტაცია წარმოადგინოს და ა.შ., მაგრამ ქართველებმა ადამიანმა, კარტოგრაფი იქნება იგი თუ დეპუტატი, უურუნალისტი თუ პოლიტიკოსი, როდესაც არსებობს არგუმენტები

პოლიტიკას ამოფარებულ იმ ავაზაკთა ხელისბიჭვები, რომლებმაც საქართველო მოკლე ხანში ტერიტორიულად, ეკონომიკურად, დემოგრაფიულად მინასთან გაასწორეს და მისი სახელმწიფო საზღვრები ლამის თბილისამდე შეავიწროვეს, მუშტებს წარსულს უღერებენ და ფონს გას-

პოლიტიკას ამოფარებულ იმ ავაზაკთა ხელისბიჭვები, რომლებმაც საქართველო მოკლე ხანში ტერიტორიულად, ეკონომიკურად, დემოგრაფიულად მინასთან გაასწორეს, მუშტებს წარსულს უღერებენ და ფონს გას-

«მე სიტყვასა ერთსა გააჩინებ...»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოში მოქმედი დასავლეთის მთელი „მეხუთე კოლონა“ („ნაციონალური მოძრაობა“ და მისი ნამსხვრევები, ე.წ. არასამთავრობო ორგანიზაციები და საინფორმაციო საშუალებები, ცალკეული პიროვნებები) ამ ტერიტორიის შესახებ საუბრისას ისე მონდომებით იცავენ აზერბაიჯანის ინტერესებს, როგორც, წესით, საქართველოს ინტერესებს უნდა იცავდნენ.

იმისა, რომ ეს საქართველოს ტერიტორიაა, რატომ უნდა ამტკიცოს სანინალმდეგო, თუკი, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, პირადი ინტერესი არ ამოძრავებს, რომელია სახელმწიფო ინტერესს აზიანებს?! არ აქვს ამ მოვლენას ახსნა, გარდა იმისა, რომ, როგორც უკვე ვთქვი, საკუთარი სამშობლოსთვის ზიანის მიყენებით ისინი ერთგულებას უმტკიცებენ უცხო სახელმწიფოს საეკსპანსიონოებს, რომლებიც დაინტერესდებიან ნების განმავლობაში იკვებებიან...

მასინჯო წარმოდგენების ტყვეობაში

ახლა, როდესაც ვნახეთ, როგორ შეიძლება სხვადასხვა სახელმწიფოს ინტერესები ერთ კონკრეტულ რეგიონში ერთმანეთთან იყოს გადახარბებული, ავსაზრებისა და ცხინვალის რეგიონების დაკარგვის ისტორიებიც გავიხსენოთ. კონფლიქტები ამ რეგიონებში ჯერ კიდევ საბჭოთა კავშირის დაშლამდე დაიწყო, 1988-90 წლებში. მაშინ ამ მოვლენებს სრულიად ბანალურად ვხსნიდით, — სასიკვდილოდ განწინააღმდეგებულ იქნენ, რომ უკანასკნელი ბოროტება ჩაიდინოსო. ეს ვითარების უაღრესად პრიმიტიული ახსნა იყო, რომელიც იმავე ამერიკიდან გადმოგდებული ლოზუნგის სახით შემოგვანერგეს. ყოველივე ამის საფუძველს ხრუშჩოვის პერიოდში მოყოლებული ის პოლიტიკური ატმოსფერო ქმნიდა, რომელიც ოცდაათწლიანი უნიჭო და გულისამრევი საბჭოთა პროპაგანდის უკუეფექტით იყო გაჟღერებული.

სტალინის შემდგომი პერიოდისთვის დამახასიათებელი პროპაგანდის ეს უკუეფექტი საზოგადოებრივი ცნობიერებისთვის ისეთი დამანგრეველი ძალის აღმოჩნდა, რომ საბჭოთა ხალხის უმრავლესობა დასავლეთს ქვემარბით დემოკრატიისა და ადამიანის უფლებების დაცვის სასწაულებრივ სამყაროდ აღიქვამდა. დასავლეთზე ამგვარი ცრუ ნაროდგენებით აღზრდილი თაობას, რომელიც საკუთარ სახელმწიფოში თითქმის ნებისმიერ ოფიციალურ ინფორმაციას საპირისპირო მნიშვნელობით იღებდა და იგებდა, ერთი მხრივ, არ სჯეროდა აკონიაში მყოფი საბჭოთა კავშირის ოფიციალისა და, მეორე მხრივ, არ შეეძლო იმის ნარმოდგენა, რომ დემოკრატიის შექმნა (აშშ-დან), საბჭოთაის უკიდურეს ტერიტორიაზე მცხოვრები ადამიანების უფლებებსა და დემოკრატიული პროცესების განვითარებაზე ზრუნვის გარდა, რაზე ბოროტი განზრახვა თუ ნამოვიდოდა. ეს იმ-

დენად მონური გაფეტიშება იყო დასავლური ცხოვრების წესისა, რომ ამ ფენომენის შესწავლაზე სპეციალურმა ინსტიტუტებმა უნდა იმუშავონ, ამ თემაზე ლიტერატურული ნაწარმოებები და მხატვრული ფილმები უნდა შეიქმნას. მით უმეტეს, რომ საბჭოთა პროპაგანდის უკუეფექტი განუზომლად დიდი და დროში განვლილი აღმოჩნდა. იმ უკუეფექტის ეფექტი დღემდე მოგვცემა და, მიუხედავად იმისა, რომ მსოფლიოს მიმართ აშშ-ის ვერაგი ზრახვები, კარგა ხანია, გამოფრულია, საზოგადოების დიდი ნაწილი ძველებური ალტაცებით ყლავავს იქიდან გადმოგდებულ ანკესს. მერე კი დიდხანს და საცოდავად ფართხალებს იმ ანკესზე...

მაშინ, როდესაც ჩვენ ამგვარი „სხოს ალტაცებით“ თვალაბი უპიციციანობით დასავლეთს, გუჩუაზიული სიცრუით, ფარისევლობითა და თაღლითობით გაჯავრებული აზრით ათასგვარ ხაზანებს გვიგებდა და საკუთარი სავსესასხურების ვერაგული პროპაგანდის სახით ახსნიდა. მაშინ, როდესაც ჩვენ უკანასკნელი ბოროტება ჩაიდინოსო. ეს ვითარების უაღრესად პრიმიტიული ახსნა იყო, რომელიც იმავე ამერიკიდან გადმოგდებული ლოზუნგის სახით შემოგვანერგეს. ყოველივე ამის საფუძველს ხრუშჩოვის პერიოდში მოყოლებული ის პოლიტიკური ატმოსფერო ქმნიდა, რომელიც ოცდაათწლიანი უნიჭო და გულისამრევი საბჭოთა პროპაგანდის უკუეფექტით იყო გაჟღერებული.

მაშინ, როდესაც ჩვენ ამგვარი „სხოს ალტაცებით“ თვალაბი უპიციციანობით დასავლეთს, გუჩუაზიული სიცრუით, ფარისევლობითა და თაღლითობით გაჯავრებული აზრით ათასგვარ ხაზანებს გვიგებდა და საკუთარი სავსესასხურების ვერაგული პროპაგანდის სახით ახსნიდა. მაშინ, როდესაც ჩვენ უკანასკნელი ბოროტება ჩაიდინოსო. ეს ვითარების უაღრესად პრიმიტიული ახსნა იყო, რომელიც იმავე ამერიკიდან გადმოგდებული ლოზუნგის სახით შემოგვანერგეს. ყოველივე ამის საფუძველს ხრუშჩოვის პერიოდში მოყოლებული ის პოლიტიკური ატმოსფერო ქმნიდა, რომელიც ოცდაათწლიანი უნიჭო და გულისამრევი საბჭოთა პროპაგანდის უკუეფექტით იყო გაჟღერებული.

ქართველმა ადამიანმა, ქართველმა იქნება იგი თუ დაუბათი, უჩინარსტი თუ პოლიტიკოსი, როდესაც არსებობს არაპოპულარული იმისა, რომ ეს საქართველოს ტერიტორიაა, რატომ უნდა აბიჯოს სანინალმდეგო, თუკი, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, პირადი ინტერესი არ ამოძრავებს, რომელია სახელმწიფო ინტერესს აზიანებს?! არ აქვს ამ მოვლენას ახსნა, გარდა იმისა, რომ, როგორც უკვე ვთქვი, საკუთარი სამშობლოსთვის ზიანის მიყენებით ისინი ერთგულებას უმტკიცებენ უცხო სახელმწიფოს საეკსპანსიონოებს, რომლებიც დაინტერესდებიან ნების განმავლობაში იკვებებიან...

სამხარეთველოს ნომინირი აბანტაბი იყენებს და მათ მრავალი სისხლიანი სისაბაღი (მათ შორის, 9 აპრილის) ჩაიდინეს რუსეთსა და მოსკოვი რუსეთსა და მოსკოვი რუსეთს შორის სისხლიანი ბასაღივებლად, ანუ საბჭოთა კავშირის დასაშლელად. დაიხ, ეს მათ ჩაიდინეს, მაგრამ მხედრობიდან არ უნდა გამოგორჩეს ის გარემოება, რომ ის, რაც მათ ჩაიდინეს, სხვებმა დაგვემეს. 9 აპრილის მთავარი დამანაშავეები დამგვემევი და შემკვეთები არიან და არა შემსრულებლები. ის შემკვეთები ამერიკელები იყვნენ, რომლებიც საუკუნეებია, დემოკრატიას გაიძახიან, მაგრამ საკუთარი ინტერესების გასატარებლად მსოფლიოში იარაღით დაძრინიან და სისხლის გუბებებს აყენებენ.

მათ გაიმარჯვეს ე.წ. ცივ ომში და საბჭოთა კავშირის დაშლასაც მიაღწიეს, მაგრამ ერთი დღეც არ შეუწყვეტიათ იგივე „ცივი ომი“ რუსეთთან. ისინი თავიანთ ამოცანად სახავენ, რომ რუსეთის წინააღმდეგ განაწყონ მთელი მსოფლიო, პირველ რიგში კი, ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკები. მათ ეს ჩანაფიქრი ყველგან არ გამოუვიდათ, მაგრამ ზოგიერთ რესპუბლიკაში ბრწყინვალედ განახორციელეს. მაგალითად — საქართველოში, უკრაინაში, მოლდოვაში, ბალტიისპირეთის რესპუბლიკაში. საქართველოში ორჯერ განახორციელეს სახელმწიფო გადატრიალება: 1992 წელს, როდესაც ხელისუფლებაში მათი ხელდასმით მოყვანილი პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია დაანახეს;

მომად კი 2003 წელს, როდესაც ასევე მათ მიერ მოყვანილი პრეზიდენტი შავარდნაძე თავიდან მოცილეს. მათ შესანიშნავად გამოიყენეს ორ ავტონომიურ ერთეულში არსებული სეპარატისტული განწყობილებები იმისთვის, რომ საქართველოსა და რუსეთს შორის საზღვრები ჩაეხერხათ. 1992 წელს, როდესაც საქმე ომამდე მივიდა, ამერიკელებმა ისე აამოქმედეს მათ მიერ მართული ლიდერები რუსეთსა და საქართველოში (ელცინი და შევარდნაძე), რომ ომში მათთვის სასურველი შედეგი დამდგარიყო.

2008 წელს ამერიკელთა მიერ მართული ელცინი უკვე აღარ იყო რუსეთის პრეზიდენტი, მაგრამ მათივე ხელით მართული სააკაშვილის გამოსაყვებით, მისი ნაქაზებითა და კონტრპულ სიტუაციით მისთვის დახმარების აღმოჩენის ცრუ დაპირებით კვლავ მიაღწიეს საომარი მოქმედების დაწყებას სახმარო მსათუში. ორივე ომმა (როგორც აფხაზეთში, ასევე სამხრეთ ოსეთში) ერთი საერთო შედეგი მოგვცა: საქართველო და რუსეთი ერთმანეთის მიმართ საბოლოოდ ჩამოყვანილნიყვნენ მტრულ სახელმწიფოებად; ორ სახელმწიფოს შორის განყდა დიპლომატიური ურთიერთობა; პრაქტიკულად ჩაიხერხა სახმელეთო საზღვარი; შეწყდა სარკინიგზო მიმოსვლა. მიზანიც ეს იყო. ამერიკელებმა საქართველოში მართული გაქვარების სრულად რეალურება შექმნეს. რუსეთმა, მართლაც, აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დაშორებით, კიდევ უფრო ალიარებით მიაღწია იმას, რომ ორივე ტერიტორიაზე საკუთარი სახმარო რეჟიმი განაღმინა, რომ მათთან მეგობრობას ვინცებ!

P. S. „მსურს, მსოფლიოში გაიგოს: ამერიკა დაბრუნდა, ამერიკა დაბრუნდა!“ — ასე დაიწყო გამოსვლა პრეზიდენტმა ბაიდენმა სახელმწიფო დეპარტამენტში, სადაც მან პირველი შეხვედრა გამართა. პრეზიდენტმა იქვე განმარტა, რას ნიშნავს ამერიკის დაბრუნება: „ამერიკის ლიდერობა იქნება პასუხი მზარდ ავტორიტარიზმზე, რაც ჩინეთის მხრიდან ამერიკის გამოწვევასა და რუსეთის მხრიდან ჩვენი დემოკრატიისთვის ძირის გამოთხრას გამოიხატება. ჩვენ, დავიცავთ რა ჩვენს ღირებულებებსა და ჩვენს ხალხს, უკან არ დავიხვეთ რუსეთზე ზეწოლის გაძლიერებაში. ჩვენ აღუკვეთეთ ჩინეთის ეკონომიკურ ბოროტმოქმედებებს, ადამიანის უფლებების ხელყოფასა და ტოტალური მმართველობის სისტემას“.

ბაიდენმა იმის ნახევარიც თუ შეასრულა, რაც იმ დღეს ბრძანა, რუსეთსა და ჩინეთში, როგორც იტყვიან, ქვა ქვაზე აღარ დარჩება, მაგრამ რას გამოიწვევს ეს მოვლენები მსოფლიოში, პრეზიდენტს არ უთქვამს. როგორც ჩანს, ან თვითონაც არ იცის, ან რაღაც მოსაზრებით გვიმალავს. სხვა რა გვაგვქვს, დაველოდოთ, რას მოიმოქმედებს „მსოფლიოს ახალი მბრძანებელი“...

ამერიკელებმა საქართველოში თავიანთი გეგმის სრულად ჩაალიზება შექმნეს. რუსეთმა, მართლაც, აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარებით მიაღწია იმას, რომ ორივე ტერიტორიაზე საკუთარი სახმარო რეჟიმი განაღმინა, რომ მათთან მეგობრობას ვინცებ. ამერიკელებმა საქართველოს ტერიტორიაზე დააკრვეთ მათთვის დიდ პრობლემას არ ნარეოდგენს. მათთვის უმთავრესი ის შედეგია, რომ რუსეთსა და საქართველოს შორის მტრობა დაინაღმარა

თვალსაზრისი

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„სინამდვილეს თვალი უნდა გავუსწოროთ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, მუდმივად დავრჩებით ილუზიებსა და წარმოდგინებებში, რომ, აი, ნატო წვრთნებს ჩაატარებს და უფრო დაცულები ვიქნებით; აი, ამერიკის სამხედრო გემები შემოვლენ და ვერავინ ვერაფერს ვერ გავიკეთებთ... არ მოხდება ეს და ვერც მოხდება, იმიტომ, რომ, მოგვწონს თუ არა, გვინდა თუ არა, რუსეთი ამ რეგიონში წარმოადგინს უმთავრეს ფაქტორს და მის წინააღმდეგ მიმართულ არც ერთ ქმედებას უპასუხოდ არ დატოვებს...“

ევროპაში ნატოს გაერთიანებული შეიარაღებული ძალების მეთაურმა, ამერიკელმა გენერალმა ტოდ უოლტერსმა 3 თებერვალს გამართულ სპეციალურ ბრიფინგზე ბოლო პერიოდში ალიანსის მიერ სხვადასხვა რეგიონში ჩატარებულ სამხედრო წვრთნებზე ისაუბრა და განაცხადა, რომ ამ ყველაფრის შედეგად მნიშვნელოვნად გაიზარდა მოკავშირე ქვეყნების უსაფრთხოება. მისი თქმით, ახლახან შავ ზღვაში ჩატარებული ფართომასშტაბიანი წვრთნებით, რომლებშიც ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო-საზღვაო ძალების ორი ხომალდი — „დონალდ კუკი“ და „პორტერი“ მონაწილეობდნენ, თავიანთი პოზიციები განიმტკიცეს: „შავ ზღვაში ჩვენ განვამტკიცეთ ჩვენი პოზიციები და ამაში შესანიშნავი მხარდაჭერა მივიღეთ საქართველოსა და უკრაინისგან. ეს იყო ურთიერთთავსებადობის განვითარების ნათელი მაგალითი“.

მისივე შეფასებით, დღეს ევროატლანტიკურ სივრცეში ბევრი გამოწვევა არსებობს, რომელთა შორის ერთ-ერთი მეთვრამეტე მხრიდან განხორციელებული მავნე აქტივობებია (უოლტერსს არ დაუკონკრეტებია, ვის გულისხმობდა მეტოქეებში ან რა აქტივობები ჰქონდა მხედველობაში). ამერიკელმა გენერალმა ასევე განმარტა, რომ, გამომდინარე არსებული საფრთხეებიდან, ალიანსი მომავალშიც აქტიურად განაგრძობს სწავლებებს შავი ზღვის აკვატორიაში, რომლებიც რეგიონის სტაბილურობას განაპირობებს.

ცნობისთვის: ტოდ უოლტერსმა შავ ზღვაში ჩრდილო-ატლანტიკური ალიანსის გააქტიურების აუცილებლობასა და საქართველოზე რუსეთის გავლენის მატების საშიშროებაზე გასული წლის თებერვალში სენატში სპეციალური ანგარიშის წარდგინების დროსაც ისაუბრა. მაშინ მის გამოსვლას ქართულ პოლიტიკურ სპექტრში ერთგვარი პოლიტიკური ოვაციები მოჰყვა, ხოლო წინა კვირის გამოკეთებულ მის განცხადებას მმართველ გუნდში „კიდევ ერთი მკაფიო სიგნალი“ უწოდეს, რომელიც თურმე ცხადყოფს, რომ თეთრი სახლის ახალი ადმინისტრაციის პირობებში საქართველო და უკრაინა ფართომასშტაბიან დახმარებას უნდა ელოდონ.

განმტკიცა თუ არა ჩრდილო-ატლანტიკურმა ალიანსმა შავ ზღვაში პოზიციები და რას მოუტანს ეს საქართველოს — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე გვესაუბრება გენერალური შტაბის ყოფილი უფროსი, გენერალ-მაიორი გივი იუჭურიძე.

— ბატონო გივი, ევროპაში ნატოს გაერთიანებული ძალების მეთაურმა ტოდ უოლტერსმა განაცხადა, რომ ახლახან ჩატარებული სამხედრო წვრთნებით ალიანსმა განიმტკიცა პოზიციები შავ ზღვაში, რომელიც რეგიონის უსაფრთხოებისთვის უმნიშვნელოვანესია. მისი თქმით, მიუხედავად გამოწვევებისა, საქართველომ და უკრაინამ ამ ყველაფერში უდიდესი წვლილი შეიტანეს. რეალურია ეს განცხადება? რეალურად ძლიერდება ალიანსის პოზიციები შავ ზღვაში და რა მოაქვს ამ პროცესს საქართველოსთვის, რომელიც მძაფრ კონფრონტაციამა რუსეთთან?

— რეალურად ვითარება ასეთია: შავ ზღვაში ძლიერი მხარდი ინტერესები აქვთ ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსს, რუსეთს და, რა თქმა უნ-

და, თურქეთს, ოღონდ თურქეთს არა მხოლოდ, როგორც ალიანსის წევრ სახელმწიფოს, არამედ, როგორც დამოუკიდებელ სუბიექტს. გამომდინარე აქედან, სამხედრო სწავლებების კასკადი, რომელიც ამ რეგიონში ტარდება, მიმართულია ერთადერთი მიზნისკენ — თითოეულმა მხარემ განიმტკიცოს თავისი პოზიციები და გაიკვლიოს გზა მომავალში უფრო მეტი გავლენებისკენ. ეს არის მარტივი ახსნა ამ ყველაფრის, თუმცა, თუ ვსაუბრობთ იმაზე, რომ დღეს ნატო სულ უფრო მეტ სწავლებას ატარებს და აქტივობებს, არ უნდა დავგვიწყვიტოთ იმ ფაქტს, რომ ნატოში ნამდვილად არ არის უმოქმედოდ ის დღითიდღე აქტივობა, სადა უნდა იყოს ნატოს წევრების ნაწილი. ის დღითიდღე აქტივობას საკმაოდ ნაყოფიერებს და ამაში უნდა იყოს ნატოს წევრების ნაწილი.

და, თურქეთს, ოღონდ თურქეთს არა მხოლოდ, როგორც ალიანსის წევრ სახელმწიფოს, არამედ, როგორც დამოუკიდებელ სუბიექტს. გამომდინარე აქედან, სამხედრო სწავლებების კასკადი, რომელიც ამ რეგიონში ტარდება, მიმართულია ერთადერთი მიზნისკენ — თითოეულმა მხარემ განიმტკიცოს თავისი პოზიციები და გაიკვლიოს გზა მომავალში უფრო მეტი გავლენებისკენ. ეს არის მარტივი ახსნა ამ ყველაფრის, თუმცა, თუ ვსაუბრობთ იმაზე, რომ დღეს ნატო სულ უფრო მეტ სწავლებას ატარებს და აქტივობებს, არ უნდა დავგვიწყვიტოთ იმ ფაქტს, რომ ნატოში ნამდვილად არ არის უმოქმედოდ ის დღითიდღე აქტივობა, სადა უნდა იყოს ნატოს წევრების ნაწილი.

— უოლტერსმა თავის გამოსვლაში საქართველო და უკრაინა განსაკუთრებული ხაზგასმით ახსენა და განაცხადა, რომ შავ ზღვაში ჩატარებული სწავლებები მნიშვნელოვნად ზრდის ამ ქვეყნების უსაფრთხოებას. რას იტყვით ამ შეფასებაზე?

— უკრაინას, საქართველოსა და უკრაინის მცურავი საზღვაო ძალები, მოლოდინს წარმოადგენს ამ საკითხებში და ბულგარეთიც, რომელიც ისედაც მათთანაა მიბმული, მაგრამ მიაპყარით ყურადღება ერთ რამეს: თურქეთის ალიანსთან ყოველგვარი შეთანხმების განხორციელების მიზნით, მაგრამ არა იმიტომ, რომ გვევლინება, არა, უბრალოდ, იმიტომ, რომ მათ შორის პოლიტიკოსებმა მხედველობაში მიიღონ რეალობა, რომელსაც ვერსად გავიქვეითებთ.

უოლტერსის განცხადება, რომ შავ ზღვაში პოზიციები განიმტკიცეს, სურვილის რეალობად წარმოჩენის მსაჯულება უფროა

გივი იუჭურიძე

«ჩვენთან, სამხედროდ, დღეს განხორციელებას იღებენ ახსნაზე არააქრობა ანალოგიური სურვილის რეალობად წარმოჩენის მსაჯულება უფროა»

ივზე გავლენის გაძლიერებას თუ არა, მენარჩუნებას მაინც ემსახურება.

— უოლტერსმა თავის გამოსვლაში საქართველო და უკრაინა განსაკუთრებული ხაზგასმით ახსენა და განაცხადა, რომ შავ ზღვაში ჩატარებული სწავლებები მნიშვნელოვნად ზრდის ამ ქვეყნების უსაფრთხოებას. რას იტყვით ამ შეფასებაზე?

— უკრაინას, საქართველოსა და უკრაინის მცურავი საზღვაო ძალები, მოლოდინს წარმოადგენს ამ საკითხებში და ბულგარეთიც, რომელიც ისედაც მათთანაა მიბმული, მაგრამ მიაპყარით ყურადღება ერთ რამეს: თურქეთის ალიანსთან ყოველგვარი შეთანხმების განხორციელების მიზნით, მაგრამ არა იმიტომ, რომ გვევლინება, არა, უბრალოდ, იმიტომ, რომ მათ შორის პოლიტიკოსებმა მხედველობაში მიიღონ რეალობა, რომელსაც ვერსად გავიქვეითებთ.

დამოუკიდებელი პოლიტიკის ფარგლებში. რაც შეეხება რუსეთსა და მის რესურსებს, ჩვენთან ბარაკ ობამის სუბიექტური მხრიდან რატომღაც ისმის შეფასება, რომ, თურმე, რუსეთში ჩამორჩა შეიარაღებაში და მას უკვე აღარ აქვს აღრიდებით დიდი სახედრო შესაძლებლობები. რეალურად თხილამურის სპორტის გარდა, რუსეთში სხვადასხვა დანიშნულების სახელმწიფო რეალობა რა-ბრუნდება, რომელთა სანდონაა დღევანდელი სურათი და ცხადია, რომ ისინი საშუალებები არაა.

— ობიექტური თვალსაზრისით, რა შეიძლება იყოს თუნდაც პოლიტიკური სახელმწიფო ჩვენთვის შავ ზღვაში ნატოს პროვოკაციულ მოქმედებებში მონაწილეობის გამო?

— სიმართლე გითხრათ, შორს ვარ იმ აზრისგან, რომ ხვალ-ზეგ დავგვარტყამენ და ომს დავიწყებენ, არა, ყველამ კარგად იცის საქართველოს სამხედრო შესაძლებლობები, მაგრამ რუსეთს სხვა უამრავი მიზანი აქვს და არა მხოლოდ საქართველოს მიმართ. რუსეთში სხვადასხვა დანიშნულების სახელმწიფო რეალობა რა-ბრუნდება, რომელთა სანდონაა დღევანდელი სურათი და ცხადია, რომ ისინი საშუალებები არაა.

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში გაქვთ იმედი, რომ ამ პრინციპით იხელმძღვანელებენ? ეს ერთი და მეორე — ხომ არ ფიქრობთ, რომ უმალეს პოლიტიკურ დონეზე გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში სამხედრო ელიტის წარმომადგენლებიც აქტიურად უნდა იყვნენ ჩართულები?

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ მაქვს იმედი, ვფიქრობ, არც უნდა გვექონდეს იმის მოლოდინი, რომ, რაც არ მომხდარა ამ რვა თვე ცხრა წლის განმავლობაში, ან მოხდება. არ მოხდება და ვერ მოხდება მთელი რიგი ფაქტორების გათვალისწინებით, მათ შორის იმის გამოც, რომ ამ პოლიტიკური სილამაქვანობის დამოუკიდებლობის სარისხი ძალიან დაბალია.

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ მაქვს იმედი, ვფიქრობ, არც უნდა გვექონდეს იმის მოლოდინი, რომ, რაც არ მომხდარა ამ რვა თვე ცხრა წლის განმავლობაში, ან მოხდება. არ მოხდება და ვერ მოხდება მთელი რიგი ფაქტორების გათვალისწინებით, მათ შორის იმის გამოც, რომ ამ პოლიტიკური სილამაქვანობის დამოუკიდებლობის სარისხი ძალიან დაბალია.

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ მაქვს იმედი, ვფიქრობ, არც უნდა გვექონდეს იმის მოლოდინი, რომ, რაც არ მომხდარა ამ რვა თვე ცხრა წლის განმავლობაში, ან მოხდება. არ მოხდება და ვერ მოხდება მთელი რიგი ფაქტორების გათვალისწინებით, მათ შორის იმის გამოც, რომ ამ პოლიტიკური სილამაქვანობის დამოუკიდებლობის სარისხი ძალიან დაბალია.

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ მაქვს იმედი, ვფიქრობ, არც უნდა გვექონდეს იმის მოლოდინი, რომ, რაც არ მომხდარა ამ რვა თვე ცხრა წლის განმავლობაში, ან მოხდება. არ მოხდება და ვერ მოხდება მთელი რიგი ფაქტორების გათვალისწინებით, მათ შორის იმის გამოც, რომ ამ პოლიტიკური სილამაქვანობის დამოუკიდებლობის სარისხი ძალიან დაბალია.

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ მაქვს იმედი, ვფიქრობ, არც უნდა გვექონდეს იმის მოლოდინი, რომ, რაც არ მომხდარა ამ რვა თვე ცხრა წლის განმავლობაში, ან მოხდება. არ მოხდება და ვერ მოხდება მთელი რიგი ფაქტორების გათვალისწინებით, მათ შორის იმის გამოც, რომ ამ პოლიტიკური სილამაქვანობის დამოუკიდებლობის სარისხი ძალიან დაბალია.

— დღევანდელი ხელისუფლების პირობებში არ მაქვს იმედი, ვფიქრობ, არც უნდა გვექონდეს იმის მოლოდინი, რომ, რაც არ მომხდარა ამ რვა თვე ცხრა წლის განმავლობაში, ან მოხდება. არ მოხდება და ვერ მოხდება მთელი რიგი ფაქტორების გათვალისწინებით, მათ შორის იმის გამოც, რომ ამ პოლიტიკური სილამაქვანობის დამოუკიდებლობის სარისხი ძალიან დაბალია.

«შავ ზღვაში ნამდვილად იყო შემოსული ორი ამერიკული სამხედრო გემი — «დონალდ კუკი» და «პორტერი», რომლებიც ნამდვილად დიდი სახეხლე შესაძლებლობების მქონე გემები, მაგრამ მათ ყველგან დაკავებოდნენ რუსული გემები. აი, ეს არის რეალობა... შავ ზღვას რუსეთი არ დატოვებს, შავი ზღვა რუსეთისთვის არის უსტრატეგიული მნიშვნელოვანი აკვატორია, რომელიც მისთვის ახლომანებლო ტერიტორიაა»

ესაუბრა ჯაბა ჟვანიძე

რვაენი უფლება

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ექიმმა ბიძინა კულუმბაგოვამ თქვა: რუსულ ვაქცინას ვაპირებ და მას საკმაოდ კარგი ეფექტი აქვს. ეს იყო და ეს, მას სხვა ბანცხადება აღარ გაუკეთებია, რადგან იმ ლუსმენების ჟღარუნი გაიგონა, რომლებიც რუსეთის დადებით კონტაქტში ხსენებისთვის ჯვარზე უნდა გაეკრათ.

1958 წელს გვინეაში განხორციელდა მნიშვნელოვანი პოლიტიკური რეფორმები და გაუქმდა ბელადის ინსტიტუტი, რაც იმას ნიშნავდა, რომ ქვეყანას ეყოლებოდა პრეზიდენტი, ადგილობრივი თვითმმართველობა და ა.შ. რა შუაშია გვინეა? ეს არის ერთ-ერთი იმ 40-ზე მეტი სახელმწიფოდან, რომელმაც თანხმობა განაცხადა რუსეთის მიერ წარმოებული ვაქცინა „სპუტნიკ V“-ის შექმნაზე, რათა ამ ვაქცინით აცრას თავისი მოქალაქეები. მიზეზი მარტივია — რუსულმა ვაქცინამ ეფექტიანობის 91,6% აჩვენა და ეს მაშინ, როცა ინგლისურ-შვედური AstraZeneca-ს ეფექტიანობა 62,1%-ია, ჩინური Sinovac-ის — 50,4%.

„სპუტნიკ V“ უკვე რეგისტრირებულია მსოფლიოს 26 ქვეყანაში — ბელარუსში, უნგრეთში, სერბეთში, არგენტინაში, ბოლივიაში, ტუნისში, არაბთა გაერთიანებულ ემირატებში, სომხეთში, თურქმენეთში, ყაზახეთში, პარაგვაიში, ვენესუელაში, პალესტინაში, თურქეთში, ირანში, გვინეაში, ალჟირში, მექსიკაში, ნიკარაგუაში, ინდოეთში, სამხრეთ კორეაში, ბრაზილიაში, საუდის არაბეთში და თურქეთში რუსეთის ხელშეწყობით იწყება ვაქცინის მასიური წარმოება, ხოლო ბოლივიაში, ალჟირში, ყაზახეთში, თურქმენეთში, პალესტინაში, არაბთა გაერთიანებულ საამიროებში, პარაგვაიში, უნგრეთში, სომხეთში, სერბეთში, ვენესუელაში და ირანში უკვე მიმდინარეობს მასიური ვაქცინაცია რუსეთის მიერ მინორდებული „სპუტნიკ V“-ით.

ჯვარზე უნდა გაეკრათ. საქართველოს ხელისუფლება არც კი განიხილავს რუსული ვაქცინის შემოტანის საკითხს ან, საერთოდ, მეზობელს რომ მოელაპარაკოს და ვაქცინის წარმოება ჩვენთან დაიწყოს. არადა, ხომ ხვდებით, რა ეფექტი ექნება ამ ყველაფერს და, რაც მთავარია, როგორ ნაადგება ვაქცინის გაყიდვით მიღებული თანხა ქართულ ეკონომიკას? გონიერი მთავრობა იმდენს მაინც მოახერხებდა, რომ ყველა სახეობის ვაქცინას შემოიტანდა და არჩევანის გაკეთებას მოსახლეობას დაუტოვებდა. ვისაც სურვილი ექნებოდა, რუსული ვაქცინით აიცრებოდა; ვისაც არა, სხვა ქვეყნის პრეპარატს მიანიჭებდა უპირატესობას. ძალის თავეც აქ არის დამარსული. არსებობს დიდი მოლოდინი, რომ მოსახლეობის უმრავლესობა სწორედ რუსულ ვაქცინას აირჩევდა (და მასასადამე, დასავლეთის ფარმკომპანიები მილიონებს იზარალებენ). ეს იმის მანიშნებელიც იქნებოდა, რომ საქართველოს მოსახლეობა პირველ ადგილზე კეთილდღეობას აყენებს და არა იმ ურთიერთობებს, რომელთა აწყობასაც, სწორედ ჩვენი კეთილდღეობის ხარჯზე, აგერ უკვე 30-ე წელია, გვაიძულებს დასავლეთი. საზოგადოდ, ხელისუფლების დღევანდელი ქმედება ნიუთონი ხაზია, რომელიც მან უკვე გადაკვეთა. მთავრობა არ ფიქრობს იმაზე, რა ეფექტი შეიძლება მოჰყვეს იმ ვაქცინებს, რომლებიც, ყველა ალიარებით, სასურველ შედეგს ვერ იძლევა. საქართველოს ხელისუფლებისთვის მთავარი ამოცანა დასავლური ვაქცინის გასაღებაა, რათა ბატონებს გულზე მალამოდ დაედოს და მილიონები ზუსტად ისე გადაეყაროს წყალში, როგორც ეს „ჯაველინების“ შექმნისას გავაკეთეთ. „ჯაველინების“ არაერთხელ გვიხსენებია და კიდევ ხშირად ვახსენებთ, რადგან ასე სულელურად 75 მილიონის დახარჯვის უფლება, უბრალოდ, არ გვქონდა.

პოდა, ახლაც ანალოგიურის გაკეთებას ვაპირებთ — ვყიდვით ნაკლებეფექტიან ვაქცინას და მერე გამოჩნდება, რომ იგივე ამერიკა და ევროპა ნელ-ნელა დაიწყებენ რუსული ვაქცინის შექმნას... პარალელურად რუსეთს სანქციებს გაუგრძელებენ. დასავლეთს არ სურს იმის აღიარება, რომ მათ მეცნიერულ თუ სამედიცინო რესურსს რუსეთმა ხელის ერთი მოსმით აჯობა და, რაც მთავარია, რუსული მხარე იმას კი არ ამბობს, — ვაიმე, ჯერ ჩემს მოსახლეობას თუ არ ავცრი, ვერავის ვერაფერს მივცემო, პირიქით — მზად ვარის, ნებისმიერს მიანოდოს ნებისმიერი ოდენობის „სპუტნიკ V“ და, ამასთანავე, დაეხმაროს ამ ვაქცინის წარმოების აწყობაში.

ამას გარდა, მას რეკომენდაციას მსოფლიოს ჯანდაცვის ორგანიზაცია და უკვე ევროპის წამლის ასოციაციაც უწევს.

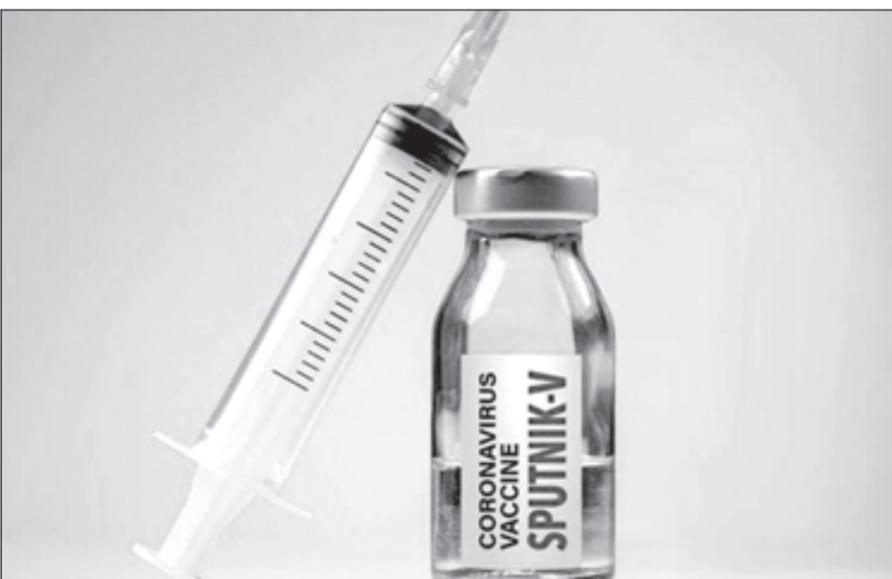
ამ ფონზე გასული კვირის მიწურულს ვაქცინამ, რომელიც ჩვენთან უნდა შემოიტანონ, კიდევ უფრო მეტი კითხვის ნიშანი გააჩინა და ეს მისმა ოფიციალურმა წარმომადგენელმაც დაადასტურა.

„მცირე ფაზის კვლევებში, პირველადი მონაცემებით, AstraZeneca-ს ვაქცინამ შეზღუდული ეფექტიანობა აჩვენა, „სამხრეთ აფრიკულ“ ვარიანტის მსუბუქი ფორმების წინააღმდეგ. ამასთანავე, ჩვენ ვერ შევძელით, სწორად დაგვედგინა ვაქცინის მოქმედება დაავადების მძიმე ფორმებსა და პოსტიტალიზაციის შემთხვევებში, იმის გათვალისწინებით, რომ კვლევის სუბიექტებით, ძირითადად, ახალგაზრდა ჯანმრთელი ზრდასრულები იყვნენ“, — აცხადებენ კომპანიაში.

არანაკლებ საინტერესოა ის ფაქტი, რომ რუსული მხარე ქვეყნებს არა მხოლოდ ვაქცინით მომარაგებას სთავაზობს, არამედ მზად არის, ყველა მსურველს წარმოების ანყობაში დაეხმაროს, შესაბამისი ლიცენზია გასცეს და მსურველი უკვე ვაქცინის შემსყიდველი კი არა, მისი მწარმოებელი ქვეყანა გახდება. როგორც შემოთ ვთქვით, ექვსი ქვეყანა ვაქცინის წარმოებას უკვე მალე დაიწყებს.

ამას წინათ ექიმმა ბიძინა კულუმბაგოვამ თქვა: რუსულ ვაქცინას ვაპირებ და მას საკმაოდ კარგი ეფექტი აქვს. ეს იყო და ეს, მას სხვა ბანცხადება აღარ გაუკეთებია, რადგან იმ ლუსმენების ჟღარუნი გაიგონა, რომლებიც რუსეთის დადებით კონტაქტში ხსენებისთვის

შეიძინოს ხელისუფლებამ ვერსიული თუ აპერიკული ვაქცინა და შეიძინოს რუსული. მაკა რვენ გადაწყვიტოთ, როგორი ვაქცინით ავიცრათ

მთავრობა არ ფიქრობს იმაზე, რა ეფექტი შეიძლება მოჰყვას იმ ვაქცინას, როგორც, ყველა აღიარებით, სასაკრავო შედეგს ვერ იძლევა. საქართველოს ხელისუფლებისთვის მთავარი ამოცანა დასავლური ვაქცინის გასაღებაა, რათა ბატონებს გულზე მალამოდ დაედოს და მილიონები ზუსტად ისე გადაეყაროს წყალში, როგორც ეს „ჯაველინების“ შექმნისას გავაკეთეთ.

უფრო რბილად როგორ ვთქვა, არ ვიცი და ამიტომ ისე ვიტყვი, როგორც ვიცი: **ხელისუფლების ქმედება იდიოტიზმის პიკია, თუ ეს მათი მოფიქრებულია (რომ მაინც და მაინც დასავლური ვაქცინები გაასაღონ) და მონობის ოფიციალური დემონსტრირება, თუ ეს კი დასავლეთის ზენოლით ხდება (რომ რუსული ვაქცინის სიციცხლეს ეხება და ესენი კიდევ საგარეო პოლიტიკას „ალაგებენ“ და ცდილობენ, „სტრატეგიულ პარტნიორებს“ ჩვენი სიცოცხლის ხარჯზე არ აწყენინონ. ვინმემ ჰკითხა მოსახლეობას, უღირს კი ამერიკისა და ევროპის ლიდერების გულის მოგება საკუთარი სიცოცხლის ფასად? გადით, აბა, ქუჩაში, ადამიანებს ჰკითხეთ და რა პასუხს გაგცემენ, იმის მიხედვით იმოქმედეთ. ვინმე აგვიხსნის, რას ნიშნავს ის, რომ ერთი ვაქცინა ეფექტიანია, მეორე — ნაკლებად და მაინც მეორე შემოგვავცის იმიტომ, რომ დასავლეთს არ ეწყინოს? რუსეთი მტერიაო, რომ გავკვირდეთ დასავლეთს არ ეწყინოს?**

ხორბლის ერთი მარცვლიც არ მოაკლო? ახლა კი აქვს ალტერნატივა — მართალია, ცუდი და უფარგისი, მაგრამ მაინც ალტერნატივა და გვინდა თუ არა, ცხვირში გვტყნიან. საინტერესოა, რა პასუხი აქვს ხელისუფლებას იმ შემთხვევაში, თუ ჩვენი სისხლის ფასად ნაყიდ ვაქცინას ეფექტი არ ექნება და ვირუსისგან ვერ დაგვიცავს (გახმაურებული ამბავია, რომ ერთ-ერთ ამერიკელ სენატორს „ფაიზერის“ ვაქცინით აცრის შემდეგ შეეყარა კოვიდი)? რას გვეტყვიან, — ამერიკისა და ევროპის ხათრი ვერ გავუტყუებთ და, ბოდიში, თვეში ისევე ათას ადამიანამდე რომ გვიკვდებათ?! სად არის ლოგიკა ასეთი სიჯიუტისა და სად გაბრაზებული სტრატეგიული პრატიკოსობა და მონობის შორის?! მეტი რა უნდა გვითხრან და რა უნდა გვიქნან, სი-

ცოცხლის არჩევანის შესაძლებლობასაც არ გვიტოვებენ: იცოცხლებთ ისე, როგორც ჩვენ გადაწყვეტთ! უბედურება კი ის არის, რომ ამ აზრზე ხელისუფლებისა თუ ოპოზიციის უმრავლესობაა, ანუ მათთვის ამოსავალი წერტილი სწორედ დასავლეთია და არ აქვს მნიშვნელობა, რის ფასად. აქამდე ისე ჩანდა, რომ ქართველ პოლიტიკოსებს მოსახლეობის გაჭირვება ცალ ფეხზე ეკიდათ, მეორე თავი უფალი ჰქონდათ, მაგრამ ახლა აშკარაა, რომ მეორე ფეხზე ჩვენი სიცოცხლე ჰქონდათ. **ზაზა გახელების პატიმრობა რომ გააპროტესტეს ელჩებმა და დასავლეთის ქვეყნების პირველმა პირებმა, რატომ არ აპროტესტებენ იმას, რომ პრაქტიკულად მთელი ერი ტყვეობაში ჰყავთ და თავისუფალი არჩევანის უფლებას არ აძლევენ?** და სად არის ის დაპირება, ხალხის ფულით შევსებულ ბიუჯეტს ხალხს მოვარგებთო? ჰკითხა ვინმემ ხალხს, რომელ ვაქცინაში გადავიხადოთ ათეულობით მილიონი ლარი და რომლით აცრა სურს რიგით მოქალაქეს? არა! იმიტომ, რომ ეს დიდი პოლიტიკაა, დასავლეთისა და რუსეთის პაექრობაა, სადაც საქართველოს დარ ქვეყნებს ქათმის როლი აქვთ, რომელსაც ყველაფერსე ნაკლავენ ხოლმე და ახლა სწორედ ეს დრო დაგვიდგა — უნდა ნავგაკლან.

დაბალეფექტიანი ვაქცინა ვაპირებ და მას საკმაოდ კარგი ეფექტი აქვს. ეს იყო და ეს, მას სხვა ბანცხადება აღარ გაუკეთებია, რადგან იმ ლუსმენების ჟღარუნი გაიგონა, რომლებიც რუსეთის დადებით კონტაქტში ხსენებისთვის

ცოცხლის არჩევანის შესაძლებლობასაც არ გვიტოვებენ: იცოცხლებთ ისე, როგორც ჩვენ გადაწყვეტთ! უბედურება კი ის არის, რომ ამ აზრზე ხელისუფლებისა თუ ოპოზიციის უმრავლესობაა, ანუ მათთვის ამოსავალი წერტილი სწორედ დასავლეთია და არ აქვს მნიშვნელობა, რის ფასად. აქამდე ისე ჩანდა, რომ ქართველ პოლიტიკოსებს მოსახლეობის გაჭირვება ცალ ფეხზე ეკიდათ, მეორე თავი უფალი ჰქონდათ, მაგრამ ახლა აშკარაა, რომ მეორე ფეხზე ჩვენი სიცოცხლე ჰქონდათ. **ზაზა გახელების პატიმრობა რომ გააპროტესტეს ელჩებმა და დასავლეთის ქვეყნების პირველმა პირებმა, რატომ არ აპროტესტებენ იმას, რომ პრაქტიკულად მთელი ერი ტყვეობაში ჰყავთ და თავისუფალი არჩევანის უფლებას არ აძლევენ?** და სად არის ის დაპირება, ხალხის ფულით შევსებულ ბიუჯეტს ხალხს მოვარგებთო? ჰკითხა ვინმემ ხალხს, რომელ ვაქცინაში გადავიხადოთ ათეულობით მილიონი ლარი და რომლით აცრა სურს რიგით მოქალაქეს? არა! იმიტომ, რომ ეს დიდი პოლიტიკაა, დასავლეთისა და რუსეთის პაექრობაა, სადაც საქართველოს დარ ქვეყნებს ქათმის როლი აქვთ, რომელსაც ყველაფერსე ნაკლავენ ხოლმე და ახლა სწორედ ეს დრო დაგვიდგა — უნდა ნავგაკლან.

რა ცხვირში გვტყნიან, საინტერესოა, რა პასუხი აქვს ხელისუფლებას იმ შემთხვევაში, თუ ჩვენი სისხლის ფასად ნაყიდ ვაქცინას ეფექტი არ ექნება და ვირუსისგან ვერ დაგვიცავს (გახმაურებული ამბავია, რომ ერთ-ერთ ამერიკელ სენატორს „ფაიზერის“ ვაქცინით აცრის შემდეგ შეეყარა კოვიდი)? რას გვეტყვიან, — ამერიკისა და ევროპის ხათრი ვერ გავუტყუებთ და, ბოდიში, თვეში ისევე ათას ადამიანამდე რომ გვიკვდებათ?! სად არის ლოგიკა ასეთი სიჯიუტისა და სად გაბრაზებული სტრატეგიული პრატიკოსობა და მონობის შორის?! მეტი რა უნდა გვითხრან და რა უნდა გვიქნან, სი-

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ავტორიტეტულმა სამედიცინო გამოცემა The Lancet-მა დაადასტურა რუსული ვაქცინა „სპუტნიკ V“-ის მაღალეფექტიანობა და უსაფრთხოება. თავიანთ ქვეყნებში რუსული ვაქცინის გამოყენების შესახებ განაცხადეს საფრანგეთისა და გერმანიის ლიდერებმა. ვაქცინის პირველი პარტია უკვე დაუკვეთა უნგრეთმა, მას, დიდი ალბათობით, შეუერთდებიან ჩეხეთი და სლოვაკეთი. ამ მომენტისთვის კი „სპუტნიკ V“-ს 20-მდე ქვეყანა იყენებს.

მსოფლიოში ყველაზე ავტორიტეტულმა სამედიცინო ჟურნალმა, 200-წლიანი ისტორიის ბრიტანულ-ნიდერლანდურმა გამოცემამ, The Lancet-მა („ლანცეტი“) მიმდინარე წლის 2 თებერვალს გამოაქვეყნა კორონავირუსის საწინააღმდეგო რუსული ვაქცინა „სპუტნიკ V“-ის კლინიკური გამოკვლევის შესახებ ფაზის შედეგები.

ავტორიტეტულ ჟურნალში გამოქვეყნებული სტატიის ავტორების შეფასებით, ვაქცინის შიგნით მინიმუმ 20 ათას მოსახლისათვის ჩატარებული აცრაებით არჩვენს, რომ რუსული პრაქტიკა არ იწვევს სერიოზულ თავდაპირველ მოვლენებს და ახალი გენეტიკური მუტაციების კვლევის შედეგად არჩვენს 91,6%-ია.

„რისკის ჯგუფის“ წარმომადგენლებისთვის, 60 წელს გადაცილებული ადამიანებისთვის „სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობის მაჩვენებელი 91,8%-ს შეადგენს.

ავტორიტეტულ გამოცემაში გამოქვეყნებულ ნერიუს ვეროპის ლიდერები გამოეხატა უნდო, რაც დასავლეთის მხრიდან რუსული ვაქცინისადმი დამოკიდებულების ცვლილებაზე მიუთითებს. ემანუელ მაკრონმა განაცხადა, რომ „ნახა სტატისტიკა“ რუსულ ვაქცინაზე, და არ გამოიტყუა, რომ ქვეყანა გამოიყენებს „სპუტნიკ V“-ს. საფრანგეთის პრეზიდენტმა ერთადერთ წინააღმდეგობადასახელებულ ტექნიკური გარემოება — ვაქცინის რუს მწარმოებელს ევროპულ ორგანიზაციაში არ შეუტანია განაცხადი რეგისტრაციაზე.

„ევროპული პარტიანების ორგანიზაციის და ეროვნული ხელისუფლებების მიერ ხელახალი პირდაპირი რუსული ვაქცინის მიწოდების შესახებ განაცხადი დადებითი იყო.“

„ესპანეთის მთავრობა რუსული ვაქცინის გამოყენების წინააღმდეგ არ არის, თუკი მას მოიწონებს და დამტკიცებს სამკურნალო პრეპარატების ევროპული სააგენტო“, — ამბობს ესპანეთის ჯანდაცვის მინისტრი კარლინა ლარია-სი.

ავსტრიის კანცლერმა სებასტიან კურცმა ევროპის სამედიცინო სააგენტოს მოუწოდა, რუსეთისა და ჩინეთის ვაქცინების რეგისტრაციის შესაძლებლობის განხილვისას უარი თქვას „გეოპოლიტიკურ ტაბუზე“.

აღმოსავლეთ ევროპის ზოგიერთი ქვეყანა არ დაელოდა ბრიუსელის დასტურს. „უნგრეთმა უკვე მიიღო „სპუტნიკ V“-ის პირველი პარტია“, —

განაცხადა რამდენიმე დღის წინათ ქვეყნის საგარეო საქმეთა მინისტრმა კატიარ სიბარტომ. ბრიუსელის მცდელობა, ცენტრალიზებულად შეეძინა ვაქცინები, ფუჭი აღმოჩნდა, ამიტომ ბუდაპეშტს მოუწია, თვითონ მოეძებნა ვაქცინის მომარაგების წყაროები, — აღნიშნა უნგრეთის საგარეო საქმეთა უწყების ხელმძღვანელმა.

„ჩინეთმა, რომელიც ევროკავშირში პირველ ადგილზეა კოვიდ-19-ით ინფიცირებულთა რაოდენობით ყოველ 100 ათას მცხოვრებელზე, განიზრახა, შეისწავლოს უნგრეთის გამოცდილება რუსული პრეპარატის გამოყენებაზე“, — განუცხადა ჟურნალისტებს ჩეხეთის პრემიერ მინისტრის თანაშემწემ, პროფესიით ეპიდემიოლოგმა რომან პრიმულამ. მეზობელ სლოვაკეთში ბიზნესმენებმა მთავრობას მოუწოდეს, დაარეგისტრიროს „სპუტნიკ V“, მიუხედავად იმისა, რომ ქვეყანაში უკვე შეტანილია ამერიკული ვაქცინები: Pfizer-ი და Moderna, აგრეთვე, გერმანული BioNTech-ი.

შეგახსენებთ, რომ იანვრის ბოლოს გერმანიის კანცლერმა ანგელა მერკელმა რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინთან საუბრისას განაცხადა, რომ მზად არის, რუსეთთან ითანამშრომლოს „სპუტნიკ V“-ის წარმოებასა და ევროკავშირის ტერიტორიაზე მის გამოსაყენებლად.

გერმანელებს განზრახული აქვთ, ამ საკითხზე აქტიურად ითანამშრომლონ მოსკოვთან. ეს ჯერ კიდევ იანვარში დადასტურდა ანგელა მერკელმა, როცა განაცხადა, რომ მზად არის, ხელი შეუწყოს რუსული ვაქცინის ევროპაში გავრცელებას.

ამჟამად ევროპის სამედიცინო მინისტრთა კონფერენციის მიზანმიმართული შეხვედრის შემდეგ სასწრაფოდ უნგრეთის მთავრობის მიერ დადგინდა, რომ რუსული ვაქცინის გამოყენების შესახებ განაცხადი დადებითი იყო. „სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობის შესახებ განაცხადი დადებითი იყო.“

ფორმალურად ვითარება ასეთია: LANCET-ში გამოქვეყნებულმა ნაშრომმა ყველას აუხილა თვალში „სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობის შესახებ და ეფექტიანობაზე, მაგრამ გაიკრპა, რომ გერმანიის უკვე სრული სკალით მიმდინარეობს მზადება რუსული ვაქცინის წარმოებისთვის. რომელიც ჩანს, გერმანიის კიდევ ერთხელ დაინტერესებულია ევროკავშირის ლიდერის სტატუსი — სანამ დანარჩენები ელოდებიან გერმანიის დადგენილებას, რომელიც სანამ, მან აიტყდა.

ავტორიტეტულ ჟურნალში გამოქვეყნებული სტატიის ავტორების შეფასებით, ვაქცინის შიგნით მინიმუმ 20 ათას მოსახლისათვის ჩატარებული აცრაებით არჩვენს, რომ რუსული პრაქტიკა არ იწვევს სერიოზულ თავდაპირველ მოვლენებს და ახალი გენეტიკური მუტაციების კვლევის შედეგად არჩვენს 91,6%-ია. „რისკის ჯგუფის“ წარმომადგენლებისთვის, 60 წელს გადაცილებული ადამიანებისთვის „სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობის მაჩვენებელი 91,8%-ს შეადგენს.

«სპუტნიკ V»-ის საერთაშორისო აღიარება რუსული ვაქცინა ევროპის ბაზარზე უდის

The Wall Street Journal-მა დაწერა, რომ «სპუტნიკ V»-ის ეფექტიანობის აღიარება ნიშნავს პუტინის გამარჯვებას ვაქცინის დაზარალების და გამოყენებისთვის გლობალურ ბაზარზე, რუსული მხარეებისა და მედიკონებისთვის დროის ვოტუმის გამოხადებას და გაბათილებას იმ კრიტიკის, რომელსაც მოსკოვი წააწყდა ვაქცინის სწრაფ დაზარალების და ჩატარებული ცდების შედეგების გამოუქვეყნებლობის გამო

აცა პოლიტიკურად და ეკონომიკურად მომგებიანი თემა. „სპუტნიკ V“-ის გარშემო შექმნილი ვითარება ჰგავს ვითარებას „ჩრდილოეთის ნაკადი 2“-ის პროექტის მიმართ, რომლის რეალიზაციისთვის გერმანია თავდაპირველად იბრძვის. რუსული ვაქცინა ძალიან კარგი აღმოჩნდა იმისთვის, რომ მისი იგნორირება შეძლოს, არადა, დასავლეთი, თავდაპირველად სწორედ ამას აპირებდა.

თანაც, ვაქცინით მომარაგების თვალსაზრისით, ევროპაში სანამ სახარბიელო სულაც არ არის. ვაქცინის დამზადების უზარმაზარ პრობლემას ქმნის დოზები სპეციფიკური არ

არის და მათთვის ბრძოლა სანაღმურ ხასიათს იძენს.

ამასთანავე, ინგლისურ-შვედურ AstraZeneca-ს საშუალო მაჩვენებლები აქვს, მისი ეფექტიანობა 60%-ია. ამერიკული Pfizer-ი და Moderna ეფექტიანობის მხრივ კარგია (95%), მაგრამ აქვთ სამი ნეგატიური მხარე: ა) ძვირია; ბ) აქვს ძალიან მაკაცრი საწარმოო ლოჯისტიკური მოთხოვნები, რომლებიც ართულებს მის დაზარალებას, შენახვასა და ტრანსპორტირებას; გ) უცნობია, რამდენ ხანს იცავს ადამიანს აცრის შემდეგ.

არის კიდევ ერთი მომენტი, რომელზეც იშვიათად ლაპარაკობენ მედიასაშუალებებში, მაგრამ მასზე ბევრს ფიქრობენ ადამიანები: ორივე ამერიკული პრაქტიკაში შექმნილია ინოვაციური ტექნოლოგიით, რომელიც ბოლომდე გამოცდილი არ არის და უცნობია, არის თუ არა უსაფრთხო ადამიანის ყოველი გარდაცვალება ამერიკული ვაქცინით აცრის შემდეგ.

ამ ფონზე რუსი მედიკონების მიმართ სასტატუსი ტყვეობა არ იშვიათად დასავლეთში, სანამც „სპუტნიკ V“-ს საჭიროთა კავშირის მიერ 1957 წელს კოსმოსში პირველი ხელოვნური თანამგზავრის გაშვებას აღარაგან. სწორედ ეს შედეგად გამოიყენა გერმანული DIE WELT-ის ჟურნალისტიმა, რომელმაც დასძინა, რომ მას შემდეგ რუსეთის ტექნოლოგიური თავისუფლების გერმანია თავდაპირველად იბრძვის. რუსული ვაქცინა ძალიან კარგი აღმოჩნდა იმისთვის, რომ მისი იგნორირება შეძლოს, არადა, დასავლეთი, თავდაპირველად სწორედ ამას აპირებდა.

თანაც, ვაქცინით მომარაგების თვალსაზრისით, ევროპაში სანამ სახარბიელო სულაც არ არის. ვაქცინის დამზადების უზარმაზარ პრობლემას ქმნის დოზები სპეციფიკური არ

LANCET-ში გამოქვეყნებულმა ნაშრომმა ყველას აუხილა თვალში «სპუტნიკ V»-ის ეფექტიანობის შესახებ და ეფექტიანობაზე, მაგრამ გაიკრპა, რომ გერმანიის უკვე სრული სკალით მიმდინარეობს მზადება რუსული ვაქცინის წარმოებისთვის. რომელიც ჩანს, გერმანიის კიდევ ერთხელ დაინტერესებულია ევროკავშირის ლიდერის სტატუსი — სანამ დანარჩენები ელოდებიან გერმანიის დადგენილებას, რომელიც სანამ, მან აიტყდა

„სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობის შესახებ განაცხადი დადებითი იყო. „სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობის შესახებ განაცხადი დადებითი იყო.“

გერმანულ გამოცემა FRANKFURTER ALLGEMEINE-ში გამოქვეყნებულ წერილში ბოროტი ხაზს უსვამს, რომ დადგა რუსეთთან ნამდვილი დიალოგის დაწყების დრო. ამ ფრაზაში ევროპელი ლიდერი გულსხმობს საერთო ინტერესებისა და ნიადაგის მოქიბას სათანამშრომლოდ, რომლის საფუძველზეც აუცილებელი იქნება ერთმანეთის მიმართ ნდობის ნელ-ნელა აღდგენა.

ვეიკილოტი. გამოცემის დონე ისეთია, რომ ვაქცინის გამოყენება ჯანმრთელობის მიზნით უკვე შეიძლება ევროკავშირში, — განაცხადა გამაღვივებელი სახელობის ცენტრის ხელმძღვანელმა ანატოლი სუსლოვმა.

„ლანცეტში“ გამოქვეყნებულმა წერილმა „სპუტნიკ V“-ს გზა გაუკვალა სერტიფიკაციისკენ და ევროპაში აღიარებისკენ.

ალანინიშვიმა, რომ ევროკავშირის გარეთ უკვე თითქმის ორმა ათეულმა ქვეყანამ დაარეგისტრირა კოვიდის საწინააღმდეგო რუსული პრეპარატი, 3 თებერვალს მე-18 ასეთი ქვეყანა იყო **ნიჰარაბუა**. იმავე დღეს პრეპარატი რეგისტრირდა იტალიაში **მიხისიკა**.

ამ მომენტისთვის ვაქცინას უკვე იყენებენ შემდეგ ქვეყნებში: **რუსეთში, ბელარუსში, სერბეთში, არგენტინაში, ვენესუელაში, პარაგვაიში, თურქმენეთში, უნგრეთში, ირანში, ბაირთიანეთში არაბულ საამიროებში, გინეაში, ტუნისში, სამხრეთი ალჟირი, ალბანეთში.** „სპუტნიკ V“-ს მალე დაარეგისტრირებენ **ინდონეზიაში.**

ევროკავშირში კი რუსულ ვაქცინას, სავარაუდოდ, თებერვლის ბოლოს მოიწონებენ. რუსეთის პირდაპირი ინვესტიციების ფონდმა უკვე დაიწყო შესაბამისი დოკუმენტების მომზადება. ალანინიშვიმა, რომ დასავლეთში „ლანცეტში“ სტატიის გამოქვეყნება რუსეთის „რბილი ძალის“ კიდევ ერთ გამარჯვებულ შედეგსადაც **THE WALL STREET JOURNAL-მა** დაწერა, რომ **„სპუტნიკ V“-ის** უაქცინაციონო პოლიტიკა ნიშნავს ვაქცინის გამარჯვებას ვაქცინის გამოყენებისა და გამოყენებისთვის გლობალურ ბრძოლაში, რუსული მიცენიკებისა და მადრიცინის დროის მოტყუების გამოცხადებას და გაბატონებას იმ კრიტიკისა, რომელსაც მოსკოვი წააწყდა ვაქცინის სწრაფად დაშვებისა და ჩატარებული ცდების შედეგების გამოუცხადებლობის გამო.

ბრიტანულმა გაზეთმა Independent-მა მკითხველებს შეახსენა, რომ რუსული ვაქცინის ფართო გამოყენებამ „მის საბოლოო გამოცდამდე კარგა ხნით ადრე“ სკეპტიკური დამოკიდებულება გააჩინა საერთაშორისო სამედიცინო საზოგადოებაში. „ახლა The Lancet-ის სტატიამ გააქარწყლა სკეპსისი“, — აღნიშნავს ეს პანური გამოცემა Pais-ი.

„უსაფრთხოების კარგი პროფილი, 90 პროცენტზე მეტი უაქცინაციო მკვლელობის სასაბურთო ჯგუფის-

თვის, 100%-იანი უაქცინაციონობა მიიღო მიმდინარე შიმშილში. კიდევ რა არის საშიში?“ — განუცხადა The Washington Post-ის ფილადელფიის უნივერსიტეტის მეცნიერ თანამშრომელმა, ვაქცინების სპეციალისტმა ილდეგუნდ ერტლმა.

„რუსეთმა მოიგო ეკონომიკური თვალსაზრისითაც — ის პოტენციურად ძლიერ მოთამაშედ წარმოჩნდა ვაქცინის მრავალმილიარდობა ბაზარზე“, — წერს Walt Street Journal-ი. გაზეთმა, აგრეთვე, გაამახვილა ყურადღება იმაზე, რომ „სპუტნიკ V“-ის ეფექტიანობა პრაქტიკულად ისეთივეა, როგორც ამერიკული Moderna-ს, Pfizer-ისა და გერმანული BionTesh-ის. ამასთანავე, რუსული ვაქცინა უფრო ეფექტიანია, ვიდრე ბრიტანული-შვედური პრეპარატი Astra/Zeneca.

როგორც ანატოლი სუსლოვმა აღნიშნა, საერთაშორისო ბაზარზე რუსული ვაქცინის გასვლა არა სამედიცინო, არამედ სასატიკო პოლიტიკურ-ეკონომიკური კონკურენციის საკითხია. „დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ „სპუტნიკ V“-თან შედარებით Pfizer-ი ძალიან დიდი რისკის მქონე ვაქცინაა. Pfizer-ს ახლა, პირდაპირ აცრების მიმდინარეობისას, ამომწებენ და ამის გამო მისი გამოყენებისას პრობლემები მოიმატებს. და, თუ ეკონომიკური და პოლიტიკური პრესინგი შესუსტდება, რუსეთი ევროკავშირის მილიონობით ვაქცინას მიანდის.

vz.ru-სა და ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოაქმდა ბიორუბი ბაჩაჩილაკა

P.S. იმ ფონზე, როცა 20-მდე ქვეყანა უკვე იყენებს „სპუტნიკ V“-ს, ევროკავშირის წამყვანი ქვეყნები — გერმანია და საფრანგეთი — თებერვლის ბოლოს შეისყიდონ რუსულ ვაქცინას, გაუგებარია საქართველოს ხელისუფლების გადაწყვეტილება, შეიძინოს ამერიკული ვაქცინები — Pfizer-ი და Moderna-ი, რომლებსაც ჯერ კიდევ ცდიან და, რომელთა საჭირო რაოდენობასაც, საუკეთესო შემთხვევაში, შემოდგომის ბოლოს მივიღებთ.

P.S.S. ევროკომისიამ აღიარა, რომ ევროკავშირისთვის ვაქცინის შექმნისას შეცდომები დაუშვა. ევროკავშირის თავმჯდომარის, ურსულა ფონ დერ ლაიენის, აღიარებით, ყველამ ყურადღება გადაიტანა ვაქცინის შექმნაზე და ვერ გაითვალისწინა ის სირთულეები, რომლებიც მისი წარმოებისას შეიქმნებოდა, თუმცა ახლა ვაქცინის შესყიდვების მოცულობა იზრდება.

«დადგა ევროპისა და რუსეთის დიალოგის დრო»

„ევროკავშირი და რუსეთი ერთმანეთში მოინახლდნენ ხედავენ და არა პარტნიორს, მაგრამ ეს აუცილებლად უნდა შეიცვალოს“, — მიაჩნია ევროკავშირის საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხების უმაღლეს წარმომადგენელ ჟოზეპ ბორელს.

გერმანულ გამოცემა Frankfurter Allgemeine-ში გამოქვეყნებულ წერილში ბორელი ხაზს უსვამს, რომ დადგა რუსეთთან ნამდვილი დიალოგის დაწყების დრო. ამ ფრაზაში ევროპელი ლიდერი გულსხმობს საერთო ინტერესებისა და ნიადაგის მოქიბას სათანამშრომლოდ, რომლის საფუძველზეც აუცილებელი იქნება ერთმანეთის მიმართ ნდობის ნელ-ნელა აღდგენა.

მოსკოვში ვიზიტამდე საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის საკითხებში ევროკავშირის წარმომადგენელმა ჟოზეპ ბორელმა გერმანულ გაზეთ Frankfurter Allgemeine-ში წერილი გამოაქვეყნა. ევროპის დიპლომატიის ხელმძღვანელი წერს, რომ სურს, იმსჯელოს საკითხებზე, რომლებიც წარმოიქმნა საერთაშორისო პოლიტიკაში რუსეთის გააქტიურების გამო რუსეთის როლზე ევროპაში.

ბორელი აღნიშნავს, რომ ბოლო ათწლეულში გაფუჭდა ევროკავშირისა და რუსეთის შორის ურთიერთობა და ეს მოხდა უნდობლობის გამო.

„დღეს ჩვენ ერთმანეთში ვხედავთ მონინალმდევებსა და კონკურენტს და არა პარტნიორს“, — წერს ევროკავშირის მაღალი რანგის წარმომადგენელი თავის სტატიაში. უკრაინის, ბელარუსის, ლიბიისა და სირიის კონფლიქტების დროს, ადამიანის უფლებებისა და ძირითადი თავისუფლებისადმი რუსეთსა და ევროკავშირის პოზიციებში მნიშვნელოვანი განსხვავებაა, — წერს ბორელი და მოუწოდებს ევროკავშირს, მკაფიოდ ილაპარაკოს იმაზე, რაც მას აწუხებს. „ამასთანავე, ჩვენ უნდა ვაღიაროთ, რომ მჭიდროდ ვართ დაკავშირებული ჩვენს უდიდეს მსოფლიო ინტორიულად, არამედ გეოგრაფიულად. ახლა უნდა ჩვენ ვაჩვენოთ, რომ ვართ ერთმანეთის უდიდესი მეგობრები და უსაფრთხოების უზრუნველყოფის უდიდესი მეგობრები.“

რუსეთმა ევროკავშირის სამი დიალოგის პარტნიორს ნდობის აღდგენა

5 თებერვალს რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ გაავრცელა განცხადება, რომელშიც ნათქვამია, რომ სანქტ-პეტერბურგში შედეგებისა და პოლონეთის საკონსულტაციო წარმომადგენლები და მოსკოვში გერმანიის საელჩოს თანამშრომელი პერსონა ნონ გრატად არიან გამოცხადებული, რადგან „ისინი მონაწილეობდნენ 2021 წლის 23 იანვარს ალექსეი ნავალის მხარდასაჭერად გამართულ უკანონო აქციებში“. ასეთი მოქმედებები კი მათ სტატუსს არ შეესაბამება.

„ზემოაღნიშნულმა დიპლომატებმა უახლოეს ხანში უნდა დატოვონ რუსეთის ფედერაციის ტერიტორია.“

„ზემოაღნიშნულმა დიპლომატებმა უახლოეს ხანში უნდა დატოვონ რუსეთის ფედერაციის ტერიტორია.“

ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაქმდა ლუკა მაისურაძემ

ბის გაცვლა. უნდა ვებრძოლოთ დეზინფორმაციას, რომელიც ამ კონტექსტში განსაკუთრებით მავნე იქნება და დამატებით ადამიანების სიცოცხლეს. ამასთანავე, ევროპას სურს რუსეთთან უფრო მჭიდრო თანამშრომლობა ეკოლოგიისა და გარემოს დაცვის საკითხებში.

„ევროპაში სტაბილურობა უნდა ეფუძნებოდეს თანამშრომლობას, ყურადღებას სახელმწიფოების ტერიტორიული მთლიანობისა და სუვერენიტეტისადმი, აგრეთვე, ადამიანის უფლებებისა და ძირითადი თავისუფლებებისადმი“, — მოუწოდებს ევროპელი დიპლომატი. მისი აზრით, დიალოგის დაწყება ნიშნავს ისეთი უზენის მოქმედებას, რომლებშიც არის ურთიერთგაგება და რომელთა მეშვეობითაც ნაბიჯ-ნაბიჯ უნდა აღდგეს ურთიერთნდობა.

„1990-იან წლებში ჩვენ ვიცნობდით სხვა ევროპაზე, რომელიც ყველას უნდა ეთანამშრომლა გლობალური გამოწვევების დასაძლევად. სამწუხაროდ, 2021 წლის რეალობაში ვერ დავგაბახლოვებ ამოცანებს, მიუხედავად ამისა, ჩვენ ვკვლავ უნდა ვიბრძოლოთ ამ ოცნების ასახდენად“, — წერს ჟოზეპ ბორელი.

P.S. 5 თებერვალს ჟოზეპ ბორელი მოსკოვში ჩავიდა. ევროკავშირის დიპლომატიური უწყების ხელმძღვანელი რფ-ის საგარეო საქმეთა მინისტრ სერგეი ლავროვს შეხვდა და მასთან ევროკავშირისა და რუსეთის ურთიერთობის, პანდემიის, კლიმატის ცვლილებების, ირანის ატომური პროგრამის, უკრაინის, ალექსეი ნავალისა და რუსეთიდან დასავლელი დიპლომატების გაქვეყნების (ეს დიპლომატები ნავალის მხარდასაჭერად გამართულ აქციებში მონაწილეობდნენ) საკითხებზე ესაუბრა. ბორელის თქმით, მოსკოვში გაიმართა „ლია და პატიოსანი“ დიალოგი რფ-სა და ევროკავშირის შორის არსებულ ყველა პრობლემაზე.

ჩვენი დროის გლობალურ გამოწვევებს გლობალური გადაწყვეტილებები სჭირდება, რაც კორონავირუსის პანდემიამაც დაადასტურა. აუცილებელია მეტი თანამშრომლობა, გამჭვირვალობა და მონაცემების გაცვლა.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სტალინმა 380 000 ჩიჩენი გაასახლა თავის ძვირფას და 13 წლის შემდეგ თავიანთ მიწას 500 000-მდე ალაშიანი დაუბრუნდა. ელცინის რუსეთმა კი ფიზიკა და მატერიალიზმი ჩიჩენთი მძლავრი სამხედრო ტაქტიკით მიწასთან გაასწორა. ადვილი მისახვედრია ელცინის „დამოკრატობა“, რომელსაც აზრ სხალი რუსეთის მამას უწოდებდა, სტალინს კი დიქტატორად მოიხსენიებდა, რომელიც თურმე ხელს უშლიდა რუს მიომარებს დიდ საგაგულო მოგი ჰიტლერთან გამართულ სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლაში.

„ყველა სხეული ინარჩუნებს უძრაობას ან თანაბარ სწორხაზოვან მოძრაობას, სანამ მას სხვა გარეშე ძალა არ აიძულებს, გამოვიდეს ამ მდგომარეობიდან“. ნიუტონის პირველი კანონი (მას ასევე ეწოდება „ინერციის კანონი“) სკოლაში გვასწავლიდნენ, პედაგოგიკის ისტორიაში „დიდი განმანათლებლის“ — ლომიას გამოჩენამდე...

2021 წლის 3-9 თებერვლის გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ მე-3 ნომერში ნავიკითხე აკადემიკოს რაინე მჭირბაძის წერილი — „და-ვიტობარჯაზა ოდითგანვე საპარტიველოსი იყო“. ბატონი რაინის მეცნიერული კვლევა მეტად მტიკინეულ საკითხზე — დავითგარეჯის სამონასტრო კომპლექსზე — ისე ღრმად არის გაანალიზებული და ისტორიული წყაროებით გამყარებული, რომ ვერავითარი ბირთვული ქობინი ვერ დაანგრევს. ამ კვლევის გაცნობისას ადამიანი გოცებას ვერ დამალავს, რამდენი შრომა დაუხარჯავს მეცნიერს ხალხური ზეპირსიტყვიერების მეცნიერულ ხარისხში ასაყვანად.

წერილის დასაწყისში ისაბა ნიუტონის პირველი კანონი შემთხვევით არ მიხსენებია. სწორედ ზემოხსენებულმა კვლევამ მომცა ბიძგი, მოვწყვეტილიყავი ჩემს ასაკს, ახალგაზრდობის წლები გამეხსენებია და მეთქვა ის, რასაც მეცნიერი ლოგიკურად ასკენის და რაც მე პრაქტიკულად მაქვს განხორციელებული.

აკადემიკოს რაინე მჭირბაძის სტატიის მეორედ წაკითხვისას წითელი ფანქრით გავსახე შემდეგი ფრაზა: „მიზეზი დავისა მე-20 საუკუნის 20-იან წლებში საქართველოს ხელმძღვანელობის დანაშაულებრივი გადაწყვეტილება“. ბატონი რაინი მე-6 საუკუნიდან მოყოლებული ზუსტად აღწერს დავითგარეჯის მრავალჯერ დაცემისა და აღორძინების ეპოქებს: „მღვდელმონაზონმა გერმანელმა 1918 წელს დაბეჭდა გაზეთ „საქართველოს“ 2 და 14 იანვრის ნომერში ვრცელი ინფორმაცია „დავითგარეჯის უდაბნოს აკლესია“. მამა პერმოვანი იუწყებოდა: აზერბაიჯანელმა მწყემსებმა, რომლებიც ცხვარს ყარაიას ველზე აძოვებდნენ, ზამთრის სადგომებზე მოითხოვეს საუკუნეების განმავლობაში რუდუნებით ნაგები და მოხატული დავითგარეჯისა და უდაბნოს სამონასტრო კომპლექსები; თავს დაესხნენ ლავრას, გაძარცვეს მონასტრები, გაანადგურეს ჯვარ-ხატები და გადაწვეს იქაურობა, წერაქვებით დაშალეს ნაგებობები. იმხანად ეს ვანდალიზმი აღკვეთეს. შემდგომ პერიოდში თვით საბჭოთა საქართველოს მაშინდელმა ხელისუფლებამ ჩაიბინა დანაშაულებრივი აქტი: ყოველგვარი წესის დარღვევით 1922 წლის 28 იანვრიდან ყარაიასა და უდაბნოს დიდი ნაწილი სპეციალური დადგენილებით (როგორც საძოვრები და არა კულტურის ძეგლები) საბჭოთა აზერბაიჯანს გადასცა. ამ „საძოვრებში“ აღმოჩნდა ბერძენებისა და უდაბნოს მონასტრები, თამარ მეფისა და ლაშა ბიორგის, დამატარ II თავდადებაში და ქტიტორთა დიდებული ფრესკებით. ლავრა მომთაბარე მწყემსების თავშესაფარი გახდა.

ამიერკავკასიის სსრ ფედერაციის ცენტრალური აღმას-რულებელი კომიტეტის 1923 წლის 30 აპრილის დადგენილებით, ელდარის სტეპი აზერბაიჯანის სსრ-ს გადაეცა. ადმინისტრაციულმა საზღვარმა დავითგარეჯისკენ გადაინაცვლა, რომელიც ყოველთვის საქართველოს სახელმწიფოს ისტორიულ მიწას წარმოადგენდა.

1925 წლის 17 ოქტომბერს თბილისში ჩატარდა საქართველოსა და აზერბაიჯანის სსრ მინათმთქმელების კომისიების — ა. გეგეჭკორისა და ი. ბუნიათაძის შეხვედრა სიღნაღისა და ზაქათალის მაზრების („უეზდების“) საზღვრების სადავო მონაკვეთების თაობაზე. გადაწყდა, საზღვარი ალაზანზე დარჩენილიყო, ხოლო გარეჯის მიმდებარე საძოვრები „შრომითი გამოყენების პრინციპით“ მიემარა აზერბაიჯანს, რადგან ისინი თითქოს „ფაქტობრივად, მათ შრომით სარგებლობაში იმყოფებოდნენ“. ამიერკავკასიის სსრ ფედერაციის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის 1925 წლის 6 ოქტომბრის დადგენილებით, დავითგარეჯის მონასტრის კულტურის ძეგლების დაცვა დავალა საქართველოს სსრ თბილისის მაზრის აღმასკომს. გამოიყო შეიარაღებული მცველების სამსახური ერთეულები. მოხდა რამდენიმე შეტაკება ძეგლის მცველებსა და აზერბაიჯანელ მწყემსებს შორის, რომელთაც ენადათ, საქონლის ზამთრის სადგომად გამოეყენებინათ სამონასტრო ნაგებობები.

1926 წლის იანვარში ეს კონფლიქტური სიტუაცია განხილულ იქნა „ზაკ კრაიკომის“ სხდომაზე, რომელმაც კანონიერად ცნო 1922 წლის ხელშეკრულება „საძოვრების გამოყენების თაობაზე“. 1929 წლის 18 თებერვალს ამიერკავკასიის სსრ ფედერაციის ცენტრალურმა აღმასრულებელმა კომიტეტმა მიიღო ახალი დადგენილება „გარეჯის ზამთრის საძოვრების და ელდარ სამუხის ზამთრის საძოვრების შესახებ“. საქართველოსა და აზერბაიჯანის საზღვარმა ჩიჩნისტურის სერსა და იქმდებარე კომპლექსს გაიარა. პრობლემათა დაკავშირებული ყველა საბუთი რუსულ ენაზე შედგენილი და გამოქვეყნებულია.

1972 წელს საქართველოს ხელისუფლება შეიცვალა. მაისილ მუშაპანაძის ნაცვლად პარტიის პირველ მდივანად იღვარა შამბაგოძე და იანვრიდან ყარაიასა და უდაბნოს დიდი ნაწილი სპეციალური დადგენილებით (როგორც საძოვრები და არა კულტურის ძეგლები) საბჭოთა აზერბაიჯანს გადასცა. ამ „საძოვრებში“ აღმოჩნდა ბერძენებისა და უდაბნოს მონასტრები, თამარ მეფისა და ლაშა ბიორგის, დამატარ II თავდადებაში და ქტიტორთა დიდებული ფრესკებით. ლავრა მომთაბარე მწყემსების თავშესაფარი გახდა.

სტალინი და დავითგარეჯის სამონასტრო კომპლექსი

1991 წლიდან, მას შემდეგ, რაც საქართველო დამოუკიდებლობა გამოაცხადა, ქართულ კანონს უიღბარის ზამთრის სამონასტრო კომპლექსი არ გაუვლია. როგორ უხსენებდას უნდა მოგვიჩვენოთ, არც ვინმეს მოუკითხავს ის საკითხი, როგორ უნდა მოხდეს მისი დაბრუნება.

და ყიზლარიდან დაბრუნების-თანავე ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომაზე განიხილეს ზამთრის საძოვრების პერსპექტივის საკითხები. დაიწყო მოძიება კადრისა, რომელიც შეძლებდა ამ უარყოფით რთულ უბანზე „სახელმწიფო დისციპლინის“ დამყარებას. სოფლის მეურნეობის მინისტრმა, ბატონმა ნოდარ ჭითანაძემ, დარგის მდივანთან, ბატონ ჯუშუბარ პატი-აშვილთან შეთანხმებით, ყიზლარის ზამთრის საძოვრების მართვის თავმჯდომარედ ც.კ.-ის ბიუროზე წარმადგინეს მე, თქვენი მონა-მორჩილი. ბიუროზე დამტკიცების შემდეგ ედუარდ შევარდნაძემ კატეგორიულად მომთხოვა, მეორედ დღესვე გავმგზავრებულიყავი კორუბენიში და იქიდან დავკავშირებოდი მას. პირველი დღეებიდანვე დავაზუსტე ჩვენი საძოვრების საზღვრები 1:10 000-მასშტაბიან რუკაზე. ადგილზე არ გვექონდა არავითარი დოკუმენტი იმისა, რომ ჩვენ ჩრდილოეთ კავკასიაში, ნოღაის ველზე (ყიზლარში) ოდესმე გვეყავა 700 000 ჰა მიწის ფართობი. ამას დამატებული 48 000 ჰა გადასარეკიტრასა, რომელიც ჩრდილოეთ კავკასიის ხუთ ავტონომიურ რესპუბლიკას კვეთდა. როგორც კომისიის დამფარებელი კასპის ზღვის სანაპირო ზოლზე 700 000 ჰა მიწის ფართობი? გამოკითხვებითა და თაობებიდან თაობაზე გადასცემული ინფორმაციით, ჩვენს მოხვედრას უნდა გავეკავფათ გზა კასპის ზღვისკენ. გადასარეკიტრასა, რომელზეც ცხვარს

40-45 დღის განმავლობაში მივერეკებოდით, 700 კმ-ზეა გატეხის ბიუროს სხდომაზე გამომდებულ პატარა ბორცვებზე, დასმულ ჯვრებზე ყველაზე მეტად მოხვევთა გვარდნაში ამოიკითხებოდა, მათ შორის იყო ჩოფიკაშვილი. რა თქმა უნდა, ბუნებრივია, ბევრია უმრავლეს შემთხვევაში ჩრდილოკავკასიელების თავდასხმაა ქართველ მწყემსებზე. მიხედავმა საუკუნეების განმავლობაში გაუძლეს ამ თავდასხმებს და ხანჯლითა და მოტიტანეს ნახევარი საქართველოს ტოლი ტერიტორია უცხო ქვეყანაში.

სტალინთან ერთად ყოფილა დაბინავებული პატარა ქიხი; სხვაზე რაზე უნდა ესაუბრა მოხვევს, თუ არა ცხვარზე და ცხვრის გადასარეკიტრასებზე, თავდასხმებზე თუ თავდაცვაზე, ცხვრის დატაცებაზე და ადამიანთა მსხვერპლებზე. ორი თვის განმავლობაში მწყემსირეველუციონერისაგან ზუსტად შეუსწავლია სტალინს ჩრდილოკავკასიელთა წესჩვეულებები, მათი თავდასხმებისა და ხაფანგების დაგების ტექნიკური მხარეები.“

„1921 წელს სტალინი ამიერკავკასიის მინათმთხრობის კომისიის თავმჯდომარედ დაინიშნა. ამ კომისიის მუშაობის პერიოდში მან ჩემი წინაპარი და მისი თანამესაკენ მოსკოვში ჩაიყვანა, — მიყვება პანო ჩოჩიაშვილი. — სტალინს გამოუკითხავს ჩოფიკაშვილისთვის მეცხვარეობის ამბები ყიზლარის სტეპებში და კიდევ უფრო გაოცებულია იმით, რომ ყაჩაღობა და კაცის კვლა არათუ შემცირებულა, არამედ გაზარდილა კიდევ.“

მინის დეკრეტის გამოცემის შემდეგ სტალინმა ლენინს ახალი დეკრეტი შეუტანა და საქართველოს ექვს რაიონს (მე-6 რაიონი ახმეტა იყო) საძოვრებად 700 000 ჰა მიწა მიამარგეს მუდმივ სარგებლობაში ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე. ეს უზარმაზარი

რი მიწის ფართობი საქართველოს კი მიაკუთვნეს, მაგრამ საქართველოს მიწის ფონდს არ ემატებოდა და რესპუბლიკის ბალანსზე არ ირიცხებოდა. საქართველო არანაირ გადასახადს არ უხდოდა სხვა რესპუბლიკებს. ამ დეკრეტის გამოცხადებიდან მალე აზერბაიჯანის რესპუბლიკამ მოითხოვა, საქართველოს ტერიტორიიდან 3 000 ჰა მიწა გამოეყოთ ზამთრის საძოვრებისათვის, რაც ასევე დეკრეტით იქნა დამტკიცებული.

მიუხედავად იმისა, რომ 1921-დან 1940 წლამდე ჩრდილოეთ კავკასიაში 700 000 ჰა მიწას ვფლობდით დეკრეტის ძალით, ადგილზე ჩასულ ცხვარსა და მეცხვარეს არავინ ერჩოდა, მეტად რთული იყო ხანსაგარეულებში, ხან კი მოსახლეობის ვინორ დასახლებებში 4 მილიონამდე ცხვრის გავლა, რასაც თან მიჰყვებოდა 3 000 ცხენი, 5 000-მდე სახეივანი, 7 000-მდე ძაღლი, 2 000-მდე მსხვილფეხა საქონელი. ნამგზავრი და მშვიერი ცხვარი ყველაფერს სპობს, თურამე გზაზე შეხვედბა, ამიტომ ტრასაზე ცხვრის გავლა შეუფერხებლად თითქმის შეუძლებელი იყო. გადასარეკიტრასებზე 500-1000 ჰ. დასასვენებელი მოედნებიც კი იყო მოწყობილი, რომლებზეც ღამით ცხვარი უნდა დაყრილიყო. ეს ყველაფერი დიდ უხერხულობას ქმნიდა. კრემლში მიდიდა წერილები ჩრდილოეთ კავკასიის რესპუბლიკებიდან მოთხოვნით, რომ საქართველოსთვის მოეხსნათ მეცხვარეობის მიღებული შემოსავლის ყოველგვარი გეგმა და გაორმაგებულად გაენაწილებინათ იგი 5 ავტონომიურ რესპუბლიკაზე, ოღონდ საქართველოს ცხვარი გაეყვანათ ჩრდილოეთ კავკასიიდან. ყიზლარის ზამთრის საძოვრების გარეშე კი აღმოსავლეთ საქართველოს 5 მილიონ რაიონის — ყაზბეგის, დუშეთის, თიანეთის, ლენინგორისა და ჯავის — არსებობა შეუძლებელი იყო, რადგან კერძო და სახელმწიფო ცხვრის სულალობა, რომელიც ზამთრის საძოვრებზე იზამთრებდა, 2,5 მილ-ს აღემატებოდა. კრემლიდან საქართველოს მთავრობამ მიიღო მითითება, გადასარეკიტრასაზე (ფართობი 48000 ჰა) არსებული 176 არტეზიული ჭაბურღილი, ფარეულეები, საწყურელები, საკვებური გეგვები და სხვა საკომუნიკაციო ნაგებობები შეეფასებინათ და თანხა გადაეხადათ საქართველოს ბიუჯეტით და რუსეთის ფედერაციის ბიუჯეტის სასარგებლოდ. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ სასწრაფოდ შეადგინა ხარჯთაღრიცხვა, რომელსაც ხელი მოაწერეს ჩრდილოეთ კავკასიის მოდავე რესპუბლიკების ხელმძღვანელებმა (ც და 1940 წლის 5 ოქტომბერს სტალინის ხელმოწერით გამოვიდა და დამტკიცდა, რომლის მიხედვითაც, საბარ-

მიწის დეკრეტი გააძლიერა შიდა სტალინმა ლენინს ახალი დეკრეტი შეუტანა და საქართველოს ექვს რაიონს (მე-6 რაიონი ახალი იყო) საკომარეზოდ 700 000 ჰა მიწა მიამარაგა მუდმივ სარგებლობაში ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე. ეს უზარმაზარი მიწის ფართობი საქართველოს კი მიაკუთვნეს, მაგრამ საქართველოს მიწის ფონდს არ ემატებოდა და რესპუბლიკის ბალანსზე არ ირიცხებოდა. საქართველო არანაირ ბადასახადს არ უხდოდა სხვა რესპუბლიკებს.

თველოსთვის მიკუთვნებულ ცხვრის გადსახარებ ტრასებზე განლაგებული კომუნალ-ცივილის შეფასების შედეგად დაანგარიშებული თანხა, 200 000 მანეთი, საქართველოს უნდა ჩაერიცხა რუსეთის ფედერაციისთვის და 48 000 ჰა განლაგებული ტრასა, თავისი კომუნალცივიტით, გასდებოდა საქართველოს საკუთრებაში...

საქართველოს ცენტრალური კომიტეტის მდივან ვასილ მუჟაჟანაძესა და რუსეთის ფედერაციის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე სოლომონ-ევს უკვე მიღებული ჰქონდათ გადაწყვეტილება, **საქართველოს** დადგენილებიდან გამომდინარე, საქართველოს ცენტრალური კომიტეტის, ხოლო ცხვრიდან მისაღები ნედლეულის გეგმა დაემატებოდა რუსეთის ფედერაციის გეგმას. სწორედ ამ გეგმის გაცნობამ გააღიზიანა ედუარდ შევარდნაძე და დაიწყო თავგანწირული ბრძოლა ყიზლარისთვის, რომელიც საქართველოს გამარჯვებით დასრულდა.

რით იყო გამოწვეული ყოველივე ეს?

1953 წელი საქართველოსთვის, როგორც მანქანების მწარმოებელი, მისი დაგეგმვის წელი იყო. 1953 წლის 5 მარტს გარდაიცვალა საქართველოს შვილი, პლანეტის უდიდესი ადამიანი იოსებ სტალინი. 10 მარტს კასპიის ზღვაზე დაიწყო დიდი შტორმი, რომელმაც კასპისტროფის წინაშე დააყენა საქართველოს მესვენიერება. კასპიის ზღვაში თავისი ტალღაზვი მოიძვინა ყიზლარის ზამთრის საკომარეზო მყვინთა 4 მილიონამდე სული ცხვარი, საიდანაც მხოლოდ 800 000-ის გადაარჩინა შექმნა. ათასობით მესვენიერ თავისი კომარეზის ანარაღად დაბრუნდა საშობოლოში. იმხანად ყიზლარის ზამთრის საკომარეზო საქართველოში მომარაგებას უზრუნველყოფდა კავშირი არ იყო და მხოლოდ მორუხს ანაზღაურებდა. იოსებ სტალინიც დაიბრუნდა საკომარეზოში.

ვეცნობოდი საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხიდან გამოგზავნილ დეპუტებს და გზავნილებს, რა უბედურება დაატყდა თავს ქართველ ხალხს 1953 წელს. იმავე წლის მაისში, სტალინის გარდაცვალების შემდეგ, პირველად ჩატარდა საბჭოთა კავშირის ცკ-ის პლენუმი, რომელზეც ხრუსჩოვმა პირველად დასდო მას ბრალი დამპყრობლურ პოლიტიკაში, რომელიც გამოიხატებოდა უპრეცედენტო შემთხვევით: ერთ საბჭოთა რესპუბლიკას — საქართველოს, სტალინის სამშობლოს, იმავე ქვეყნის მეორე რესპუბლიკაში, თავისი რესპუბლიკის ტერიტორიის ნახევარზე მეტი აქვს დაპყრობილი და დადგენილებაში ჩაიწერა, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ, რადგან სტიქიურმა უბედურებამ საქართველოს ცხვარი კასპიის ზღვაში ჩაყლაპა, საქართველოს ჩამოერთვას კუთვნილი 700 000 ჰა ფართობი ჩრდილოეთ კავკასიაში (ყიზლარში). ამ უგუნურ დადგენილებას უამრავი მტკიცებულება დასჭირდა, რომ ვერ იარსებებდა საქართველოს მთიანი რაიონის მოსახლეობა, თუ არ ექნებოდათ ყიზლარის ზამთრის საკომარეზო. პო-

სტალინის სიკვდილის შემდეგ, მოლაპატე სრუხი ვიქ დაწყებულა დესტალინიზაციის პერიოდს და სრუხი ქართულთქოქალოება გტარი მოყვარე აქშია და კავკასიელი მოსახლეობის ის მოლაპატე ნაწილი, რომელიც მოგზიურ ქარაზე დაბრუნეს. გვიდა რამდენიმე წელი და უკან დაბრუნებული ხალხის გამცემლური პოლიტიკის გაგრძელების გამო, რუსებმა, რადგან არ ჰქონდათ ხელახალი დასახლების ორგანიზების თავე და გამბედაობა, საპერო აპარატებითა თუ შორეული მოქმედების არტილერიით მიწასთან გაასწორეს ჩეჩენ-ინგუშეთი და ზოგიათი სხვა დასახლება ჩრდილოეთ კავკასიაში. ეს მოხდა 1990-იან წლებში

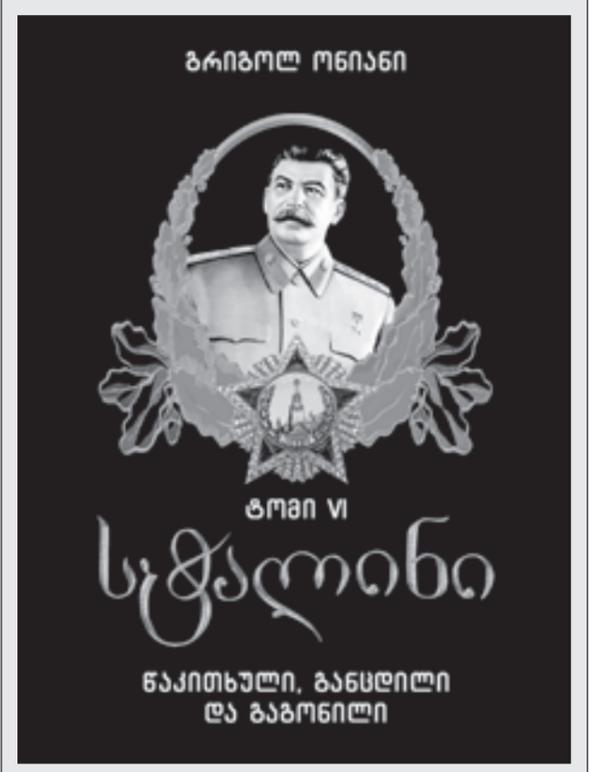
ლიტიურის პროგრესულად მოაზროვნე ადამიანების ძალისხმევით, ჩვენ კვლავ დაგვიტოვეს მიკუთვნილი ტერიტორიებიდან 440 000 ჰა საძოვარი, დამატებით 48 000 ჰა ცხვრის გადასარეკი ტრასა, ხოლო 320 000 ჰა საძოვარი ხრუსჩოვის პირადი დანტერესებით ჩამოგვეერთვა.

დიდი სამამულო ომის პერიოდში სამშობლოს დაცვისათვის 1944 წელს ჩრდილოეთ კავკასიიდან გადასახლებულ მოსახლეობის გარკვეული ნაწილი, რომელთა სოფლებსა და ქალაქებში ჩაასახლეს მოსახლეობის გარკვეული ნაწილი საქართველოს მთისა და ბარის რაიონებიდან. საქართველოს საკუთრება გახდა ქლუხორის ახალშექმნილი რაიონი, რომელიც უზარმაზარ ტერიტორიას მოიცავდა და განთქმული იყო, როგორც სახნავი მიწებით, ასევე ულაშაქის საკურორტო ადგილებითა და სამკურნალო წყლებით. საკავშირო მთავრობის დადგენილებით, ეს ტერიტორიები საქართველოს განუყოფელი ნაწილი გახდა, რომელსაც ყიზლარის საძოვრებისაგან განსხვავებით თავისი სადერმაკაციო ადგილები ჰქონდა მოსაზღვრე რესპუბლიკებთან და აღირიცხებოდა საქართველოს რესპუბლიკის მიწის ბალანსში.

სტალინის სიკვდილის შემდეგ, მოლაპატე ხრუსჩოვის მიერ დაწყებულმა დესტალინიზაციის პერიოდმა და ხრუსჩოვის ქართველთმძულეობამ მტერი მოყვრად აქცია და კავკასიელი მოსახლეობის ის მოლაპატე ნაწილი, რომელიც

რომელიც ეკავა გადასარეკ ტრასას, რომელიც საქართველოს რესპუბლიკის პირად საკუთრებას წარმოადგენდა (საბჭოთა კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს 1940 წლის 5 ოქტომბრის 2000 დადგენილებით, რომელსაც ხელს სტალინი აწერდა). **1991 წლიდან, მას შემდეგ, რაც საქართველომ დამოუკიდებლობა გამოაცხადა, ქართველ კაცს ყიზლარის ზამთრის საკომარეზო კომპლექსი ხელში არ გაუვლია. როგორ უცნაურადაც უნდა მოგაჩვენოთ, არც ვინმეს მოუქითხავს ის საქართველო, რომელიც კავკასიის მთების იმით დარჩა.**

ეს ყველაფერი იმიტომ მოვიყვანე მაგალითად, რომ ჩვენს მეზობელ და მეგობარ აზერბაიჯანს სურს, დაეპატრონოს მე-6 საუკუნიდან საქართველოს კუთვნილ მიწებსა და საკულტო ნაგებობებს. ზოგიერთ ვაიქართველს და, კერძოდ, მელაშვილს ჰგონია, რომ, თუ მან სამშობლოს უღალატა და როგორმე თეთრი შავად წარმოაჩინა, ამით

უკადლება!
„გიგლუსის“ მალაზიათა ქსელში შეგიძლიათ შეიძინოთ საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარის, გეორგი მინიანის ნიშნ „სტალინის“ მე-6 ტომი, რომელიც თავმოყრილია ფაქტობრივი მასალაში კავკასიის ისტორიაში უდიდესი პოლიტიკოსის, დიპლომატისა და მხედართმთავრის შესახებ.

გამარჯვებული დარჩება. მე-ლაპატე თავისი თავისუფლება უფრო მეტად უღირს, ვიდრე თავისი ქვეყნის სიმართლე. ეს იმ მგელკაცს შთამომავალი არ არის, რომელიც ერეკლე მეფისა და სამშობლოს მცველი იყო.

კრწანისის ბრძოლის წინ ერეკლეს სანოლთან ფიზილად მყოფი მცველი მგელიკა მეფეს მოახსენებს:

— დიდო მეფეო, ნუხელ ძალზე შფოთიანი ძილი და ღამე გქონდათ და, თუ ასე გაგრძელდება, როგორღა უნდა იქნეთ, მეფეც ბატონო, თქვენი უძლეველი ხმალი?!

ერეკლე მეფე ჩაფიქრდა და ოხვრით აღმოთქვა:

— მგელიკა, ნუხელ ყველა ჩემი ერთგული მეომარი მე მებრძოდა და მათი თავდასხმისაგან თავს ვიცავდი. ალბათ, ამიტომ მქონდა შფოთიანი ძილი.

გაფთვებულმა მგელიკამ ჰკითხა:

— მეფეო, მეც ხომ არ მომკარ სადმე თვალი?

ერეკლეს ჯერ არ უნდოდა ეთქვა, მაგრამ ბოლოს მაინც უთხრა:

— მათ შორის შენც იყავ, მგელიკა.

— მე სიზმრად ნანახიც არ მინდა მეფის ნალაგატევი სიცოცხლე, — თქვა მგელიკამ, ხანჯალი სწრაფად ამოიღო ქარაშიდან და გული განიგმირა...

„რად არ მემლება ეს სხეული ესრედ მაგარი, რად არ დადენება და ცის ნამად რად არ იქცევა, ან შემოქმედი თავის მოკვლას ნეტავ რად მიშლის? ო, ღმერთო ჩემო, ყველა საქმე ამ ნუთისოფლის როგორ ფუჭია, უნაყოფო, დაობებული.“

შეშპირი

დღეს რუსეთი შიარაღების მიხედვით ათწლეულებით უსწრავს ნატოს და დასავლეთს ამაყად არ აქვს ტექნოლოგიები და შესაქლებლობები, მოსკოვს შიარაღების სფეროში დაეინოს, რა თქმა უნდა, რუსეთის სამხედრო სიძლიერა მიუთითებს ამ ძველის ეკონომიურ კოტინენტალზეც. დღეს რუსული რუბლი, რუსურსებისა და ოქროს გარდა, უზრუნველყოფილია უფრო მნიშვნელოვანი ინსტრუმენტით — სამხედრო სიძლიერით.

რუსეთის პრეზიდენტის მიერ დაანონსებული ახალი „იალტა“ — დიალოგის დაწყებისკენ მოწოდება — კარდინალურად განსხვავდება 1945 წლის იალტისგან იმით, რომ მოლაპარაკების მაგიდასთან საპირისპირო მხარეს არ არიან უფლებამოსილების მქონე პირები. ისტორიის ამ ეტაპზე არ არიან ფრანკლინ რუზველტი და უინსტონ ჩერჩილი. მათ ცვლის უსახო დასავლეთი, რომელსაც კულისებიდან მართავს მსოფლიო ელიტა.

დავოსის ფორუმზე ვლადიმერ პუტინმა მსოფლიოს ლიდერებს კიდევ ერთხელ შესთავაზა მშვიდობიანი მოლაპარაკებები, რათა ბოლო მოეღოს სახელმწიფოებს შორის კონფრონტაციას და შეთანხმდნენ ახალ მსოფლიო წესრიგზე. მაგრამ პარადოქსია, რომ დასავლელი ლიდერები, გაიფანტა ჩათვლით, უფლებამოსილი არ არიან და არც უნარი აქვთ, ასეთი სერიოზული მოლაპარაკებები აწარმოონ რუსეთთან. უფლებამოსილების მქონე მხარეს მხარეს კი — მსოფლიო ელიტას — თავისი შიარაღების შიარაღების საშუალებებით სავსეა არა აქვს.

რუსეთსა და დასავლეთს შორის კონფრონტაციაში შეიძლება მესამე მსოფლიო ომი გამოიწვიოს. მაგრამ, სახელმწიფო, რუსული იარაღის ძალა და შესაძლებლობა, ნუთუცაა გაანადგუროს ომის დაწყების გადაწყვეტილების მიმღები ცენტრები, მსოფლიოს თავიდან ააცილებს ზეგანგებულ მნიშვნელობის შეტაკებით გამოწვეულ კატასტროფას. მიუხედავად ამისა, რუსეთის განადგურების მცდელობები კვლავ გრძელდება ოლონდ სხვა ველზე, სადაც მსოფლიო ფინანსური ელიტა მონოპოლისტურ მდგომარეობაშია.

მსოფლიოს რეალური მართველები დასავლელ ლიდერებს რუსეთთან მოლაპარაკების უფლებას არ აძლევენ. მათ ნაბრძანები აქვთ, მოიფიქრონ მეტი საბაზი სანქციების დასანერგებლად. აქედან მომდინარეობს რუსეთისთვის წაყენებული უაზრო ბრალდებები, მაგრამ, როგორც ჩანს, ფანტაზია ამოწურა ან ყველგან „კრემლის აგენტები“ მოქმედებენ. თუ პარალელურად დიდ სამამულო ომთან გასაპირებულ, ამ ეტაპზე რუსეთთან უკვე მოიგო სტალინისგან და კურსკის ბრძოლაში, გაათავისუფლა ყირიმში და დაანონსდა ახალი „იალტა“.

უკრაინის მოვლენებმა და აშშ-ისა და ევროკავშირის სანქციების წინაშე რუსეთის წინააღმდეგ მკაფიოდ წარმოაჩინა დასავლეთის ფსევდოდემოკრატიული მთავრობების უუნარიანობა. უკრაინის დამოკარბილი არჩევნებით მოსული სახელმწიფო მეთაურები და მთავრობები მსოფლიო ელიტების მიერ რომ იმართებიან, ნათლად გამოჩნდა რუსეთთან სასტიკ დაპირისპირებაში. განსაკუთრებით — აშშ-ის სატელიტ ძველებში, რომლებიც სახელმწიფოს მეთაურის პოსტზე დაინიშნეს მთავარი პარამეტრი აშშ-ისა და ამოსახტული რუსოფობია, დამოკარბის ნიღბები კი საბოლოოდ ჩამოიხსნა ახალ აშშ-ში ნინასარჩვენო კამპანიის მიმდინარეობისას.

ამიტომ ვლადიმერ პუტინმა დავოსის ფორუმზე გამოსვ-

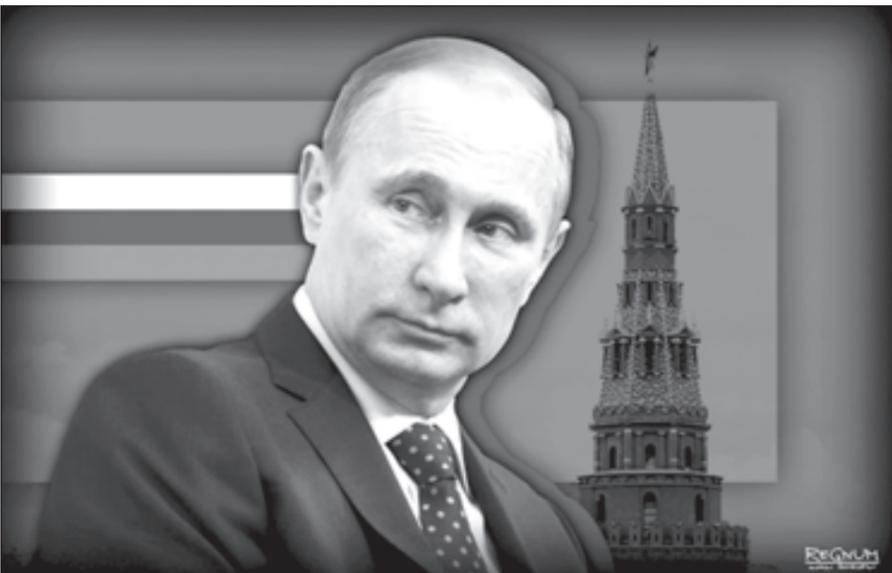
ლისას გლობალურ ფინანსურ ელიტას მიმართა. ეს ფინანსური ელიტა, ე.წ. ფინანსტერნი, თავს მსოფლიოს ბედ-იღბლის გამგებლად მიიჩნევს, მაგრამ ეს მოხდება იმ შემთხვევაში, თუ არ იქნება ვლადიმერ პუტინი. არც ტრამპს, არც ბაიდენს, არც ევროპის ლიდერებს, რომლებიც გლობალური ელიტის დაინიშნულნი არიან, არ შეუძლიათ თავიანთი ხალხის ნების გამოხატვა. დასავლეთის ყველა ლიდერი, ასეთი თუ ისა, დაინიშნული აღმოჩნდა, თავისი შიარაღებითი პატრონების ნების შემსრულებელი. აირას წერდა მთავრობის დამოუკიდებლობაზე 1913-1921 წლებში აშშ-ის პრეზიდენტი უოდროუ ვილსონი, რომლის მმართველობის პერიოდშიც კერძო პირებმა შექმნეს აშშ-ის ფედერალური სარეზერვო სისტემა და მიიღეს შესაბამისი კანონი: „წმენი საკრედიტო სისტემა კონცენტრირებულია კერძო პირების ხელში. წმენი კონტროლს დაქვემდებარებულია ყველა მორჩილი მთავრობა გაცხადით მსოფლიოში — უკვე ახლარ არსებობს თავის მთავრობა, თუმცა არის მთავრობა, რომელიც გაბატონებული ადამიანების ატარა ჯგუფის თავის საზარის გამოხატავს“.

დავოსის კონფერენციაზე ვლადიმერ პუტინის მიერ დიპლომატიური ფორმით ჩამოყალიბებული საკითხები გამგებთათვის ნიშნავს არა მხოლოდ დიალოგის დაწყებისკენ მოწოდებას, არამედ გაფრთხილებაც კონტროლების მიღების წინ. მიმდინარე წელს განსაკუთრებით უნდა ველოდეთ სიუარპირებს აშშ-ის ციფრული გიგანტების მიმართ, რომლებიც ძველის შიარაღებითი ან სანიფორმაციო ომს სახელმწიფოს წინააღმდეგ დაძირს უთხრიან მის საფუძვლებსა და ტრადიციულ ფასეულობებს.

თუმცა, ისინი, ვინც რეალურად მართავს მსოფლიო ეკონომიკას, ჯერჯერობით, სანამ დოლარის სისტემა დომინირებს ან არ ჩამოიშლება, ვერ დასხდებიან მოლაპარაკების მაგიდასთან, და რუსეთიც არ აპირებს დოლარის სისტემაში დარჩენას, რომელშიც აშშ-ის ეკონომიკა უზარმაზარ ფინანსურ ბუმებად იქცა.

ალსანიშნავია, რომ აშშ-ის ფედერალური სარეზერვო სისტემის ყოფილი ხელმძღვანელმა ჯანეტ იელენამ, რომელსაც ჯო ბაიდენმა თავის ადმინისტრაციაში ფინანსთა მინისტრის პორტფელი შესთავაზა, ხელისუფლებას მოუწოდა ამერიკის ეკონომიკაში ფულის მასშტაბური ჩადებისკენ, მიუხედავად ბიუჯეტის დეფიციტისა და უზარმაზარი სახელმწიფო ვალისა, რომელიც სარეკორდო ნიშნულზეა. „არც არჩეული პრეზიდენტი და არც მე არ გთავაზ-

პუტინის ახალი იალტა გლობალური ელიტისთვის

რუსეთსა და დასავლეთს შორის კონფრონტაციაში შეიძლება მესამე მსოფლიო ომი გამოიწვიოს, მაგრამ, სახელმწიფო, რუსული იარაღის ძალა და შესაძლებლობა, ნუთუცაა გაანადგუროს ომის დაწყების გადაწყვეტილების მიმღები ცენტრები, მსოფლიოს თავიდან ააცილებს ზეგანგებულ მნიშვნელობის შეტაკებით გამოწვეულ კატასტროფას. მიუხედავად ამისა, რუსეთის განადგურების მცდელობები კვლავ გრძელდება ოლონდ სხვა ველზე, სადაც მსოფლიო ფინანსური ელიტა მონოპოლისტურ მდგომარეობაშია.

ზოვთ დახმარების ამ პაკეტს ძველის ვალის ტვირთის გაუთავისუფლებლად, მაგრამ ახლა, როცა სასარკინო განაკვეთები ისტორიულად დაბალ დონეზეა, გონივრული იქნება, თუ ჩვენ დიდი ძალბებით ვიმოქმედებთ“ — ბანცხად იელენამ „გადარჩენის ამერიკული გეგმის“ (AMERICAN RESCUE PLAN) კომენტარებისას. ეს გეგმა კი ამერიკის ეკონომიკის 1,9 ტრილიონ დოლარით დახმარებას ითვალისწინებს. ახლა ყველა დარწმუნებული უნდა იყოს, რომ ბაიდენის პრეზიდენტობის პერიოდში „ფულის საბეჭდი ჩარხი“ უფრო მძლავრად ამუშავდება და 24-საათიან რეჟიმში გადავა, სანამ არ ააფეთქებს მსოფლიო ფინანსურ სისტემას. პუტინის მიერ დავოსის ფორუმზე მოყვანილი დასავლეთ-

თის სტატისტიკური მონაცემები მიუთითებს, რომ დასავლეთის ეკონომიკა, აშშ-ის მეტაფორით, უფსკრულსკენ მიექანება. მაგალითად, მსოფლიო ბანკის მონაცემებით, ბოლო ოცი წლის განმავლობაში ლარების (დღეს 5,5 დოლარზე ნაკლები შემოსავლის მქონეთა) რაოდენობამ აშშ-ში 1,5-ჯერ მოიმატა, რუსეთში კი ამავე პერიოდში ეს რაოდენობა 12-ჯერ შემცირდა.

დღეს რუსეთი შიარაღების მიხედვით ათწლეულებით უსწრავს ნატოს და დასავლეთს ამაყად არ აქვს ტექნოლოგიები და შესაძლებლობები, მოსკოვს შიარაღების სფეროში დაეინოს, რა თქმა უნდა, რუსეთის სამხედრო სიძლიერე მიუთითებს ამ ძველის ეკონომიურ კოტინენტალზეც. დღეს რუსული რუბლი, რუსურსებისა და ოქროს გარდა, უზრუნველყოფილია უფრო მნიშვნელოვანი ინსტრუმენტით — სამხედრო სიძლიერით.

მოსალოდნელია თუ არა გლობალური ელიტის საინფორმაციო ნაბიჯები?

ამ კითხვაზე პასუხის გასაცემად გავიხსენოთ 1945 წლის იალტის კონფერენცია. როგორც ცნობილია, რუზველტი და ჩერჩილი იძულებულნი იყვნენ, მისხდომოდნენ მოლაპარაკებების მაგიდას სტალინთან, რათა თავიანთი გავლენის სფეროები განესაზღვრათ დასავლეთ ევროპასა და გერმანიის დიდ ნაწილში. და ამჟამად რა ანიჭდება გლობალურ ელიტას რუსეთთან მოლაპარაკებების განხორციელების შესაძლებლობა? რა პოზიციები აქვს დაპირისპირებულ მხარეებს?

ორივე მხარის უმრავლესობა დარწმუნებულია, რომ დასავლეთი არ მოუჯდება მოლაპარაკების მაგიდას, რათა რუსეთს რამე დაუთმოს. ერთი შეხედვით, გვეჩვენება, რომ ასეა. მაგრამ აშშ-ს, რომელიც მსოფლიო ეკონომიკას სათავეს უდევს, უკვე 7 წელია, ალყაში აქვს რუსეთი, მისი აზრით, ჯოჯოხეთური სახელმწიფო, მაგრამ რა არის შედეგი?

დღეს ძალთა შეფარდება სრულიად განსხვავებულია. რუსეთი ძალიან გაძლიერდა როგორც სამხედრო, ისე ეკონომიკური თვალსაზრისით, დასავლეთი კი პირიქით, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ უზომოდ გაბერილ ფინანსურ ბუმებს. და, თუ ეს დაპირისპირება კიდევ ერთ წელიწადს მაინც გაგრძელდება, დასავლეთი პუტინისგან ნემსის ჩხვლეტას მიიღებს ამ ფინანსურ ბუმში.

iax.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაშადა ნიკა კორინთელა

P.S. სხვათა შორის, იალტის ცნობილი კონფერენცია, რომლის დღის წესრიგშიც მსოფლიოში აქამდე მოქმედებდა, 1945 წლის 4-11 თებერვალს გაიმართა.

გაიღწევა სრულიად გაამართლა შიში იმ ექსპერტებისა, რომლებიც ამბობდნენ, რომ აშშ-ის ახალმა ადმინისტრაციამ, თავის არამდგრადი მდგომარეობის გამტკიცების მიზნით, შეიძლება რადიკალური ნაბიჯები გადადგას ამერიკელი საზოგადოების გარდაქმნისკენ მოსახლეობის იმ ჯგუფის ინტერესების გათვალისწინებით, რომლებიც ამჟამად ხელისუფლებაში მოსულთა საარჩევნო ბაზას შეადგენს.

სიმბოლურია, რომ ამერიკის ახალმა ლიდერმა საგარეო პოლიტიკის საკითხებზე პირველი სიტყვა წარმოთქვა შენობაში, რომელიც ჰარი ტრუმენის სახელს ატარებს — აშშ-ის პრეზიდენტის, რომელმაც ცივი ომი გააჩაღა საბჭოთა კავშირთან. აშშ-ის ახალი პრეზიდენტის, ჯო ბაიდენის, საგარეო პოლიტიკური სპირი შესრულებული იყო ამერიკელი პოლიტიკოსების აღმადგენლობითი ეპითეტების ტრადიციულ სტილში და გაჟღერებული ჰქვამოხის ნარცისიზმით.

ჯოზეფ ბაიდენის სიტყვის კვინტესენცია თითქოს ნინამ-ორბედი პრეზიდენტების საარქივო დოკუმენტებიდან იყო გადაღებული: ამერიკა უნდა იყოს დიადი, როგორც არასდროს, და უფრო ნაკლებზე ჩვენ თანახმა არ ვართ! აშშ-ის გლობალური ძლიერება ჯო ბაიდენის ალფა და ომეგაა, მისი არქიმედესული ბერკეტი. და, რა თქმა უნდა, ეს პოლიტიკა მიმართული იქნება „ამერიკის ყველაზე სანუკვარი დემოკრატიული ფასეულობების დასაცავად: თავისუფლების, შესაძლებლობების, საყოველთაო უფლებების, კანონის უზენაესობისა და თითოეული ადამიანის ღირსების პატივისცემის“.

როგორ არის გაგებული თეთრი სახლის ახალი უფროსის მიერ „დემოკრატიული ფასეულობების დაცვა“, ბოლო დღეებში უკრაინაში განვითარებული პროცესებმა წარმოაჩინა. უკრაინაში ამერიკის საელჩო, რომელიც უკვე ასრულებს ახალი ადმინისტრაციის მითითებებს, მიესალმა „სხვაგვარად მოაზროვნე“ ტელევიზიების ეთერიდან გათიშვას.

ორი კვირის წინათ ანალოგიური რამ მოხდა თეთრი ამერიკის შეერთებულ შტატებში, სადაც პრეზიდენტმა დაუსაბუთებლად უწოდა შვითხის თავები, შეამბობი და „შინაური ტერორისტი“ სხვაგვარად მოაზროვნე ამერიკელებს, რომლებიც არ დაეთანხმნენ საეჭვო არჩევნების შედეგებს. ბაიდენმა მათი ქმედებების მკაცრად აღკვეთა მოითხოვა.

ამასთანავე, ბაიდენმა რუსეთზე საუბრისას, რომელიც, მისი აზრით, ძალისხმევას არ იშურებს თავისუფლებებისა და მშვიდობიანი შეკრებების ჩასახშობად, ამ ქვეყანასთან ურთიერთობის ჩამოყალიბების ცენტრალურ პუნქტად გამოაცხადა დასავლეთის აგენტურის ძირგამომთხრელი მოქმედებები რუსეთში. ამით მან, პრაქტიკულად, ამოწურა ამერიკის ახალი ადმინისტრაციის მხრიდან მოსკოვთან მომავალი ურთიერთობის თემა. ამავე კონტექსტში უნდა განვიხილოთ აშშ-ის პრეზიდენტის მონოღობა „ახალი სიცოცხლის შთაბერვაზე“ ამერიკის სამხედრო-პოლიტიკური კავშირებისთვის, რომელთა წვერი მიმართული უნდა იყოს რუსეთის ფედერაციის წინააღმდეგ.

სრულიად აშკარაა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ახალ ადმინისტრაციას განზრახული აქვს, იმოქმედოს ორი სანინალმდეგო ლოგიკის შესაბამისად, რომელიც ბევრისთვის ცნობილია, როგორც ორმაგი სტანდარტის პოლიტიკა (პოლიტიკური ორსახოვნობა). ამერიკის განსაკუთრებული პრინციპი და სახე „მთაზე წმინდა სახლისა“, რომლის ბინადარნიც მონოღობულნი უნდა იყვნენ, იმბრძანებულნი პლანეტის სხვა მცხოვრებლებზე, კვლავ რჩე-

ბა „ამერიკული სამყაროს“ ცენტრში, რომლის განმტკიცებასაც ცდილობს ბაიდენი. ამერიკის ახალმა პრეზიდენტმა დემოკრატიული სარწმუნოებითი გამათრახების პირველ ობიექტად აირჩია ბოლო დღეებში აქტიულოზური მიაზმა (ბირმა), რომელსაც კატეგორიულად მოსთხოვა, სასწრაფოდ გამოსწორდეს. „ბირმელმა სამხედროებმა უარი უნდა თქვან ძალაუფლებაზე, რომელიც მათ მიიტაცეს, გაათავისუფლონ ადვოკატები, აქტივისტები და სახელმწიფო მოხელეები, რომლებიც დააკავეს, გააუქმონ შეზღუდვები ტელეკომუნიკაციებზე და თავი შეიკავონ ძალადობისგან“. იმ თვალსაზრისით, რომ სხვა ქვეყნების საშინაო საქმეებში ჩაურევლობის პრინციპი აშშ-ისთვის არ არსებობს, ბაიდენს ახალი არაფერი უთქვამს.

ამასთანავე, მან სრულიად გაამართლა მიში იმ ექსპერტებისა, რომლებიც ამბობდნენ, რომ აშშ-ის ახალმა ადმინისტრაციამ, თავის არამდგრადი მდგომარეობის გამტკიცების მიზნით, შეიძლება გადადგას რადიკალური ნაბიჯები ამერიკული საზოგადოების გარდაქმნისკენ მოსახლეობის იმ ჯგუფის ინტერესების გათვალისწინებით, რომელიც ამჟამად ხელისუფლებაში მოსულთა საარჩევნო ბაზას შეადგენს.

ბაიდენმა საშუალო კლასისა და ამერიკის „მუშათა ოჯახების“ ინტერესები ტრანსგენდერების, ლგბტ-თემის, მიგრანტებისა და ფერადკანიანთა ინტერესებზე გაცილებით ქვემოთ დააყენა. და ეს არ არის ამერიკის ახალი პრეზიდენტის სპირიტუალური და დამოკიდებულება — ეს „ახალი კურსის“ არსია. მთავარი მიზანი ამერიკის გადაქცევა მაქსიმალურად ხელსაყრელ მოედნად ბაიდენის უკან (და ბაიდენს ზემოთ) მდგომი ტრანსნაციონალური ტიპის ფინანსურ-ეკონომიკური დაჯგუფებისთვის.

აი ამონარიდები ბაიდენის სიტყვებიდან:

* „და კიდევ უფრო რომ აღვადგინოთ ჩვენი მორალური ლიდერობა, მე, აგრეთვე, გამოვცემ პრეზიდენტის განმარტებით ბარათს საავტენტებისთვის, რათა გამოვაცოცხოლოთ ჩვენი ლიდერობა ლგბტ-თემის საკითხებში და ეს გააკეთოთ საერთაშორისო დონეზე. ვიზრუნებთ იმაზე, რომ დიპლომატია და უცხოური დახმარება მიმართული იყოს ამ ადამიანების უფლებების წინ წამოსაწევად, მათ შორის კრიმინალიზაციასთან ბრძოლის გზით და ლგბტ დევნილების დასაცავად, რომლებიც თავშესაფარს ეძებენ...“

* პოსტის დაკავებიდან რამდენიმე საათის შემდეგ ხელი მოვანერე ბრძანებულებას, რომელიც აუქმებს საძულველ, დისკრიმინაციულ აკრძალვას მუსლიმანებისთვის, გაავსებე აკრძალვა შეიარა-

ტრანსგენდერული დემოკრატიის განიფხვსტი

თუკი ეს არ არის ხანდაზოული პოლიტიკური კლოუნის ბუფონადა, მაშინ ჩვენ წინაშეა პრობლემა, რომლის მოგვარებას მოგვიწევს ყველას, მათ შორის სხვა ამერიკასაც

გაიღწევა საშუალო კლასისა და ამერიკის «მუშათა ოჯახის» ინტერესები ტრანსგენდერების, ლგბტ-თემის, მიგრანტებისა და ფერადკანიანთა ინტერესებზე გაცილებით ქვემოთ დააყენა. და ეს არ არის ამერიკის ახალი პრეზიდენტის სპირიტუალური და დამოკიდებულება — ეს „ახალი კურსის“ არსია. მთავარი მიზანი ამერიკის გადაქცევა მაქსიმალურად ხელსაყრელ მოედნად ბაიდენის უკან (და ბაიდენს ზემოთ) მდგომი ტრანსნაციონალური ტიპის ფინანსურ-ეკონომიკური დაჯგუფებისთვის.

დებულ ძალეებში ტრანსგენდერების მსახურებაზე...
* გადავდგით ნაბიჯები სისტემურ რასიზმთან და თეთრეულის უპირატესობის უბედურებასთან საბრძოლველად. ჩვენს ქვეყანაში რასობრივი თანამშრომლობა იქნება არა უბრა-

ლო საკითხი ჩვენი ადმინისტრაციის ერთი განყოფილებისთვის, არამედ ეს იქნება მთელი ჩვენი ადმინისტრაციის საქმე...
ამ დაპირებების ბოლო პუნქტი ამოივლებს იმ ირაციონალური, საღი აზრის სანინალ-

მდგომ მენტალური სანყისის არსს, რომელიც დღეს გამარჯვებას ზეიმობს ამერიკაში. ეს ჰგავს გია დანელიას შედევრ „ქინ-და-და“-დან „შარგლების ფერად დიფერენციაციას“, ოღონდ ამერიკულ ვერტიკალურად ადამიანებს ახა-

რისებენ და გამოარჩევენ არა მათი ღირსების, ნიჭისა და გამოცდილების, არამედ კანის ფერის ან სექსუალური ორიენტაციის მიხედვით — ეს არის ბოლო ინსტანცია საზოგადოების გადაჩევისა ყველაზე ღრმა უფსკრულში. ეს სიძულვილზე არაადამიანურობასა და თავხედობაზე დაფუძნებული „ჩვეულებრივი ფაშიზმია“.

და ეს არ არის მხოლოდ განზრახულობათა დეკლარაცია. დღეს პოლიფუდში ინუნებენ სცენარებს ფილმებისა, რომლებშიც არ არის ლგბტ თემატიკა ან ეროვნული უმცირესობის წარმომადგენელი, ხოლო აშშ-ის თავდაცვის მინისტრმა განკარგულებით უნდა აღმოფხვრას რასობრივი და გენდერული „დისპროპორცია“ შეიარაღებულ ძალებში.

ნორმალური „ტოლერანტობით“ დაუსწვლელი ადამიანი ამას იდოტიზმად ჩათვლის, მაგრამ აქ არის რკინისებური ლოგიკა, რომელიც პასუხობს მათ ინტერესებს, ვინც ხელში ჩაიგდო უკიდევანო ძალაუფლება აშშ-ში. სწორედ აბსოლუტური ძალაუფლება არის ყველაზე შავნული ნაციისტური დიქტატურის დამყარების წინაპირობა.

ბაიდენის სიტყვაში ყველაზე მეტი ფარისევლობა გამოჩნდა, როცა მან დაიცვა „თავისუფალი პრესა“. მიგვანჩია, რომ თავისუფალი პრესა მონინალმდევე არ არის, თავისუფალი პრესა აუცილებელია წანმრთელი დემოკრატიისთვის“.

მოსმინო ლაპარაკი „ჯანმრთელ დემოკრატიაზე“ იმ პრეზიდენტისგან, რომელიც ხელისუფლების სათავეში იმის ნყალობით მოვიდა, რომ „თავისუფალი პრესა“ წნეხში მოაქციეს ბაიდენის უკან მდგომი მაძლავრმა ჩრდილოვანმა ძალებმა, ყოველგვარ ზღვარს სცდებდა.

აი ასეთია ტრანსგენდერული დემოკრატიის მანიფესტის იდეოლოგიური მიმართულებები. მანიფესტმა ზუსტად წარმოაჩინა მხოლოდ ის, რომ ამერიკა ერთგულია თავისი განსაკუთრებულობის შესახებ რწმენისა და იმის, რომ უფლება აქვს, თავისი წარმოდგენები მოახვიოს თავს დანარჩენ მსოფლიოს.

და, თუკი ეს არ არის ხანდაზოული პოლიტიკური კლოუნის ბუფონადა, მაშინ ჩვენ წინაშეა პრობლემა, რომლის მოგვარებას მოგვიწევს ყველას, მათ შორის სხვა ამერიკასაც.

e-nevos.su-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ბიორბა განიფხვსტი

ალვსილნი არიან ყოველგვარი უსამართლობით, ზორობით, ანგარებითა და სიავით, სავსენი შურით, მკვლელობით, შულლით, ვერაბობით, უზნეობითა და მახეზლარობით. ცილისმამაბელნი, ღვთის მოკულენი, შეურაცხყოფელნი, ამპარტავანნი, მკვეხარნი, ზორობამზარახველნი, მშობლები ურჩნი.

(მოციქულ პავლეს წერილი რომელთა მიმართ, 1,29-30)

ნეოლიბერალური შენობა

კომოსეხსუნალება სახავვო ლიტერატურას შეუტის

ასეთ ტახტს უფლება ვითო მეგობრად?

„და მაშინ მეფისწულმა აკოცა მზეთუნახავ ვაჟკაცს და ცხოვრობდნენ ისინი დიდხანს და ბედნიერად“. ჭირი იქა და ლხინი აქა თუ პირიქით? მზეთუნახავი, ეგებ, ქალიშვილი იყო და არა ვაჟკაცი, როგორც ორი „პროგრესული უნგრელი მწერალი“ წერს ნიგნში „ზღაპრები ყველასთვის“?

არა, არავითარ შემთხვევაში! რადგან ის ორი მწერალი პროგრესულ მოღვაწედ არ ჩაითვლებოდა, მზეთუნახავი ვაჟკაცი კი არა, ქალიშვილი რომ ყოფილიყო. იმ „ზღაპრებში ყველასთვის“ კონკრეტული, თოვლის დედოფალი — ლესნოსელი, სექსორიენტაციად არეული ნაკაცარები და ქალყოფილები. ნორმალურ ადამიანებად რომ წარმოედგინათ, ნიგნს არავინ გამოუტყვდათ და პროგრესულ მწერლებადაც არ გამოაცხადებდნენ **დორითა რიდასი** და **გოლოდისარ ნაღს**, რომლებმაც დარახტეს ლგბტ-ის მოდური ლურჯა და ისე გაჰქროლეს და გასწიეს, რომ ცხრა ხარ-კამერიც ვერ შეაჩერებს.

ფიფქია შავკანიანი გოგონაა, შვედ ფუფას რაღაც საეჭვო ქცევას ატყობენ. — დღეს უნგრეთში ბევრი სიძულვილი და გულაცრუებაა. ბავშვები ამ ატმოსფეროში ცხოვრობენ, — მიანია რეიდასი, — ჩვენ გადავწყვიტეთ, რომ ტოლერანტობის შესახებ დავუსვათ შეკითხვები ბავშვებს.

ამ ლიტერატურულ სიახლეზე მწვავე რეაქცია ჰქონდა უნგრეთის პრემიერმინისტრ **ვიქტორ ორბანს**, რომელიც რაღაც სასწაულად ინარჩუნებს საღ აზრს და ნორმალურად მსჯელობს.

ჩვენ მომთმენი ქვეყანა ვართ, მაგრამ არის წითელი ხაზი, რომლის გადაკვეთა არ შეიძლება, — განაცხადა მან. მაგრამ სწორედ მისი მარჯვენა ხელი, დეპუტატი **იოჰან სანიარი** დააკავეს ახლახან ბრიუსელში გამართულ გეოორგიაზე. ეს იმაზე მეტი და სამარცხვინო გაუგებრობაა, როცა მარჯვენამ არ იცის, რას აკეთებს მარცხენა.

ან — პირიქით. „ზღაპრებმა ყველასთვის“ გამოიწვია საპროტესტო აქციები ვიტრინების მსხვერველთა და ნიგნის მალაზიების დანვით დამშვენებულ-გაძლიერებული.

კითხვობა და არ გინდა,

დაიჯერო, რომ გოგონა ფიფქია მულატი გახდა, ხოლო ზღვის ღმერთ პოსეიდონს შეეკინა ყმანვილი ქალის სული, ანუ ტრანსგენდერი. კონკრეტული ბოზა ბიჭად გადაქცა. გოგონები ისეთივე ძლიერი და გამბედავი არიან, როგორც ჭეშმარიტი რაინდი ბიჭები. ავტორებმა განსაკუთრებით გამოკვეთილად წარმოაჩინეს ინვალიდობის, სიღატაკისა და ქსენოფობიის პრობლემები. მშობლების ნაწილმა მიიჩნია, რომ ნიგნი არქიმინიშენელოვანია...

— ასეთი ზღაპრები ვერ შეცვლიან ძველ, კეთილ მოთხრობებს, — ამბობს ფსიქოლოგი **ანანტანია სინიციანა**, — ბევრი ადამიანი ალამფოთა სიუჟეტების საგანგებოდ უხეშმა გადაკეთებამ, რომლებიც ბავშვობიდანვე უყვართ, მაგრამ აღელვებდა არ ღირს იმის გამო, რომ ზღაპრებს ბავშვის გადაპროგრამირება შეუძლია. მშობლების მიერ აღზრდა მინც უპირველესი მნიშვნელობის იყო და რჩება.

დისნეის მულტფილში „წინა“ ლესოსელი ციკლოპი გამოჩნდა

ყველა დასაშვები საზღვარი გადალახულია! დასავლეთის ოჯახური სინამდევების საფუძველი — „დისნეის“ საძირკველი შეირყა. შარშან, ზაფხულში ეკრანებზე ეპიზოდური პერსონაჟი ლესოსელი ციკლოპი იყო. მისი ორიენტაციის გასარკვევად ფილმის ორიგინალში უნდა უქციროთ და ერთი წინადადება არ გამოგრჩეთ. ფხიზელმა დეპუტატმა ვიტალი მილონოვმა „დაიჭირა“ ეს წინადადება: — მხოლოდ ჩვენი ხალხის მტრებ-

მა შეიძლება დაუშვან და მოინონონ კინოთეატრების ეკრანებზე იდეოლოგიური დივერსიის დემონსტრირება. სურთ, რომ ბავშვები იმთავითვე შეიჩვიონ პოზიტიურად აღიქვან სექსუალურ-დევიაციური აზროვნება. თუ ეს არ არის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა ბავშვებს შორის, მაშ, რა უნდა იყოს იგი? — ასეთი იყო მისი კომენტარი და ვერც შეეკამათებო.

„ახალ ყაიდაზე“

კონკრეტულად არ მოიზომა ფეხსაცმელი, რადგან ეს არის ობიექტივიზაცია და ფეტიში. და, საერთოდ, იგი ძლიერი და დამოუკიდებელი. მას არ სჭირდება მამაკაცი საიმისოდ, რომ ცხოვრება მოინყოს. დაელოდა დედინაცვლის გარდაცვალებას და ბერდება მიტოვებულ და მოუვლელ კარ-მიდამოში ჭკუაშეთხელებულ მამასთან ერთად. ამბობენ, რომ არც ისე დალაგებული ტვინის პატრონი ელაპარაკება თავგებს.

მეფისწული კი სხვა ქალიშვილზე დაქორწინდა, რომელსაც ფეხსაცმელი მოერგო და შესაფერი მსოფლმხედველობა ჰქონდა.

თელ-ავიველმა მარკეტოლოგმა, ქალბატონმა **ელინორ ანსმანმა** ხუმრობით გადააკეთა ძველი ზღაპრები და დაასრულა პროგრესულ-ტოლერანტული, რასობრივად სწორი და ფემინისტურ-მეგობრული ფინალით.

პირდა არ გაჰყვა **ქანის**, რადგან იგი უჭკუოა და მას არ აფასებს. სამაგიეროდ მან გაცივო და შეიყვარა ყაჩაღი ქალი. თოვლის დედოფალმა სამი წლის შემდეგ თვითონვე გააგდო კაი. კაი შინ დაბრუნდა და მეზობლის გოგო მოიყვანა ცოლად. იგი ზოგჯერ სთხოვს ცოლს, სექსის დროს ყინული დაყაროს. ცოლი გულის სიღრმეში განიცდის, მაგრამ უსრულესს ქმარს თხოვანს.

ამერიკელი მხატვარი ქალი **კრისტალ უოლტარი**, რომელსაც თავად აწუხებს ჭარბი წონა, საყვარელ პრინცესებს კილოგრამებს უშურველად უმატებს.

— რაც უფრო ხშირად ვხატავ მსუქნებს, მით უფრო მეტი მსუქანი ადამიანი თავს გრძნობს თავისუფალ მოქალაქედ, — აცხადებს იგი.

რომეო და ჯულიეტამ მოილაპარაკეს, არ გაეცოფებინათ მშობლები, დაეცადათ რამდენიმე წელიწადი, დაეგროვებინათ ფული და სადმე გაქცეულიყვნენ, მაგრამ რვა თვის შემდეგ რომეომ როზალინა შეირთო, ჯულიეტას კი უთხრა, რომ ის არაფერს ცვლის. ჯულიე-

ტამ რატომღაც არ დაიჯერა. მით უფრო, რომ ამასობაში იგიც გაათხოვეს. და ისინი ცხოვრობდნენ არცთუ ბედნიერად და არცთუ დიდი ხნის განმავლობაში.

აი, **ლურჯწვერი** კი ბოლო ცოლთან ერთად ცხოვრობდა დიდხანს და ბედნიერად, რადგან იგი (ცოლი) შეგნებული ადამიანი იყო და, თუ ეტყოდნენ, კარი არ გააღო, იცოდა, რომ უნდა დაეცვა პარტნიორის საზღვრები და კარისთვის ხელი არ ეხლო.

რა არის პარბი

— ზღაპრებში ასახულია კონფლიქტები, ყველასთვის საერთო რომ არის, ამიტომაც ვუყვებით პატარებს, არავითარი მეფისწულები ჩვენს საზოგადოებაში არ ბოგინობენ და არც ციხე-კოშუკებისა და სასახლეების სიმრავლე ამახინჯებს პეიზაჟს, — ამბობს ანანტანია სინიციანა, — მაგრამ კლასიკური ზღაპრები თემების შერჩევით მდიდარი არ არის. ისინი უმთავრესს ვეხებ, მაგრამ ყოველთვის ვერ უპასუხებენ შეკითხვებს, რომლებიც ბავშვებს უჩნდებათ აქ და ამ დროს. ამიტომაც, რომ ფსიქოლოგები მეცადინეობებისთვის იგონებენ და წერენ თავიანთ ისტორიებს. მაგალითად, წლეულს მნიშვნელოვანია, ავუხსნათ ბავშვებს, რატომაცაა შეუძლებელი ბებიისა-ბაბუებთან შეხვედრა პანდემიის გამო, მაგრამ ახალი ზღაპრები მხოლოდ იარაღია და ვერასოდეს შეცვლის იმ ზღაპრებს, რომლებსაც ბავშვობაში გვიკითხავდნენ.

მადლობის სიტყვები უთხრეს სოკოლოვს, ღირსეულად შეაფასეს მისი ღვაწლი, პროფესიონალიზმი და საქმის ერთგულება „პარსკვლავის გახსნის“ ზეიმზე მისულმა კოლეგებმა, რომლებთან ერთადაც უმუშავია და იმათაც, ვისაც სხვისგან გაუბია ამ დიდებული კაცის ამბავი.

დავით სოკოლოვის პარსკვლავი

გასული კვირის ხუთშაბათს, ანუ 2021 წლის 4 თებერვალს ვარსკვლავი გაუხსნეს საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომუხრებლობის ლეგენდარულ დიქტორსა და წამყვანს, ჩვენს საყვარელ და უაღრესად პატივსაცემ პიროვნებას — დავით სოკოლოვს. ჩვენს დათოს.

ჩვენსას-მეთქი იმიტომ ვამბობ, რომ ჩვენი კლასელია. 11 წელიწადი ერთად ვიყავით 1954 წლის XI-მეორე კლასის გამოშვება. სტალინის სახელობის იყო მამინ ჩვენი სკოლა — ვაჟთა პირველი საშუალო სკოლა. ამჟამად — პირველი გიმნაზია.

45 მოსწავლე — ომის თაობა. ახლა ხუთიოდე დავრჩით... ამას იმიტომ ვწერ, რომ მე-კუთვნი და მისვლა და მივედი კიდევ ვარსკვლავის გახსნაზე, ჩვენი კლასის სახელით მისალმობ.

იმიტომაც თუნდაც, რომ 11 წლის განმავლობაში ერთად ვმუშაობდით დათო და მე ტელერადიოკომიტეტში. ქართულ ელექტრონულ ჟურნალისტიკას ვემსახურებოდით, რომელსაც, ჰე, როდღაც ან გვინდოდა კვალში ჩავდგომოდით.

გვინდოდა, დავაპირეთ და 1949 წელს მივედით მამინდელ სახელმწიფო რადიოკომიტეტში „პიონერთა დაფონის“ წამყვანების კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად დათო სოკოლოვი, იაგო დუმბაძე და ამ სტრიქონების ავტორი. იაგოსა და მე, არ ვარგისართო, გვითხრეს და უკან გამოგვისტუმრეს. დათო დაიტოვეს.

„სახარე ხბოს სასკორავში“

ეტყობაო“.

ეტყობოდა. მას შემდეგ 70 წელზე მეტი გავიდა და ხალხის სხვა ბრძნული ფორმულის დროც დაუდგა ბატონ დავითს: ბებერი ხარის რქანიცა ხნავენო.

ხნავენ და მერე ისე, ლეკალოში გამოყვანილივით გაჰყავს ხნული. ამ ორ მიჯნას შორის არის მოქცეული ჩვენი მეგობრის, უნიკალური დავით სოკოლოვის მამულიშვილური ცხოვრება და მოღვაწეობა.

იგი იყო და რჩება ქართული იდენტობის წმინდა სამებოდა ერთ-ერთის — ენის განუმეორებელ მსახურად — მისი ქართული (დღეს ასე წარყვნილი) მიჩნეულია სანიმუშო ქართულ მეტყველებად და მისი ჩანაწერი ინახებოდა, როგორც ეტალონი.

ახლა სად არის ან ვინმეს თუ ახსოვს, მართალი გითხრათ, არ ვიცი...

მაგრამ მაინც ახსოვთ, რისი მონმენიცი ვიყავით ფუნქციონირზე, საიდანაც დაიწყო ქართული ტელემუხრებლობა, გამართული ზეიმის მონაწილენი, ჭემმარტი გულშემატკივრები, დავით სოკოლოვის გულწრფელი თავყვანისმცემლები. განწყობა — ალალი და მართალი, რაღაც მშობლიური, შინაურული.

განსაკუთრებული. ამ არაჩვეულებრიობის ავტორები — საზოგადოებრივი მუხრების გენერალური დირექტორი **თინათინ ბარძიანიშვილი** და საზოგადოებრივი მუხრებლობის მედიის დირექტორი **რუსუდან მანჯგალაძე** — თავს დასტრიალებდნენ ბატონ დავითს, ნიავს არ აკარებდნენ. — ცოტაც და გავდივართ პირდაპირ ეთერშიო, — უბოდიშებდნენ, შეგანუხებო.

აქვე ვიტყვი, რომ საზოგადოებრივი მუხრებელი 80-ზე მეტ ვეტერან ჟურნალისტს ინახავს, პენსია დაუნიშნა თავისი ბიუჯეტებიდან. სულის ამოთქმასავითაა იმ დროს, როცა სახელმწიფოს აქ და სხვაგანაც ყველა ერთ თარგზე ჰყავს მოჭრილი...

მადლობის სიტყვები უთხრეს სოკოლოვს, ღირსეულად შეაფასეს მისი ღვაწლი, პროფესიონალიზმი და საქმის ერთგულება „ვარსკვლავის გახსნის“ ზეიმზე მისულმა კოლეგებმა, რომლებთან ერთადაც უმუშავია და იმათაც, ვისაც სხვისგან გაუბია ამ დიდებული კაცის ამბავი.

მეც მათქმევინდეს... და როცა „წერად დავჯექ“ ინფორმაციისა ამ ღირსესანიშნავი ამბის შესახებ, ჩაეხი-ეხი ინტერნეტში და გულიც გამისკდა: დავით სოკოლოვი გარდაიცვალაო, იუნყებოდა ყველაფრის მცოდნე სოციალური ქსელი 2018 წელს გავრცელებულ ჭორს.

ეგ არაფერი, ჩემო დათო! პირიქით — ხომ ნაკიკთხავს მარც ტვენისეული შეფასება მისი გარდაცვალების შესახებ პრესაში გამოქვეყნებული ცნობის თაობაზე: 1897 წლის 2 ივლისს New York Journal-ში დაიბეჭდა მისი დეპეშა ლონდონიდან — „ცნობები ჩემი სიკვდილის შესახებ ფრიად გადაჭარბებულია“.

თანამედროვეთა ალიარებით, მას, ჭემმარტიად ამერიკელ მწერალსა და ორატორს, არ დაუკარგავს მისთვის დამახასიათებელი იუმორის გრძნობა.

კარგის ნიშანია: შენც დიდხანს იცოცხლებ!

არამაზ სანაბლია

საქსტატი: ერთ წელიწადში ზეთი და ხნივი 27%-ით გააჰვირდა; რძე, ყველი და კვერცხი — 9%-ით; პური და პურპროდუქტები კი — 7%-ით

საქსტატმა საქართველოში ინფლაციის 2021 წლის იანვრის მონაცემები გამოაქვეყნა. ამ მონაცემების თანახმად, 2021 წლის იანვარში წინა თვესთან შედარებით ინფლაციის დონემ საქართველოში 1,1 პროცენტი, ხოლო წლიური ინფლაციის დონემ 2,8 პროცენტი შეადგინა.

წლიური ინფლაციის ფორმირებაზე ძირითადი გავლენა იქონია ფასების ცვლილებამ შემდეგ ჯგუფებზე: სურსათი და უალკოჰოლო სასმელები. ამ ჯგუფში ფასებმა მოიმატა 6,4 პროცენტით, რაც წლიური ინფლაციაზე 2,06 პროცენტული პუნქტით აისახა.

ფასები მომატებულია შემდეგ ქვეჯგუფებში: ზეთი და ცხიმი (27,3 პრო-

ცენტი), ყავა, ჩაი და კაკაო (12,6 პროცენტი), თევზული (10,4 პროცენტი), რძე, ყველი და კვერცხი (9,1 პროცენტი), შაქარი, ჯემი და სხვა ტკბილეული (8,9 პროცენტი), პური და პურპროდუქტები (7,5 პროცენტი), მინერალური და წყაროს წყალი, უალკოჰოლო სასმელები და ნატურალური წვენები (5,6 პროცენტი). ამასთანავე, ფასები შემც-

რებულია ხილსა და ყურძენზე (-3,2 პროცენტი). ჯანმრთელობის დაცვა:

ჯგუფში ფასები მომატებულია 9,7 პროცენტით, რაც 0,76 პროცენტული პუნქტით აისახა

წლიურ ინდექსზე. ფასები გაიზარდა სამედიცინო პროდუქციის, აპარატურისა და მონტაჟის (14,0 პროცენტი) და ამულატორიული სამედიცინო მომსახურების (11,9 პროცენტი) ქვეჯგუფებზე.

ავიჯი, საოჯახო ნივთები, სახლის მოვლა: ჯგუფში აღირიცხა ფასების 10,8-პროცენტიანი მატება, რაც წლიური ინფლაციის მთლიან მაჩვენებელზე 0,61 პროცენტული პუნქტით აისახა.

ალკოჰოლური სასმელები, თამბაქო: ჯგუფში აღირიცხა ფასების 6,9-პროცენტიანი მატება. შესაბამისად, ჯგუფის წელიწადი წლიური ინდექსი 0,45 პროცენტული პუნქტი შე-

ადგინა. ფასები გაიზარდა როგორც თამბაქოს ნაწარმზე (9,1 პროცენტი), ასევე ალკოჰოლურ სასმელებზე (5,2 პროცენტი).

საცხოვრებელი, წყალი, ელ.ენერჯია, გუნაბრები აირი: ჯგუფში აღირიცხა ფასების 20,5-პროცენტიანი კლება, რაც -1,77 პროცენტული პუნქტით აისახა წლიური ინფლაციაზე. ფასები შემცირდა ქვეჯგუფებზე: წყალმომარაგება და საცხოვრებელთან დაკავშირებული სხვა მომსახურება (-33,8 პროცენტი) და ელექტროენერჯია, აირი და სათბობის სხვა სახეები (-28,9 პროცენტი).

alt-info.com

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაძე

უამრავ გულანთებულ ქართველს სისხლიანი 9 აპრილის შემდეგ თავისუფლებისთვის ბრძოლა ცხოვრების უმთავრეს მიზნად ექცა. მოვიპოვეთ კიდეც და რა... ზიზღითა და სიძულვილით დავანგრეთ საბჭოთა საქართველოს ფაბრიკა-ქარხნები, სოფლის მეურნეობა თუ საკურორტო ინფრასტრუქტურა — გავანადგურეთ ყველაფერი და, რომ იტყვიან, ცივ ქვაზე დავსკუბდით.

მას შემდეგ ათწლეულები გავიდა. მთელი ამ ხნის განმავლობაში კი შიმშილს, უსახსრობას, სიდუხჭირეს კარგად გაუზინჯეთ გემო და ახლა ვეკითხებით საკუთარ თავს: ნუთუ ეს არის თავისუფლება? და საერთოდ, რა არის თავისუფლება? ჩვენი დიდი წინაპრების ნააზრევს მოვიშველიებ ამჯერადაც.

ვაუა-ფშაველა: * „თავისუფლება მოქმედებაა, განხორციელება ნებისა, აზრისა, გრძობისა და არა განსვენება, უქმად ყოფნა. თავისუფლება პიროვნებისა და ერისა ერთიერთმანეთთან მჭიდროდ არის დაკავშირებული. სადაც არაა პიროვნება თავისუფალი, იქ ერთ დამონებულია და დამონებულ ერში, რა თქმა უნდა, პიროვნებაც მონაა, უთავისუფლო, სხვის ხელში სათამაშო ნივთი“.

* „თავისუფლება და ბედნიერება ერთი და იგივეა“.

* „მშობლები, საზოგადოება და უხეირო სკოლები აჩვენებენ ყრმას ისეთს აზროვნებას, რაც უზმავს მას გონებას, უნერგავს ცხოვრებისათვის მავნე აზრებს, აჩვენებენ მორჩილებას, მოთმენას, უკლავს სიყვარულს თავისუფლებისადმი“.

* „როცა დამონებაში იმყოფება ქვეყანა, თავისუფლებას მოკლებული, იგი დამწყვდეულია ციხეში“.

* „თავისუფლებამ უნდა მოგვცეს სიამოვნება. შეიძლება უსიამოვნებაც მიერგოს თავისუფალს ადამიანს, როგორც სასჯელი უხეირო საქციელისათვის, მაინც მისი თავისუფლება არ იქნება დარღვეული, რადგან ხალხისაგან შექმნილი კანონი, რომლის დადგენაში თვით იმასაც მონაწილეობა აქვს მიღებული, სჯის მას“.

* „თავისუფლებამ უნდა მისცეს მუშას მთელი ნაყოფი შრომისა. უნდა მისცეს სწავლა, განათლება, თავის თავისა, თავის ერისა და კაცობრიობის გონივრული სიყვარული“.

* „თავისუფლება უნდა იყოს საერთო, საყოველთაო და არა საკუთრება რამდენიმე ადამიანისა, როგორც დღეს არი“.

* „გამხმარია, ხმელია ის საზოგადოება, რომელთა წევრებიც მონურად, ყვეფრ-ჩერჩეტად არიან აღზრდილნი და არ უყვარსთ თავისუფლება, ჰხდებათ თავის თავისი, სთელავს ფეხით თავისივე ბედნიერებას. ამისთანა საზოგადოება თუ სახელმწიფო ბუდეა ყოველწინა უსამართლობისა“ (ვაუა-ფშაველა, „რას ჰქვია თავისუფლება?“).

ამ მხარე რეალობას, უკვე კარგა ხანია, ხედავს ხალხი; ის ხალხი, რომლის სახელითაც შექმნილი კანონები თავად ხალხს, მის ინტერესებს სათანადოდ არ იცავს; ხალხი,

რომელიც ყოველი არჩევნების შემდეგ მოტყუებული და განზიდებულია; ხალხი, რომელსაც ცრუ დაპირებებით კვებავენ პოზიციაც და თოზიციაც; ხალხი, რომელმაც ბოლოს და ბოლოს გზა უნდა გამოიხატოს საკუთარი თავისა და ქვეყნის გადაარჩენად, რადგან „არ დამარცხდებოდა მრამდენიმე ქალაქი, არ დაფრთხება მგლის ჯოგი, ვიდრე ამას არ იტყვის უმრავლესობა“.

მაგრამ „იტყვის კი როდისმე ერი გადაჭრით, თავ-ბაბო-მოდებით „სიკვდილი ან სიცოცხლე“ (მ. ი. თავისუფლება)?“

ვაუა-ფშაველას აზრით, ქვეყანა მხოლოდ მაშინ იქნება ბედნიერი, თუ თავისუფალი იქნება არა მხოლოდ გარკვეული წრე პრივილეგირებული ადამიანებისა, არამედ მთელი ერი. ნუ ეძებთ იქ თავისუფლებას, სადაც განურჩევლად ყველას არ ეძლევა საშუალება, პატიოსანი შრომით მოიპოვოს პური არსობისა, სადაც შრომა და ცოდნა ღირსეულად არ ფასდება.

თუმცა დღეს არც ხელისუფალნი არიან თავისუფალნი; იმათაც ძვირად უჯდებათ თავისუფლების შენარჩუნება:

„მგელი კი თავისუფალი ვითომ? არა. ისიც მუდამ შიშს ქვეშ იმყოფება, დღეს თუ ხვალ უნდა ამომშხამდეს მგლობაო, ფიქრობს იგი, უნდა მომკლანო, ბოლო მგლისა მაინც ეს არი: უნდა მოკვდეს თოფით, სანამლავეთ ან ხაფანგში გაეხვას, სიკვდილი თან სდევს ყოველს ნაბიჯზე. მგელს ადამიანი მაინც სდევნის, თუნდა არაფერს აშავედეს, რადგან მგელია, ნადირია, ტყავი აქვს გამოსადეგი. ხოლო მგლად ქვეულს ადამიანს ასე არ უნდა მოეპყროა! იმის განვრთნა, ჩვენ, — ადამიანთა ხელთ არი, ჩვენ უნდა მოვუსპოთ მას საშუალება, დავუკეტოთ ბილიკები მგლური ინსტიქტების, სურვილების სანაჯარდო და მორჩა მისი მგლობა.“

თავისუფლების კანონთა თანახმად, შეიძლება მამ, სხვას ცოლი, ცხენი წაართვა კაცმა, ვსთქვათ, ივანემ პეტრეს, რადგან პირველს მოსწონს პეტრეს ცოლი და ცხენი? არა, თავისუფლება ამას არ გვიძაბავს, რომ ყოველი ჩვენი სურვილი ვნებდა დამაკმაყოფილოთ წინდაუხედავად. ჩვენი ბრძანებების დაკმაყოფილება და ჩვენი სურვილთა მხოლოდ მაშინ არის შესაძლებელი, თუ ამი ჩვენი სხვას, ცალკე ადამიანს ან საზოგადოებას თავისუფლებას არ წაგართმევენ: რად უნდა წაართვას ივანემ პეტრეს ცოლი, როცა თვით პეტრე არა სწუნობს თავის ცოლს, არამედ მოსწონს და უყვარს იგი? ხომ ცოლა, უნდა ტანჯავა-დარდში

„ინტელიგენციამ ვერ მოუხარა თავის ერს, როგორც მისი სარბებლოა მოითხოვდა (ან კი როდის მოვუარეთ?), ვერ დააყენა საქმე ისე, როგორც გამოსადეგი იყო ჩვენთვის. ესეც ვინ უნდა უშველოს ხალხს? ვინ უნდა გამოიყვანოს იგი ამ ეკლიან ბარდიდან? — რა თქმა უნდა, ჩვენმა თვალახილვაულმა ინტელიგენციამ, რომელიც ამ მხრივ დღეს არაფერს აკეთებს და არც შემდგომისთვის ფიქრობს რამე გააკეთოს“.

ნუთუ ეს არის თავისუფლება?

«თავისუფლება უნდა იყოს საერთო, საყოველთაო და არა საკუთრება რამდენიმე ადამიანისა, როგორც დღეს არი»

«თავისუფლება ამას არ გვიძაბავს, რომ ყოველი ჩვენი სურვილი, ბრძნობა, ყოველი ჩვენი ვნება დავაკმაყოფილოთ წინდაუხედავად»

და ვარაშმი ჩავარდეს კაცი და მისი თავისუფლება შეილახოს. ვსთქვათ, პეტრე წუნობს ცოლს და არც ეწყინება, თუ იგი ივანეს ნაწყვეტა, მაგრამ შეიძლება თვით პეტრეს ცოლს არ მოსწონდეს ივანე. განა აქვს უფლება, ნება ივანეს შეახოს მას ხელი? არა, ასევე არა. ამისთანა კანონებს არ ქადაგობს თავისუფლება. თუ ეს ასეა, მამ რად ვართმევთ დიდის მამულის, ტყის პატრონს

თავიანთ საკუთრებას მამულ-დედულს? ხომ იმასაც უყვარს თავის მამული? მამულის ჩამორთმევით ხომ ვართმევთ იმას თავისუფლებას? ვხელმძღვანელობთ ამ შემთხვევაში სიმართლის გრძობით, თუ არა? იქნება უსამართლოდ ვიქცევით, როგორც ზოგიერთებს ჰგონიათ? არა. არ ვიქცევით უსამართლოდ და აი რატომ: დიდი მამულის პატრონი ჯერ ერთი, რომ სხვებს,

ასს, ათასს ართმევს თავისუფლებას, რადგან სხვის ნაშრომს იტაცებს, სხვას ლუკმას სტაცებს. ეს უნესობაა, უსამართლობაა და როგორც უნესობის ჩამდენს, მას უნდა მოესპოს საშუალება ამ გვარის ყოფაცქევის. მეორე, მამულ-დედული ხომ იმის შრომით შექმნილი არ არი, იგი დღეთისგან ბოძებულია. იგი ძალმომრეობს, როცა ბუნებას სტაცებს მომეტებულს, რამაც

სხვებსაც ნილი უდევთ. ყველა ეს საჭირო ერთნისთვის, რომელიც ცალკე ადამიანისთვის, კანონები უნდა იყოს თვით ხალხის დადგენილი“.

ადამიანს თავისუფლებამ უნდა მიანიჭოს ნება, უფლება, იმ ხელობას დაადგეს, რომელიც მას მოსწონს და ეხერხება; იცხოვროს იქ, სადა მოისურვებს, ისე რომ სხვის თავისუფლება ოღონდ არ შეზღუდოს, სხვას უსიამოვნება არ მიაყენოს. უნდა უბასპორტო წაივდეს და მოვიდეს, საცა უნდა. ვერავინ უნდა შეახოს მას ხელი, ვიდრე კანონი არ გადასწყვეტს. უნდა ილაპარაკო, სწერო საზოგადო საქმეებზე ისე, როგორც შენ გინდა, დაშლა არავის შეუძლიან, უნდა გამოსთქვა შენი აზრი, დაჰგმო დასაგმობი, აქო საქებარი.

რას მხრულვოთ თავისუფლება ადამიანისაგან? როგორ უნდა იცემოდეს თავისუფალი ადამიანი? — თავისუფალი ადამიანი უნდა იქცეოდეს ისე, რომ თავის ყოფაცქევით სხვას არ ჰვნებდეს, მით უმეტეს საზოგადოებას, არამედ მისი მოქმედება უნდა იყოს მიმართული ქვეყნის საბედნიეროდ. თუ ეს პირობა არ იქნება ადამიანისაგან დაცული, მაშინ მისი მოქმედება იქნება ავაზაკური, ვინაიდან ყოველი ავაზაკი თავისუფლად იქცევა მხოლოდ პირადი სარგებლობისათვის.

მამასადამე, მხოლოდ იმამი არ გამოიხატება თავისუფლება, რაც ვნებას ის ილაპარაკო, სწერო, აკეთო, — არა! უნდა ყოველს სიტყვას და მოქმედებას საერთო, საზოგადო ბედნიერება ედგას სარჩულად, ქვეყნის თუ სასარგებლო არა, სამაგნელო, საზარალო მაინც არ უნდა იყოს ქვეყნისათვის. ყველა ჩვენგანი ხალხისათვის. მოტაცებული თავისუფლება მტაცებელთა ხელში რომელი თავისუფლება, იგი იცემა მტარვალთა. ამ თავისუფლებისას მტარვალნი ათასნაირს ჯაჭვ-ბორკილებს სჭედენ, ხაფანგებს, გაზებს, თავში სცემენ კვერებს და საღრრობელის ბოძებს სდგამენ... ხალხს ამ თავისუფლები-საგან შეზავებულს შხამ-ნაღველს, სანამლავს უშაბდებენ და იმას აწვდიან. ბოლოს კი თითონ რჩებიან მონამულნი. ისტორია ამის მაგალითებს უხვად იძლევა. ხალხი იტანს ამ სანამლავს, იგი ისევ ხალხად რჩება, იმარჯვებს, ხოლო მტარვალთა გული მინაზე ერთხობა. ამიტომ, უპირველეს ყოვლისა, თავისუფლების წართმევა უფრო იმათ ჰვნებს, ვინც თავისუფლებას ჰპარავს, ართმევს ხალხს და ჰსურს, იმით მარტო თავად ისარგებლოს. თავისუფლების მტაცებლებზეა სწორედ ზედ გამოჭრილი ქართული ანდაზა: „ვირმა პალო მოპაძო და იმდენი სხვას აკრა, რამდენიც თითონ იკრა“.

ხალხის მმართველნი, რომელიც ამ უაღრესს უბუნებებსა ჰპვიანან და ხალხის მონებად გადაქცევენ ცდილობენ, გარდა იმისა, რომ თავიანთ წოდებას ჰხრწნიან წემორი-ვი და ფიზიკურად, ხალხსაც აუშუშებენ. დამონებული ერი მუდამ გეგამიანი შინაშრობაში და, რა თქმა უნდა, გეგამი

„რად ვსუჭავთი განგებ თვალს და რად არ გვინდა სინამდვილე დავინახოთ? დიად, არ გვინდა დავინახოთ, რადგან სინამდვილის დანახვა თვალს გვატკენს, უსიამოვნო გრძნობებს ალგვიძრავს, მოითხოვს ჩვენგან შრომას, ხელის განძრევას...“

და სუსტი გარემო მტართან საბრძოლველად.

იმას, რაც გვჭირს და რა დღეშიც ვართ, გარეშე ძალას რომ ვერ დავაბრალებთ, ამაში არა ერთხელ დაგვარწმუნეს პოლიტიკოსებმა, რომ-ლეებიც, ოღონდ ერთმანეთი დაამუნათონ, ქვეყნის ინტერესები და ხალხი საერთოდ ავიწყდებოდნენ — ერთმანეთის შეცდომებით ხარობენ, კარგზე კი თვალს ხუჭავენ. როგორც ჩანს, ეს არახალი სენია და ამაზე დიდ ვაჟა-ფშაველასაც გაუმახვილებია ყურადღება. „ამას ვამჩნევ მე და გული მტკივს. ამ ტკივილმა ისე იმატა, რომ თავსაც მატკივს. ამგვარი საქციელი, ამისთანა ერთი მეორესთან დამოკიდებულება ჩემს თავში ვერა თავსდება, გონებას მიძრწუნებს. შენ რას იტყვი, აღარ ვიცი!“ („ამას ვამჩნევ“).

ჩვენც იმავეს ვამბობთ და ვამჩნევთ, რომ „აბა, კანი ბიჭი ხარ და ქართველ კაცს ბაბაბადინებ, ათქმინებ თვინს მოწინააღმდეგის შესახებ, რომ თუმცა ერთსა სტყუი, მაგრამ ეს ერთი რამ კი სიმართლე სთქვიო. რაკი მოწინააღმდეგე ხარ, სრულიად, თავით ბოლომდე, მტყუანი ხარ, მართლის თქმა, მართლის ქმნა არ კალბიძსო“.

დღეს ვინმეს უკვირს ეს? რა თქმა უნდა, არა (თუ აღარ!).

არც ის გვიკვირს, რაზეც იგივე ვაჟა-ფშაველა თავის წერილში „გვიკვირთ?“ წერს.

გიჰკვირთ?

ქართველები ისეთი ხალხი ვართ, რომ ბევრს შემთხვევაში თავის გრძნობას, თავის თვალს და ყურებს როდი ვენდობთ; უსათუოდ სხვამ უნდა გვიკარნახოს ის, რაც ყურით გვესმის; სხვამ უნდა მიგვითხროს იმაზე, რასაც ჩვენი თვალთა ვხედავთ; მხოლოდ მაშინ დავიჯერებთ, მაშინ ვიძახებთ: ბიჭო, ეს ხომ მართალი ყოფილა და არ ვიცოდით! გვიკვირს და ვოცდებით იმის გამო, რომ ცეცხლი მწვავს ყოფილა, ყინული ცვი და მგელს ცხვრის ჭამა სცოდნია. ამისთანა უბრალო ქვეყნარტყებასაც კი სხვისგან ვსწავლობთ.

ტყუილია? არ არის ასე? რომ ჩემი ნათქვამი მართალია და არა ჭორი, მოგაგონებთ ბ. სალათელიანის ნალაპარაკებს პეტერბურგში, ერთ რუსის ოჯახში და იმის გამო ჩვენს მწერლობაში აღძრულს მითქმა-მოთქმას და აყალმაყალს: უყურეთ ჩვენ ძმა-მეზობლებს

«ქართველები ისეთი ხალხი ვართ, რომ ბევრს შემთხვევაში თავის გრძნობას, თავის თვალს და ყურებს როდი ვენდობთ; უსათუოდ სხვამ უნდა გვიკარნახოს ის, რაც ყურით გვესმის; სხვამ უნდა მიგვითხროს იმაზე, რასაც ჩვენი თვალთა ვხედავთ; მხოლოდ მაშინ დავიჯერებთ, მაშინ ვიძახებთ: ბიჭო, ეს ხომ მართალი ყოფილა და არ ვიცოდით! გვიკვირს და ვოცდებით იმის გამო, რომ ცეცხლი მწვავს ყოფილა, ყინული ცვი და მგელს ცხვრის ჭამა სცოდნია. ამისთანა უბრალო ქვეყნარტყებასაც კი სხვისგან ვსწავლობთ, ტყუილია? არ არის ასე?»

გულში რა სდებიან და ჩვენ კი არ ვიცოდითო.

გიჰკვირთ? რად გიჰკვირთ?.. ნუთუ ეს ჩვენ არ უნდა ვიციოდით და, თუ ვიცით, ამ ცოდნას რად ვამბავთ? რად ვსუჭავთი განგებ თვალს და რად არ გვინდა დავინახოთ? დიად, არ გვინდა და ვინახოთ, რადგან სინამდვილის დანახვა თვალს გვატკენს, უსიამოვნო გრძნობებს ალგვიძრავს, მოითხოვს შრომას, ხელის განძრევას... არ გვინდა, შო, ავადმყოფი დედის ნახვა, რადგან ეს ნახვა საზრუნავ საგანს გავგიჩენს: უნდა მოეუაროთ ავადმყოფს, უნდა ექიმი მოვიწვიოთ, მაგრამ არ გვინდა, დავინახოთ. გადარ შეიქნება, გვერდს უნდა ვვავედეთ და სხვ. და სხვ?! ვერაფერი დედაშვილობა!

რა საჭიროა ამგვარი ცნობების მომცემი კორესპონდენტები, რომელნიც ვითომ ერთ-გულს გვიწვივენ, ჩვენის მხრით მადლობის გრძნობას ინვევენ და გულში რა აქვთ, ალაპმა უწყის, როცა ჩვენც კარგად ვხედავთ ყველაფერს, მაგრამ არ გვინდა, დავინახოთ. განგებ თვალს ვხუჭავთ და ვემსგავსებით იმ სირაქელმას, რომელსაც მონადირე ეპარება, ის კი ნაცვლად იმისა, გაეცეცეს, გაერიდოს, ქვიშაში თავსა ჰყოფს, ჰმალავს, არ დავინახო ჩემი მკვლელო.

ასი წელიწადია, ჩვენ ვიყვლილებით ჩარჩებისაგან, როგორც ბ. სალათელიანი აღიარებს, ვილანძლებით, ვხვებით დაცინვის საგნად და არ ვიცით, რა ამბავია ჩვენს თავს. საიდან მომდინარეობს ჩვენზე ეს ვაბაა?.. ამისთვის რად გვინდა ჩვენ უცხო მონა, რომელიც ვით-სი სიკეთის გიჰკვირებთ — აი თქვენზე ამათ ამათ-გან და გულიგულში თავსადაც დაბვინის, ცდილობს, რადაც ახლა გვინდა განგება, წყალი აამდვიროს და თევზები დაიჭიროს. მი, რუმად მრცხვენიან უცხოელის მიერ ჩემს თავსა და ჩემს თავსა... ჩვენ უკეთესი ვართ, რაც ჩვენს ერს ცხოვრების გზაკვალს აურევდა. ამას ინტელიგენცია, რა თქმა უნდა, შეგნებით განგებ არა სწავლიდა, ხოლო საქმე ასე გამოვიდა, ნაყოფი მათ მოღვაწეობისა ამას გვამცნებს! ერისთვის უნდა ერგოთ, მაგრამ ჰვენებდნენ.

მე-40 წლებიდან ხელი შეუწყვეს, რომ ჩვენი მეგობარ-მეზობლები გაძლიერებულიყვნენ ქონებით, ხოლო ჩვენ დაგვირგნვენიერებოდა და აი როგორ: ყველა ჩვენს კომენდიან-ჩიკს ანტონოვიდან დაწყებული, პოეტს თუ პუბლიცისტს ზნედ სჭირდა, დაესურათებინა სომეხი მხდალად, რომ მისი ხელობა-ვაჭრობა — საზიზღრობად. ვაჭრობა ნაცვლად იმისა, რომ შეყვარებინა ხალხისათვის, შეაზიზღეს; ამისათვის არც ბევრი ტყვია-ნაშალი იყო საჭირო, რადგან რაინდული ხასიათის ქართველს ბუნებრივად არა აქვს მიდრეკილება ვაჭრობისაკენ, მით უმეტეს, რომ ამ ვაჭრობის სინონიმად გახდეს მხდალობა.

თამაშობდნენ სცენაზე იმიტოვან პიესებს, სადაც სომეხი იყო გამოყვანილი, როგორც მატყუარა, შშიშარა. ვიცინოდით, ვხითხითებდით და დღეს კი ვსტირით. ყველაზე პოპუ-

ლარული პიესა იმ დროს იყო „ქუნნი“. ამ პიესებს ესწრებოდა ჩვენი სოფლის ბელადი თავადაზნაურობა, რომლის ბედოვლათობას, დარდიმანდობას ამგვარმა ლიტერატურამ ხელი შეუწყო. მამასადაამე, იმთავითვე ჩვენ თვალს ვხუჭავდით სინამდვილეზე. არ გვინდოდა დაგვენახა იგი, ღრმად ჩავკვირებოდით საგანს.

აკაკიმ 80-იან წლებში დაწერა ერთი ლექსი ცოტა სხვა სუენისა და ყაიდისა: „ვაჭარო, მაგ შენ აბაზში სისხლი და ოფლი ჩემია, რატომ არა გაქვს ლევის შიში, ან კაცის არაგორცხვენიანი?“ დაამთავრა ეს ლექსი შემდეგი სიტყვებით: „სისხლმეტი ხომ არ განუხებს, ხომ არ თხოულობ დალაქსაო?“. თვით ეს ლექსიც ვაჭარს და ვაჭრობას საბავლე ხელობად გვიხატავს და მისი მოტივი განსხვავდება ძველი მოტივისაგან მხოლოდ იმით, რომ ნაცვლად იმისა, ეჩვენებინა კულტურული საშუალება ბრძოლისა, თუნდ ეთქვა მაგალითად — დადეგ, თორემ მეც ასისწორ-ჩარექს და არშინს აღვებო, ბაშიბუზუკური მუქარა, ჯავრის ამოყრა დასახასაშუალებად, ხსნად ჭირისაგან, რაიც წართმეულს ვერ დაგვიბრუნებს, მხოლოდ გავაბრაზებს, სისხლს გავგუფებ.

დიად, მაშინდელმა ინტელიგენციამ ვერ მოუარა თავის ერს, როგორც მისი სარგებლობა მოითხოვდა (ან კი როდის მოეუაროთ?), ვერ დააყენა საქმე ისე, როგორც გამოსადეგი იყო ჩვენთვის.

ესევე ვინ უნდა უშველოს ხალხს? ვინ უნდა გაამოიყვანოს იგი ამ ეპილან ბარდიდან? — რა თქმა უნდა, ჩვენმა თვალახილებულმა ინტელიგენციამ, რომელიც ამ მხრივ დღეს არაფერს აკეთებს და არც შემდეგისთვის ფიქრობს რამე გააკეთოს. ჩვენმა ინტელიგენციამ, თუ შეიძლება ამგვარ შეროსტრატებს ინტელიგენცია დაარქვას კაცმა, ნაცვლად იმისა, ერისთვის ეწვენიებინა სწორეზა ცხოვრებისა, ესწავლებინა თავის თავის მოვლა-შატრონობა, ქართველ კაცს ააღვინებინა ხელი თავის პიროვნებაზე, თავის თავზე, შეიტანა ხალხში დამახინჯებული კოსმოპოლიტიზმი ერთობის სახელით, მოუკლა ეროვნული გრძნობა, დაუბო ენერჯია, დაუკეტა გზა თვითცნობიერებისაკენ: თავადაზნაურობა უცხოელზე ჰყიდის მამულ-დედულს, ხოლო გლეხობა თავის „ნადელებს“ ნალაღურს უგდებს ხელში ჩარჩებს... ჩვენ კი ვუცდით გარედან მუჯლუგუნს, კისერში კისტებს. უცხო, გარეშე კაცის ატვიხლს განგამს: „ადე, ძმობილო, ადექი, გააღვიძე, რა დავამართნია, ჰხედავ, რა ამბავია შენს თავსა, რამ დავაჩლუნგა, რამ დაგაოჩნა“?! მანამდე კი უნდა გულზე ხელები დავიკრიფოთ, მივანდოთ ჩვენი თავი ბედსა და ილბაღს...

გიკვირთ? მე არ მიკვირს. ვიცი, არც შენ გიკვირს, ჩემო ერთგულო მკითხველო, უცხოელებზე მამულ-დედულის გაყიდვა და არც არავისგან ველოდებით დავიკრიფოთ, მივანდოთ ჩვენი თავი ბედსა და ილბაღს...

ტიყუილია? არ არის ასე?

«აბა, კანი ბიჭი ხარ და ქართველ კაცს ბაბაბადინებ, ათქმინებ თვინს მოწინააღმდეგის შესახებ, რომ თუმცა ერთსა სტყუი, მაგრამ ეს ერთი რამ კი სიმართლე სთქვიო. რაკი მოწინააღმდეგე ხარ, სრულიად, თავით ბოლომდე, მტყუანი ხარ, მართლის თქმა, მართლის ქმნა არ კალბიძსო» დღეს ვინმეს უკვირს ეს? რა თქმა უნდა, არა (თუ აღარ!)»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გაბრძელება. დასაწყისი ის. №3, 2021 წ.

წერილის პირველი ნაწილი დასრულდა ასე: 1953 წლის 7 სექტემბერს მოხდა ისეთი რამ, რასაც არავინ ელოდა: ამ დღეს სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ თბილისის მეტრომშენებლობის ლიკვიდაციის შესახებ დადგენილება გამოიტანა. ამავე დადგენილებით, კიევისა და ბაქოში მეტროს მშენებლობა დააკონსერვეს. ამ მომენტისთვის თბილისში უკვე გაყვანილი იყო კილომეტრზე მეტი სიგრძის გვირაბი სადგურებს — „ვაგზლის მოედანს“ და „მარჯანიშვილს“ შორის. 150 მილიონი მანეთის სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოები უკვე შესრულებული იყო.

ამ ვერაგი საქმის თაოსანი სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მაშინდელი თავმჯდომარე **გიორგი ბაქრაძე** იყო. რამდენიმე დღეში გაირკვა, რომ საკავშირო მთავრობის გადაწყვეტილება თბილისის მეტროპოლიტიკის ლიკვიდაციის შესახებ გაუქმდებოდა და, როგორც კიევისა და ბაქოში, თბილისშიც მშენებლობის მხოლოდ დროებითი ლიკვიდაცია მოხდებოდა. შეიძლება თამამად ითქვას, რომ **ვანო მჭავრიჭავაძის**, **მიხეილ მაღრაძის** და **ვიქტორ გოცირიძის** ძალისხმევითა და ერთობლივი ბრძოლით თბილისის მეტრო დალუპვას გადაურჩა.

მაღე მიხეილ მაღრაძე მეტროპოლიტიკის სამმართველოდან გადაიყვანეს და მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარედ დანიშნეს, მაგრამ მეტროს მშენებლობასთან კავშირი არ გაუწყვეტია და ძველ მეგობრებს ყოველდღიურად ესმარებოდა.

1955 წელს სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ დაამტკიცა საპროექტო დავალება თბილისის მეტროპოლიტიკის მინისტრსა და მშენებლობის სახელმძღვანელოებს: ჰქონოთ თავდაცვის საჭიროებისთვის გამოყენების შესახებ მეტროში მუშაობა განახლდა.

ორი წლის შემდეგ **ვიქტორ გოცირიძე** თბილველი რამდენიმე უფროსად დანიშნეს. იმ წლებში საქართველოს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე **გივი ჯავახიშვილი** იყო. მასთან შეთანხმებით გადაწყდა, რომ აქედან იქნებოდა მხოლოდ გვირაბები თავდაცვის საჭიროებისთვის, არამედ კვლავ განეხილებინათ მეტროპოლიტიკის მშენებლობა. ჩანადიერი ასეთი იყო: გეგმა უნდა განხორციელებულიყო სწორედ იმ სახსრების ხარჯზე, რომლებიც რესპუბლიკას საპროექტო თავდაცვისთვის ეძლეოდა. ინიციატორები ცდილობდნენ, დაერქვათ მინიშნებით ხელმძღვანელობა, რომ ომის შემთხვევაში მოსახლეობა მეტროს თავშესაფრად გამოიყენებოდა. სამუშაოდ, საკავშირო მინისტრთა საბჭოს მოახსენეს, თბილისში საპროექტო თავდაცვისთვის გამოყოფილ ფულს მეტროპოლიტიკის მშენებლობისთვის იყენებენო.

„საქმეს“ მსვლელობა მიეცა. თბილისში გამოგზავნეს სპეციალური კომისია მინისტრთა საბჭოს განყოფილების გამგის — ა. პოლიკარპოვის მეთაურობით. კომისიამ დაათვალიერა ყველა შახტი, გამოამუშავეს რეგულირებადი უბნები, ესაუბრა მშენებლებს, ინჟინრებს.

ოცი დღის შემდეგ **გივი ჯავახიშვილი** მოსკოვში, მინისტრთა საბჭოს სხდომაზე გამოიძახეს. ფულადი სახსრე-

ბის უკანონო გამოყენების“ თაობაზე განმარტების მისაცემად.

მოსკოვში ჯავახიშვილმა და გოცირიძემ „დიპლომატიური სვლებით“ დაარწმუნეს მინისტრი დედარევი, რომ მეტროს პროექტი არაფრით განსხვავდებოდა საპროექტო თავდაცვის ობიექტების პროექტებისგან. დაუმტკიცეს, რომ ამ საქმის გამოყენებით ერთდროულად მეტროც შენდებოდა და თავშესაფარიც. დედარევი დაეთანხმა ქართველების მოსაზრებას და მინისტრთა საბჭოს სხდომაზე მხარდაჭერას დაჰპირდა. იგივე განმეორდა საგემო კომიტეტში, რომლის თავმჯდომარე ხრუნიჩვიც დაითანხმეს. სახმშენის თავმჯდომარე კურჩენკოც არ იყო გამონაკლისი.

სალამოს პოლიტიკოსის წევრი ანასტას მიქოიანიც მათ მხარეს დადგა.

მეორე დღეს მინისტრთა საბჭოს სხდომაზე ერთ-ერთი მინისტრი მოულოდნელად თავს დაესხა ქართული მხარის წარმომადგენლებს და ასეთი ფრაზაც კი წამოიხროლა: „რატომ არღვევს ქართველი ხალხი წესრიგს?“ გივი ჯავახიშვილმა მკვახედ მიუგო: ვიდრე რამეს იტყოდეთ, სიტყვას უნდა დაუფიქრდეთ! ჩამოვარდნილი უზენესი სიჩუმე პირველად ხრუნიჩვიმ დაარღვია. — ჩემი აზრით, ქართველი ამხანაგები სწორად იქცვიან, მეტროს მშენებლობას რომ აგრძელებენო, — თქვა მან. ჩვენი წინადადება დაუბრუნებულად მიიღეს. ანასტას მიქოიანის დუმილიც თანხმობის ნიშანი იყო.

თბილისის მეტრომშენებელთა ბირთვი ჯერ კიდევ მავი ზღვის გვირაბების მშენებლობისას შეიქმნა. ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკთა ძირითადი კადრები თბილისის რკინიგზის ტრანსპორტის ინჟინერთა ინსტიტუტის ხიდებისა და გვირაბების ფაკულტეტის 1947-51 წლების სურსდამთავრებულნი იყვნენ.

შეიძლება ითქვას, მშენებლებმა ნიჩბებითა და ნერაქვებით დაიწყეს, რომლებიც თანდათან შეცვალა პერფორატორებმა, ბეტონის ტუმბოებმა, ქანების დამტვირთავმა მანქანებმა, მინისქვეშა ელექტრომაგლებმა.

1960 წელს პირველი დიდი ბეტონის ქარხანა დიდუბეში აშენდა. ქარხანა ყოველდღიურად 300 კუბურ მეტრ ბეტონსა და 400 კუბურ მეტრ რკინაბეტონს ამზადებდა. 1980 წელს აეროპორტის რაიონში აიგო ახალი თანამედროვე რკინაბეტონის კონსტრუქციების ქარხანა. აქ დაიწყეს ახალი ზემტკიცე ბეტონის დამზადება, რომლის ფიზიკურ-მექანიკური თვისებებიც მინისქვეშა მშენებლობაში მისი ეფ-

ვიქტორ გოცირიძე 35 წელზე მეტხანს ხელმძღვანელოვდა „თბილველი რამდენიმე“ მისი ბიოგრაფია მოცე საუკუნის ბარიერაზე დაბადებული თაობის თვებდასავალია, თაობისა, რომელსაც ზედმად გასავლელად ძნელი გზა არგუნა, მაგრამ რწმენამ და საკუთარი ძვეყნის სიყვარულმა შეაძლებინა იმ ეპოქის ადამიანებს, დაეძლიათ ნებისმიერი სირთულეები, ეშენებინათ ახალი ძვეყანა. ამას მიუკერძოებელი სტატისტიკა თვალნათლივ ადასტურებს.

სტალინის მიერ ნებადართული, ანუ როგორ ყალიბდებოდა თბილისი ეპროპულ ქალაქად

თბილისის მეტროს მშენებლები

მეტროს მშენებლობაზე პირველი მოვიდნენ მონიშნული მუშაკები შავიზღვისპირეთის 165 მშენებლობიდან, თბილისის სხვადასხვა მშენებლობიდან, მეტროს მოაშურა სოფლებიდან მოვიდნენ 2500 ჭაბუკმა, ასევე, სამთოელთა პირველი ნაპირი ჩიხთურიდან, ტყიბულიდან, ტყვარჩელიდან, ახალციხიდან; ჩამოვიდა მშენებელთა ჯგუფი მოსკოვიდან

ექტიანი გამოყენების ფართო შესაძლებლობას ქმნიდა. ამ ბეტონის დამზადების ათვისებისა და წარმოებისა და წარმოების მუშაკთა შემოქმედებითი აზროვნების დიდ გამარჯვებად იყო მიჩნეული.

მეტროს მშენებლობაზე პირველი მოვიდნენ მონიშნული მუშაკები შავიზღვისპირეთის 165 მშენებლობიდან, თბილისის სხვადასხვა მშენებლობიდან, მეტროს მოაშურა სოფლებიდან მოვიდნენ 2500 ჭაბუკმა, ასევე, სამთოელთა პირველი ნაპირი ჩიხთურიდან, ტყიბულიდან, ტყვარჩელიდან, ახალციხიდან; ჩამოვიდა მშენებელთა ჯგუფი მოსკოვიდან.

ნავთლულის რაიონში სასწრაფოდ დაიწყო მუშაობა დასახლების მშენებლობა. შენდებოდა საცხოვრებელი სახლები, სკოლები, საბავშვო ბაღები, მედუნიტეტები, მეტრომშენების მუშაკებისთვის საცხოვრებელი სახლები აშენდა პავლევის ქუჩაზე, დილოში, გლდანში, ვაზისუბანში. ვიქტორ გოცირიძე უშუალოდ მონაწილეობდა მათი ცხოვრების მოწყობაში, საცხოვრებელი

პირობების გაუმჯობესებაში. ახალბედებს საქმის შესასწავლად აგზავნიდნენ სპეციალურ პროფესიულ სასწავლებელში, სადაც ისინი პილოტ-ტექნიკურ ბეტონსა და სასაწყობო რკინაბეტონზე მუშაობის სხვადასხვა მინისქვეშა მონაწილეს სპეციალობას უფლებდებოდნენ.

ეს იყო თავისებური მოძრაობის სკოლები, რომლებიც მშენებლებს უზნებლად უბანში გადადიოდნენ და მარცვალ-მარცვალ კრეფდნენ მონიშნულ გამოცდილებას და ახალგაზრდებს აზიარებდნენ, ასწავლიდნენ, ავარჯიშებდნენ. ვიქტორ გოცირიძე ყოველმხრივ ზრუნავდა შრომის მაღალი კულტურის შექმნაზე. მან ჩამოაყალიბა ყოველდღიური საქმიანობის დევიზი: „რაც კარგი და საუკეთესოა, ავითვისო და გამოვიყენოთ; რაც დღეს უფარგისია, გარდაქმნათ საუკეთესოდ“.

ყოველდღიურად უამრავი კითხვა გროვდებოდა, აღინიშნებოდა საგანგებოდ შემოღებული ფურცლებზე, რომლებიც შემდგომ „რაციონალური აზროვნებისთვის განკუთვნი-

ილ თემად“ იქცეოდა ან „კავგი-პროგრანის“ დამპროექტებლებს, ტექნოლოგიური პროექტის ავტორებს გადაეცემოდა. სკოლებში, ცვლებში, საამქროებში სპეციალური „ტექნიკური დღეები“ დანესდა. ყოველი მშენებლისა და მონიშნულად ერთ კონკრეტულ პრობლემას.

დამპროექტებლები, სპეციალისტები წარმატებით წყვედნენ არა მხოლოდ პრაქტიკულ საკითხებს, არამედ ბევრ სამეცნიერო-ტექნიკურ პრობლემასაც. საყოველთაოდ ცნობილი ქეშმარიტებაა, რომ პროექტირება მშენებლობის ერთ-ერთ ძირითადი საწინდარი და მეტრომშენებლობის ეფექტიანობის ზრდის ტექნოლოგიური საფუძველია.

თავდაპირველად მეტროს დამპროექტებმა მოსკოვის ინსტიტუტის „მეტროგეოპროგრანის“ თბილისის ფილიალს — „მეტროპროექტს“ დაევალი. ამ ფილიალმა დააპროექტა სადგურები: „ნაძალადევი“, „სადგურის მოედანი“, „მარჯანიშვილი“, „რუსთაველი“, „თავისუფლების მოედანი“,

„ავლაბარი“ და „300 არაგველი“. საქართველოს დედაქალაქში მეტროპოლიტიკის დამპროექტებისას არაერთი ტექნიკური სიახლე იშვა, რომელთაც მნიშვნელობა დღემდე არ დაუკარგავს.

გადასარბენ გვირაბებსა და სადგურებში მუდმივი სამაგრების ასაგებად ძირითადად იყენებდნენ მონოლითურ ბეტონს და ნაწილობრივ — რკინაბეტონსაც. ამან საგრძობლად შეამცირა სამაგრზე ცემენტისა და ქვიშის ხსნარის ჭირხის მოცულობა. გარდა ამისა, პირველი რიგის ლითონის ხარჯი შემცირდა 5000 ტონით ასაკრებ უნიფიცირებულ სამაგრებთან შედარებით. გამოირჩა ამოკვეთის სამუშაოები. ამასთანავე, მშენებლობის საერთო ღირებულება მხოლოდ გადასარბენ გვირაბების 12 მილიონი მანეთით შემცირდა. ამ მაჩვენებლებით დადასტურდა, რომ მყარ კლდოვან ქანებში გვირაბების გაყვანისას ასაწყობი სამაგრების გამოყენება ყოველთვის აუცილებელი არ არის.

მტკვრის კალაპოტის ქვეშ გვირაბის გაყვანი-

თბილისში „გვირაგმონი“ ახანადა მტკვრის სანაპიროს, სიღაზს, გვირაგმოს, მიწისქვეშა გადასასვლელს. „თბილგვირაგმონი“ ააგო საპროექტო ცნობილი ყვარლის უნიკალური მიწისქვეშა ღვინის საცავი, გამონაგებების სიგრძე 7,5 კილომეტრი იყო. ამას ემატება 24 სარკინიგზო გვირაგი ზანსტაგონი, ჭიბურძის საზოგადოებრივი (თითოეულის სიგრძე 110-დან 1071 მეტრი), სამი ავტოსაგზაო გვირაგი საპარტიველოს სამხედრო გზაზე საერთო სიგრძით 1129 მეტრი, მარტყოფის, ტირიფონის, ტაშისკარის, ნაღარაზაგის, კრანისის, ალგეთის, ნაბაღის, ლამისყანის ჰიდროელექტროგვირაგმი.

სასწრაფოა საინტერესო ნინადადებ: მდინარის ფსკერზე გაკეთებული ყო ბეტონის დამცველი კალაპოტი. ამან შესაძლებელი გახადა მეორე ნაპირამდე გასვლა ტრასის სიგრძის გაზრდის გარეშე და საგრძობლად შეამცირა მშენებლობის ხარჯებიც. მეტრომშენის ისტორიაში პირველად „კავშირგაბრუნებელში“ დამუშავდა გადასარბენი გვირაგმის მთლიანი სექციური სამაგრიბის კონსტრუქცია.

სადგურებიც ძირითადად მონოლითური ბეტონისა და რკინაბეტონისაგან იგებოდა სამაგრიბის, პოლინური და სვეტებიანი.

ძალზე საინტერესოა სადგურ „ისნის“ ვესტიბულის კონსტრუქცია, იგი საუკეთესო არქიტექტურულ-დაგეგმარებითი გადაწყვეტის მაგალითად შეიძლება ჩაითვალოს. დიდძალაქის რთული რელიეფის გარდა, მდინარე მტკვრის ვიწრო კანიონი, ნაპირების ნიშნულების სხვადასხვაობა დიდ დაბრკოლებებს უქმნიდა მეტრომშენებლებს. დამპროექტებლებს ყველა ეს სიძნელე უნდა გაეთვალისწინებინათ.

გვირაგმის მშენებლობას ართულებდა ქალაქის განაშენიანების სიმჭიდროვეც, მიწისქვეშა მეურნეობის ნაგებობათა ხშირი ქსელი და ინტენსიური მოძრაობა ქუჩებში. როგორც დამპროექტებლები, ისე მშენებელთა ახალგაზრდა კადრები წარმატებით ართმევდნენ თავს ყველა ამ სირთულეს. დამპროექტებლები მუდამ მშენებელთა გვერდით იყვნენ. ისინი დიდ დროსა და ყურადღებას უთმობდნენ ე.წ. მეორე გასასვლელის დამუშავებას. დღეს, მაგალითად, სადგურ „ვაგზლის მოედანს“ ნაძალადევის რაიონის მხარეს მეორე გასასვლელი აქვს.

ქალაქის მიწისქვეშა ქალაქის სახეს უნდა შეესაბამებოდეს, — თქვა დამპროექტებელთა და მშენებელთა ერთერთ თათბირზე ვიქტორ გოცირიძემ. ის მოუწოდებდა დამპროექტებლებს და არქიტექტორებს, მშენებლებთან ერთად ეფიქრათ და ეზრუნათ ქალაქის თითოეული რაიონის ინდივიდუალურ თავისებურებათა შესატყვისი ოპტიმალური საინჟინრო გადაწყვეტილებების მიგებაზე; დიდ ყურადღებას აქცევდა გარემოს დაცვას. მისი შენიშვნები გაითვალისწინეს დამპროექტებლებმა და მეტროს სადგურებში მატარებლის მოძრაობისას, აგრეთვე მეტროპოლიტენის მექანიზმების და დანადგარების მუშაობის დროს წარმოქმნილი ხმაურისა და ვიბრაციისაგან დამცველი მოწყობილობა დამონტაჟდა.

№213 მატარებლის კოლექტივმა პირველად გამოიყენა გვირაგმამყვანი ფარი, რომლის ჩამოსატანადაც ვიქტორ გოცირიძე მოსკოვში გაემგზავრა.

ფარი დამუშავდა და დაამზადა სსრ კავშირის ტრანსპორტის მშენებლობის სამეცნიერო-კვლევითმა ინსტიტუტმა თავარმეტროგვირაგმშენებლობის №5 ქარხნის კოლექტივთან ერთად. ეს იყო მექანიზებული აგრეგატი, რომელშიც გადასაადგილებელი სამაგრი შეერთებულია ქანების სანგრევ და ტრანსპორტიორის ჩამტვირთავ მოწყობილობასთან.

გვირაგმის ფართი გაყვანის

ტექნიკის ათვისება თბილისში ძნელი გამოდგა. ბევრი ეჭვის თვალთ უყურებდა საქმეს, ამბობდნენ, ასეთი მასშტაბის მეტროს აგება, მით უფრო, თუ თბილისური გრუნტის განსაკუთრებულ სირთულეს გავითვალისწინებთ, საბჭოთა ტექნიკით შეუძლებელი იქნებაო.

ორი გამოსავალი რჩებოდა: ამდენი შრომის მერე, როცა ქალაქის ათეულობით ქუჩა უკვე გადათხრილი იყო, ან საერთოდ უნდა აგველო ხელი ჩვენს ჩანაფიქრსა და გეგმებზე, ან ტექნიკა უცხოეთის რომელიმე ქვეყნიდან მიგველო.

ცხადია, ბევრ საკითხში ოპონენტები მართალი იყვნენ. თბილისის ნიადაგი მართლაც რთულია. აქ ძალიან ბევრია გაზი, მეთანი, რომელიც ერთი ნაპერწკლითაც შეიძლება აფეთქდეს და ყველაფერი გაანადგუროს. ქალაქი, შეიძლება ითქვას, კლდეზე ზის და ეს კლდე რაღაც სხვა ხერხებით უნდა დამუშავებულიყო. გრუნტი ძალზე მერყევია, მტკვ-

ვიქტორ გოცირიძის ერთ-ერთი სახელდახელო თათბირზე

ქარბაღ სეაზა ყაულა, როე გეანაგლოზის უფროსაე თითოეული გეანაგლის ფასი იხოდა, ავიტოე ყაულა თავის სეაგას დიდი მოწოეაგით აკითეგა და ასე, წლეზის განაგელოგაეე ერთად იზრდაგოდნენ, ერთად ინსტოგოდნენ, ერთად სნავლოგოდნენ იე სირთულეაგის გადალახვას, როელებიე სეირად სვდაგოდათ

რის ძველი კალაპოტები, რომლებსაც ჩვენ ახლა ვერ ვხედავთ, სადღაც დიდ სიღრმეში მცურავი ქანებით სავსე გამოწვრილებული ქმნის. ეს ვერაფერმეტრი ყოველ ფეხის ნაბიჯზეა ჩასაფრებული და, როგორც კი დროს იხელთებს, შეიძლება მშენებლებს მოულოდნელად დაატყდეს თავს.

თბილისელმა მეტრომშენებლებმა არა მხოლოდ ფართი მუშაობა აითვისეს, არამედ მისი გამოყენებით გადასარბენი გვირაგმის გაყვანისას სამაგრიბის მონოლითურ-დანეხილი ბეტონით მოწყობაც კი დაიწყეს.

მექანიზებული კომპლექსის წარმატებით ათვისებისათვის ტრანსპორტის მშენებლობის სამინისტროს სპეციალისტთა ჯგუფს სახელმწიფო პრემია მიენიჭა. ეს პრემია სხვებთან ერთად მიიღეს **გუდუ ფარულიამ** და **აბესალოე ყურაგვილიამ**.

თბილმეტრომშენის ტექნიკურ განყოფილებას ხელმძღვანელობდა დიდად ეროდირებული ინჟინერი **ალექსანდრე სუციშვილი**.

მშენებლებმა ბევრი ნოვაცია დანერგეს და აითვისეს, რომელთა ჩამოთვლას აღარ გაავაგრძელებ. ვიქტორ გოცირიძის გონივრული ხელმძღვანელობით მეტრომშენებელთა მრავალათასიანი კოლექტივის თითოეული წევრი მთელი მონდომებით იყო ჩართული საქმეში. კარგად ხედავდა ყველა, რომ მშენებლობის უფროსმა თითოეული მშენებლის ფასი იცოდა, ამიტომ ყველა თავის საქმეს დიდი მონდომებით აკეთებდა და ასე, წლების განმავლობაში ერთად იზრდებოდნენ, ერთად ინსტოგოდნენ, ერთად სნავლოგოდნენ იმ სირთულეების გადალახვას, რომლებიც ხშირად ხვდებოდათ.

ვიქტორ გოცირიძე დიდად აფასებდა **გრუზო ოპოლბაძის** წვლილს თბილისის მეტრო-

1952 წელს ჩამოყალიბდა თბილისის მეტრომშენის სამმართველო. სურათზე — აირვალეი გეანაგლები

თბილისის მეტრო დღეს

ყველა რაციონალიზატორულ ნინადადებაც ვიქტორ გოცირიძე ყურადღებით ეკიდებოდა და ყველას აძლევდა საშუალებას, განეხორციელებინა გაბედული იდეები. მუშაობაში ახალი მეთოდებისა და ხერხების გამოყენებისას უდიდეს პასუხისმგებლობას გრძობდა. ცდილობდა, ყოველმხრივ შეენყო ხელი როგორც მშენებელი ინჟინრების, ისე რიგითი მუშებისთვის. თვალყურს ადევნებდა, მათთვის დროულად რომ მიეწოდებინათ აუცილებელი მასალები, ტრანსპორტი. პირადად მონაწილეობდა მატერიალური მომარაგების სამსახურის ოპერატიულ მუშაობაში, ერეოდა ნორმირების ტექნიკაში. ეს ახალისებდა და ამხნევებდა ნოვატორებს. ისინი ხედავდნენ თავიანთი ნინადადებების პროდუქტიულობას, თავიანთი მუშაობის მაღალ შედეგებს.

აპაკი ჯვარიძის ნინადადებით, გადაწყდა ფარის გარის ქვედა ნაწილის გამოჭრა, რამაც შეამცირა ქანების ბურღვისას ტიუბინგების რგოლების დეფორმაცია. რკინაბეტონის რგოლების აწყობისას ჯვარიძის ბრიგადამ მონტაჟის დრო 20 წუთით შეამცირა.

სერგო გინიძის ნინადადებით, შემუშავდა და შეიქმნა ავტომატური დამხვევი მანქანა, რომელმაც შრომის ნაყოფიერება თითქმის ორჯერ გაზარდა.

ინჟინერთა და ტექნიკურ მუშაკთა ძირითად კადრებს საქართველოს რკინიგზის ტრანსპორტის ინჟინერთა ინსტიტუტის „ხიდევისა და გვირაგმის“ ფაკულტეტის 1947-1951 წლების კურსდამთავრებულები შეადგენდნენ. შეიძლება ითქვას, რომ ამ ინსტიტუტს, რომელიც დღეს, სამსახურად, აღარ არსებობს, დიდი წვლილი მიუძღვის ჩვენს ქვეყანაში გვირაგმშენებლობის განვითარებაში. ინსტიტუტის პროფესორ-მასწავლებლები სისხლბოცეულად დაინტერესებულნი იყვნენ თბილისში მეტროს მშენებლობით. ისეთი მართლაც გამოჩენილი სწავლულები და ინჟინრები, გვირაგმშენებლობის სპეციალისტები, როგორებიც იყვნენ **მისროე დანდურში**, **პირიაე ზავრიძი**, **ავთანდილე დაუშვილი**, არა მხოლოდ კადრებს ამზადებდნენ „თბილგვირაგმშენისთვის“, არამედ უშუალოდ ეხმარებოდნენ მშენებლებს ბევრი მნიშვნელოვანი საკითხის გადაწყვეტაში. მაგალითად, სადგურ „ისნის“ ვესტიბულის ორიგინალური კონსტრუქცია „კავშირგაბრუნებელში“ საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სამშენებლო მექანიკისა და სეისმომედეგობის ინსტიტუტთან ერთად შექმნა.

ინოვაციური მეთოდით ამუშავდა სადგური „პოლიტექნიკური ინსტიტუტი“, რომლის ერთთაღიან კონსტრუქციას არსებითი უპირატესობა აქვს სამთლიან, კოლონებიან სადგურის კონსტრუქციაზე.

სადგური „წერეთლის პროსპექტი“ სატრანსპორტო მშენებლობის ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის კონსტრუქციის მიხედვით აშენდა.

ბიძინა სონელაშვილი (დასასრული შეგებე ნოეგეე)

ოპოლიტენის მშენებლობაში. 25 წლის ჭაბუკი 1952 წელს მივიდა „მეტრომშენში“ და სამუშაოდ მიღება ითხოვა.

გრუზო ოპოლბაძემ პირველმა გამოიყენა გვირაგმის გადაყვანისას თითონის ყალიბი. ამან საშუალება მისცა მშენებლებს, დაეზოგათ ასეულობით კუბური მეტრი ხის მასალა, დააჩქარა გვირაგმის გაყვანის ტემპი. იგი უშეცდომოდ ხვდებოდა, დაუყოვნებლივ სად უნდა ეჩქარათ, რადგან გვირაგმის კედლები ისედაც მაგარი და საიმედო იყო. ამ მეთოდით შესაძლებელი გახდა მასალებისა და დროის მნიშვნელოვანი დაზოგვა.

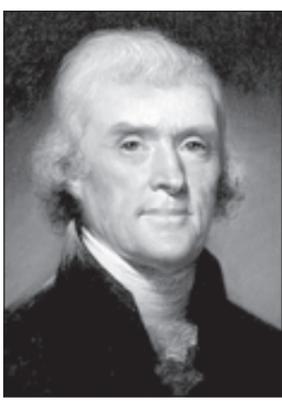
ყველაზე ყველაზე...

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩარლი ჩაპლინმა ანდერძი ალნიშნა, რომ 1 მლნ დოლარი გადასცენ იმ ადამიანს, რომელიც გაიმეორებს სიბარის გოლის რგოლების ტრიუკს — პირიდან გამოშვებულ 5 რგოლში გააძვრინს მთავრებს. ტრიუკი ისეთი რთული აღმოჩნდა, რომ დღემდე ვერავინ შეასრულა.

1967 წლის 19 იანვარს გერმანელმა კარი აუხმა დაწერა ყველაზე მოკლე ანდერძი კაცობრიობის ისტორიაში: «ყველაფერი ჩემს ცოლს», მაგრამ ეს არ არის უკანასკნელი ნების გამოხატველი ყველაზე ორიგინალური დოკუმენტი. გაეცანით ყველაზე უცნაურ ანდერძებს.

ყველაზე ბრძალი ანდერძი

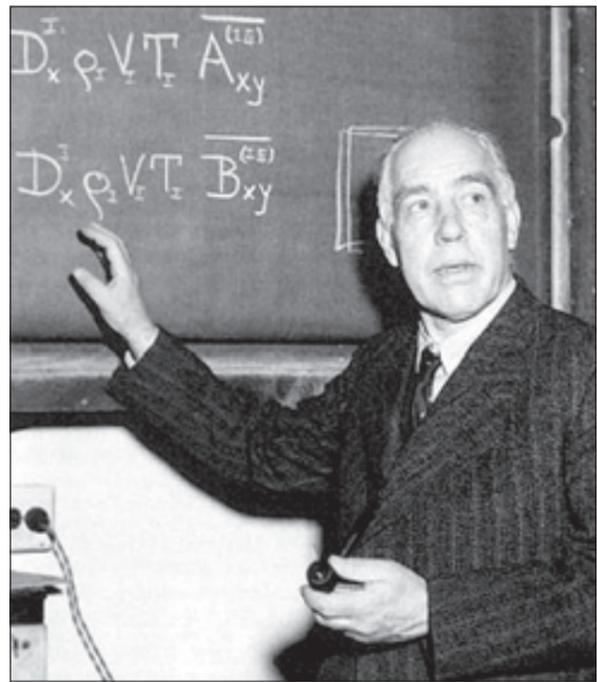
აშშ-ის ერთ-ერთმა დამფუძნებელმა **თომას ჯეფერსონმა** ისტორიაში ყველაზე გრძელი ანდერძი შეადგინა. ჯეფერსონის ყველა მემკვიდრეს შეეძლო ქონების ნაწილის მიღება იმ შემთხვევაში, თუ დოკუმენტურად დაადასტურებდა თავისი მონების გათავისუფლებას.

სოლისთვის დაბოვებული 1 შილინგი

ავსტრალიელმა **ფრანსის ლორდმა** უზარმაზარი ქონება უანდერძა მეგობრებს, მსახურებსა და საქველმოქმედო ორგანიზაციებს, მუხუღე კი სიის ბოლოში მოისხენია, მას, დოკუმენტების მიხედვით 1 შილინგი (ავსტრალიური ფული 1968 წლამდე. ერთი ავსტრალიური გირვანქა 20 შილინგისგან შედგებოდა) ერგო, «რათა აელო ტრამეის ბილეთი, წასულიყო და თავი დაეხრწა».

ყველაზე უსნაური ანდერძები კასობრიობის ისტორიაში

65 მლნ კალს

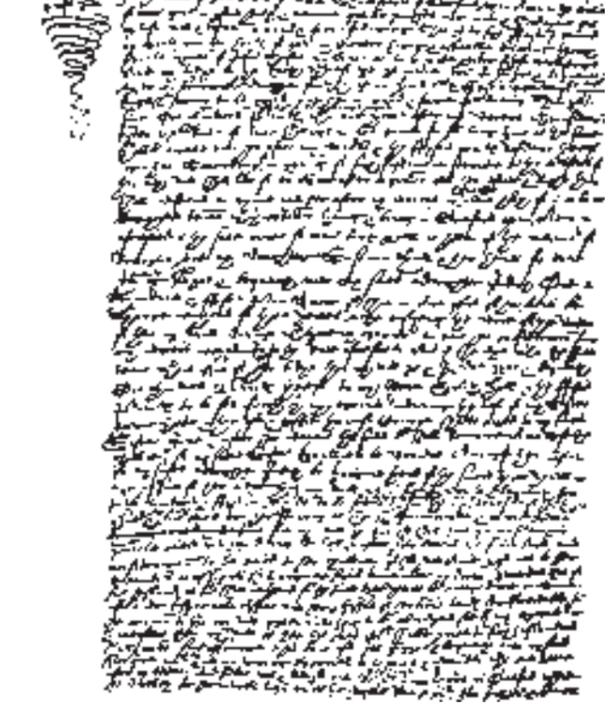
ამერიკელი კინოპროდიუსერი **როჯერ დორკასი** თავისი ანდერძით ისტორიაში შევიდა. მან 65 მლნ დოლარი დაუტოვა საყვარელ ძაღლს — მაქსიმელიანს, კინოპროდიუსერის ცოლმა კი მხოლოდ 1 ცენტტი მიიღო.

ყველაზე სასაკებლო ანდერძი

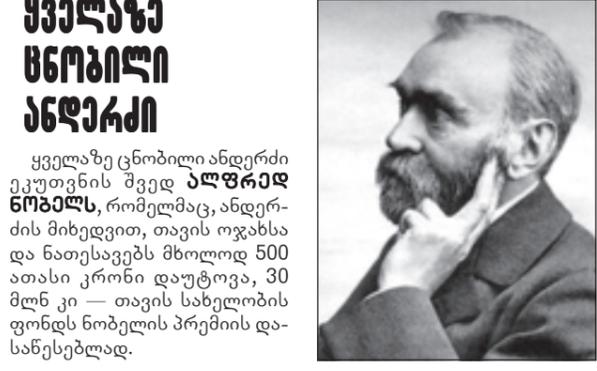
სახელგანთქმულმა **შილიამ ჰემსპირმა** თავის ანდერძში ჩამოთვალა არა მხოლოდ უძრავი ქონება, არამედ ავეჯიცა და ფეხსაცმელიც კი. შედეგად პოეტის ანდერძი ისტორიულად ყველაზე სასარგებლო აღმოჩნდა.

ალსანიშნავია, რომ ანდერძი ერთადერთი დოკუმენტია, რომელიც შექსპირის არსებობას ადასტურებს.

ყველაზე რთული ანდერძი

სახელგანთქმული ფიზიკოსის, **ნილს ბორის**, ლაბორანტმა მეცნიერისთვის შეადგინა ანდერძი, რომელიც წასაკითხად რთული აღმოჩნდა იურისტებისთვის — მათ ვერაფერი გაუგეს მეცნიერულ ტერმინებს და ანდერძის შინაარსში გასარკვევად დახმარებისთვის ლინგვისტებსა და ფიზიკოსებს მიმართეს.

ყველაზე სწოილი ანდერძი

ყველაზე ცნობილი ანდერძი ეკუთვნის შვედ **ალფრედ ნობელს**, რომელმაც, ანდერძის მიხედვით, თავის ოჯახსა და ნათესავებს მხოლოდ 500 ათასი კრონი დაუტოვა, 30 მლნ კი — თავის სახელობის ფონდს ნობელის პრემიის დასანესებლად.

ანდერძი საყვარელ «ფარაჩიუ»

კალიფორნიის «მაღალი საზოგადოების» წარმომადგენელმა **სანდრა უესტმა** მოისურვა, რომ გარდაცვალების შემდეგ მისთვის აბრეშუმის პერანგი ჩაეცმიათ და საყვარელ ავტომობილს «ფერარისთან» ერთად დაემარხათ. ნათესავებმა ქალბატონ სანდრას სურვილი შეუსრულეს, მაგრამ მისი საფლავი დააბეტონეს, რადგან ვანდალების შეეშინდათ.

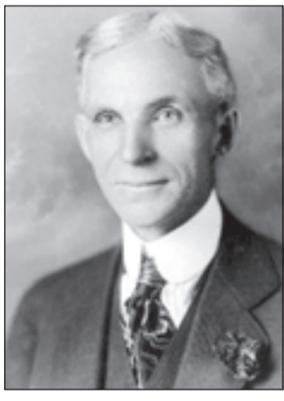

ანდერძით დაბოვებული ყველაზე მადლი ფული

ანდერძის მიხედვით, ყველაზე მეტი ნაღდი ფული დატოვა ამერიკელმა მრეწველმა **ჰენრი ფორდმა**, რომელმაც 4157 საქველმოქმედო ფონდსა და სასწავლო დაწესებულებას 500 მლნ დოლარი გაუნაწილა.

5 რგოლში გააძვრინა

მსახიობმა **ჩარლი ჩაპლინმა** ანდერძში აღნიშნა, რომ 1 მლნ დოლარი გადასცენ იმ ადამიანს, რომელიც გაიმეორებს სიბარის ბოლის რგოლების ტრიუკს — პირიდან გამოშვებულ 5 რგოლში გააძვრინს მთავრებს. ტრიუკი ისეთი რთული აღმოჩნდა, რომ დღემდე ვერავინ შეასრულა. თუმცა არ არის გამოჩენილი, ეს ვინმემ მაინც შეძლოს.

«ფარტიკალური» ანდერძი

ძალიან უცნაური ანდერძი დატოვა პუერტორიკელმა **ანჯელ პანტორიამ**. მისი ძმის, **კარლოსის**, თქმით, ანჯელის ბოლო სურვილი იყო, «ფეხზე მყარად დგომა საკუთარ სახლში».

ეთერ თუთუბარიძე აღზარდა ოლიმპიური ჩემპიონი იულია ლივნიცაია, მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონი და ოლიმპიური თამაშების ვერცხლის პრიზიორი ევგენია მედვედევა, ოლიმპიური და მსოფლიო ჩემპიონი ალინა ზაბიტოვა, მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი ელისაბედ ტურსინაა, ევროპის ჩემპიონი ალიონა კოსტორანი, ევროპის ჩემპიონატის პრიზიორები: სარგაი ვორონოვი, მორის ყვითელაშვილი, ანა შერბაკოვა და ალექსანდრა ტრუსოვი.

ეთერ თუთუბარიძე – ჩემპიონების აღზარდელი

მსოფლიო საკითხს მწვინელი ქართული ფასებით

ეთერი თუთუბარიძის დიდი ქართული ოჯახის მეხუთე შვილია — ჰყავს სამი და და ძმა. დაიბადა 1974 წლის 24 თებერვალს მოსკოვში. ეთერის მამა ქარხანაში მუშად მუშაობდა, დედა — ინჟინრად. ოჯახი ფინანსურად ძლიერი არ იყო და ამიტომ მამა ორ ცვლაში მუშაობდა, ხოლო როცა მანქანა შეიძინა, ღამით ტაქსაობასაც მიჰყო ხელი, რათა ბავშვებისთვის არაფერი მოეკლო. ეთერი 4 წლის იყო, როცა ციგურების ფიგურულმა სრიალმა გაიტაცა. ეთერ თუთუბარიძე არა მხოლოდ ციგურებით ფიგურული სრილის წარმატებით მდიდარი რუსული სკოლის გამორჩეული მწვრთნელია, არამედ მისი სახელი განთქმულია მსოფლიო ფიგურული ციგურაობის სამყაროში.

ბავშვობისა და მოზარდობის წლები

ეთერი თუთუბარიძის დიდი ქართული ოჯახის მეხუთე შვილია — ჰყავს სამი და და ძმა. დაიბადა 1974 წლის 24 თებერვალს მოსკოვში. ეთერის მამა ქარხანაში მუშად მუშაობდა, დედა — ინჟინრად. ოჯახი ფინანსურად ძლიერი არ იყო და ამიტომ მამა ორ ცვლაში მუშაობდა, ხოლო როცა მანქანა შეიძინა, ღამით ტაქსაობასაც მიჰყო ხელი, რათა ბავშვებისთვის არაფერი მოეკლო. ეთერი 4 წლის იყო, როცა ციგურების ფიგურულმა სრიალმა გაიტაცა. მისი პირველი მწვრთნელი გახლდათ ევგენია ზელიკოვა,

რომელმაც მყისვე შეაფასა გოგონას ფიზიკური მონაცემები და მისი რკინისებური ხასიათი. რამდენიმე წლის შემდეგ ეთერის განვრთნა დაიწყო ზელიკოვას მეუღლემ — ედუარდ კლინერმა. ის თუთუბარიძეზე დიდ იმედს ამყარებდა, მაგრამ მძიმე ტრავმამ გოგონას, როგორც ფიგურული მოციგურავის, კარიერა შეწყვიტა.

ცხოვრება ტრავმის შემდეგ. ტირაქტი

1990-იან წლებში ეთერ თუთუბარიძემ ყინულის შოუში დაიწყო გამოსვლა, როგორც მოციგურვემ. 18 წლის გოგონას აშშ-ში გადასვლა და ყინულის ბალეტ Ice Capades-ის სო-

ლისტობა შესთავაზეს. ამ შოუში 5 წლის განმავლობაში გამოდიოდა, მაგრამ შემდეგ კონტრაქტი შეუნწყვიტეს. ფული კატასტროფულად არ ჰყოფნიდა, ამიტომ იძულებული იყო, ქრისტიანული ორგანი-

ზაცია YMCA-ს უსახლკართოთა თავშესაფარში ეცხოვრა. 1995 წლის 19 აპრილს ამ ორგანიზაციის ადმინისტრაციულ შენობასთან ტერორისტებმა ბომბი ააფეთქეს. ასე მოხვდა ეთერი ოკლაჰომა-სიტიში მო-

წყობილი ტერაქტის ეპიცენტრში. ეს ტერაქტი კი 2001 წლის 11 სექტემბრის უბედურებამდე ყველაზე დიდ ტერაქტად ითვლებოდა (ოკლაჰომა-სიტიში მოწყობილი ტერაქტის შედეგად დაიღუპა 168 ადამიანი, დაჭრა — 680). თუთუბარიძე და მისი პარტნიორი ნიკოლოზ აბტარი შეიფარა მეხანძრემ, რომელმაც ისინი ნანგრევებიდან გამოიყვანა.

მწვრთნელად მუშაობა

ეთერ თუთუბარიძემ და მისმა პარტნიორმა კიდევ 4 წლის განმავლობაში იცხოვრეს აშშ-ში, შემდეგ კი მწვრთნელობა დაიწყეს და საკმაოდ წარმატებითაც, მაგრამ ეთერის სამშობლო და ახლობლები მოენ-

ეთერ თუთუბარიძე ბავშვობაში

მწვრთნელი

ეთერ თუთუბარიძე დედასა და დედათან ერთად

ქალიშვილ დინასთან ერთად

ეთერ თუთუბარიძე და ოლიმპიური ჩემპიონი იულია ლივნიცაია

ეთერ თუთუბარიძე და ევგენია მედვედევა

ატრა და 1999 წელს რუსეთში დაბრუნდა, დაამთავრა მოსკოვის ფიზკულტურის ინსტიტუტი და დაიწყო მწვრთნელად მუშაობა. მან ოლიმპიური ჩემპიონების თანაგარსკველავები აღზარდა.

2014 წელს ევროპის ჩემპიონატზე ეთერ თუთუბარიძის აღზრდილებმა — **იულია ლივნიცაია** და **სარგაი ვორონოვა** — შესაბამისად, ოქროსა და ვერცხლის მედალები მოიპოვეს, სოჭის ოლიმპიურ თამაშებზე კი 15 წლის ლივნიცაიამ პირველი ადგილი დაიკავა. ოთხი წლის შემდეგ კორეაში გამართულ ოლიმპიადებზე ოქროს მედალს დაეუფლა **ალინა ზაბიტოვა**, ვერცხლისას — **ევგენია მედვედევა**, რომელიც ოლიმპიადამდე ორჯერ — 2016 და 2017 წლებში — მსოფლიო ჩემპიონი გახდა, ზაბიტოვამ კი **Lombardia Trophy**-ზე გაიმარჯვა. ზაბიტოვასა და მედვედევას წარმატებით გამოსვლების გამო ეთერ თუთუბარიძე რუსეთის სპორტული ჟურნალისტების ფედერაციამ პრემია „ოქროს ფურცელი“ დააჯილდოვა. წარმატებით ასპარეზობენ თუთუბარიძის სხვა აღზრდილებიც. 2018 წელს ციგურებით ფიგურული სრილის ისტორიაში პირველად შესარულა ოთხმაგი ლუტცი (რთული ილეთი, ტრიალ-ები ნახტომში. პირველად შესარულა ავსტრიელმა მოციგურავებმა ალოიზ ლუტცმა) 13 წლის **ალექსანდრა ტრუსოვა**.

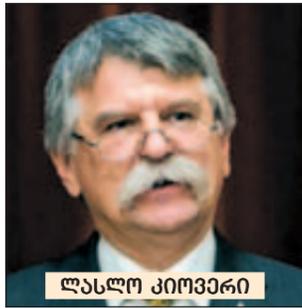
ჩემპიონების აღზარდელი

ეთერ თუთუბარიძემ აღზარდა ოლიმპიური ჩემპიონი **იულია ლივნიცაია**, მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონი და ოლიმპიური თამაშების ვერცხლის პრიზიორი **ევგენია მედვედევა**, ოლიმპიური და მსოფლიო ჩემპიონი **ალინა ზაბიტოვა**, მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი **ელისაბედ ტურსინაა**, ევროპის ჩემპიონი **ალიონა კოსტორანი**, ევროპის ჩემპიონატის პრიზიორები: **სარგაი ვორონოვი**, **მორის ყვითელაშვილი**, **ანა შერბაკოვა** და **ალექსანდრა ტრუსოვი**.

პირადი ცხოვრება

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ეთერ თუთუბარიძე ცოლად გაჰყვა ამერიკელს, ჰყავს ქალიშვილი **დინა დეისი**, რომელიც ყინულზე სპორტული ციგურებით არის დაკავებული. ეთერ თუთუბარიძე არის რუსეთის დამსახურებული მწვრთნელი (2014 წ.). 2020 წელს მოციგურავთა საერთაშორისო ასოციაციამ მსოფლიოს საუკეთესო მწვრთნელად დაასახელა.

მოამზადა ნიკა კორინთელაძე

უნაკრის პარლამენტის თავმჯდომარე სოროსის პითოდაზა: «ოქსფორდის საჭიროა სამი რამ: ფული, ფული და ფული!»

«ევროპა შეიქმნა იქნას მეოთხე იმპერიად, რომელსაც მნიშვნელოვანი არ ექნება არც მოქალაქეობა და არც პარლამენტის სპიკერობა, არც ეროვნულ კულტურას»

«თუ მომავალ ათწლეულში ვერ შევძლებთ ეროვნული მთავრობების შენარჩუნებას ცენტრალურ ევროპაში, მაშინ გამოირიცხებიან არ არის, რომ, როცა ჩვენი შვილები წამოიზრდებიან და ჩვენი წლოვანებისა იქნებიან, ევროპა უკვე მხოლოდ იმპერია იქნება», — განაცხადა უნგრეთის პარლამენტის სპიკერმა ლასლო კიკვიძემ გამოცემა Do Rzeczy-სთვის მიცემულ ინტერვიუში. მისი თქმით, ამ იმპერიაში მნიშვნელოვანი აღარ ექნება არც მოქალაქეობა და არც ეროვნულ კულტურებს.

ტუტებსა და ევროპულ თანამეგობრობაზე. «ფული ძალაუფლების უმნიშვნელოვანესი ელემენტია. ომისთვის საჭიროა სამი რამ: ფული, ფული და ფული. სამწუხაროდ ეს პრინციპი მოქმედებს არა მხოლოდ ბიზნესში, არამედ პოლიტიკაშიც. სოროსი მნიშვნელოვანი პერსონაა, ეს უეჭველია. მხოლოდ შარშან თავისი ფონდების მეშვეობით 32 მლნ დოლარი დახარჯა, რათა წარმოეჩინა ხედვა ე.წ. ღია საზოგადოებაზე, რაც, ჩემი აზრით, უტოპიაა და ბევრი უბედურების მიზეზი იქნება», — თქვა უნგრეთის პარლამენტის სპიკერმა.

«უფრო ადრე უნგრეთის პრემიერმინისტრმა მიქტორ ორბანმა გერმანულ გამოცემა Die Welt-ისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა, რომ ევროკავშირი ძალიან ერევა თავისი წვერი ქვეყნების კომპეტენციაში. ორბანის თქმით, ცენტრალური ევროპის ქვეყნები არასოდეს იტყვიან უარს თავიანთ ქრისტიანულ ფასეულობებზე, ეროვნულ კულტურასა და «ტრადიციული ოჯახის მოდელზე».

იაქს.რუ-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელი

ლასლო კიკვიძემ ილაპარაკა, აგრეთვე, იმაზეც, როგორ ახდენს გავლენას ჯორჯ სოროსი ევროკავშირის ინსტი-

რუსეთის სკოლები დიკტორს პირველ დაუნიშნავენ ალფრედის საკითხებზე

რუსეთის განათლების მინისტრ სერგეი კრილოვის განცხადებით, სკოლებში ალფრედის საკითხებზე დირექტორის მოადგილის თანამდებობას შემოიღებენ. 27 იანვარს ფედერაციის საბჭოზე სიტყვით გამოსვლისას განათლების მინისტრმა ისაუბრა, რომელ თანამდებობებზე ჩატარდება კონკურსი ქვეყნის რეგიონებში. წლის დასაწყისში ასეთი კონკურსი, «პაველი ნავიგატორი», უკვე ჩატარდა რუსეთის ათეულობით რეგიონში. განათლების სამინისტროს პრესსამსახურმა განმარტა: კონკურსში მონაწილეობა შე-

უძლიათ როგორც მოქმედ პედაგოგებს, ისე უმაღლესი პედაგოგიური სასწავლებლების IV კურსის სტუდენტებს. ისინი იმუშავებენ არა მხოლოდ დირექტორებთან, არამედ მონაწილეობენ. «ამოცანა არის ის, რომ ალფრედს, უნიარესად, ურთიერთობა ჰქონდეს მოზარდებთან», — განაცხადა განათლების სამინისტროს წარმომადგენელმა. ახალ თანამდებობებს სკოლებში 2021 წლის მარტში შემოიღებენ. ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაძე

რუსეთში სწავლის მსურველთათვის სტიპენდიებზე რეგისტრაცია დაიწყო

საქართველოში რუსეთის ინტერესების სექცია აცხადებს, რომ 20 იანვრიდან დაიწყო მსურველთა რეგისტრაცია, რუსეთში სწავლისა და სადოქტორო ხარისხის მოპოვების მსურველებისათვის. ასეთი შერჩევა სექციამ ყოველწლიურად ცხადდება და წარმატებით მიმდინარეობს. საბუთების მიღება წლებიდან დაიწყო 20 თებერვლამდე გაგრძელდება — ამ თარიღის შემდეგ რეგისტრაცია შეუძლებელი იქნება, მსურველებმა ამ გარემოებას ყურადღება აუცილებლად უნდა მიაქციონ. პანდემიით გამოწვეულ ვი-

თარებასთან დაკავშირებით 20 თებერვლამდე აუცილებლად ჩასაბარებელი საბუთების ნუსხა ჩვეულებრივთან შედარებით შეკვეცილია. პირველ ეტაპზე აუცილებელია 1. პასპორტის, 2. სასკოლო ატესტატის (მაგისტრობის მსურველებისთვის — ბაკალავრის დიპლომის, ხოლო ასპირანტურაში მოხვედრის მსურველებისთვის — მაგისტრის დიპლომის), 3. ნიშნების ფურცლისა და 4. (ასპირანტურისთვის) რეფერატის ასლების ატვირთვა სპეციალურ ინტერნეტ-გვერდზე (იხ. რუსულენოვანი ტექსტი ქვევით). რეგისტრაციის გასაწვლად არ დაგვიწყდეთ დააკლიკოთ ლილქს ნა-

რნებით — „Отправить на проверку“ — რეგისტრაცია მხოლოდ ამ მომენტში სრულდება. გთხოვთ, გულდასმით გაეცნოთ ქვემოთ წარმოდგენილ განცხადებას რუსულ ენაზე. რუსეთში სტიპენდიით სწავლის გასაგრძელებლად, აუცი-

ლებელია რუსული ენის ცოდნა იმ დონეზე მაინც, რომ ქვემოთ წარმოდგენილი განცხადების შინაარსი გაიგოთ და დამოუკიდებლად შეძლოთ დარეგისტრირება. „ნიუსფორტი“ წარმატებებს გისურვებთ!

ВНИМАНИЕ! Открыта регистрация для поступления в вузы России на 2021/2022 учебный год

Секция интересов России в Грузии объявляет, что с 20 января с.г. стартует кампания по набору кандидатов для поступления в 2021-2022 учебном году в российские высшие учебные заведения за счет средств федерального бюджета Российской Федерации. Желающие получить образование в России могут подать заявки на обучение в электронной форме на сайте государственной информационной системы «Образование в РФ для иностранцев» (ГИС ОРФИ). Переадресация в систему возможна по ссылкам: <https://edu.rs.gov.ru/> и <https://future-in-russia.com/>. Для участия в отборочных мероприятиях необходимо будет пройти регистра-

цию, заполнить анкету на сайте <https://education-in-russia.com> и прикрепить к заявке необходимые отсканированные документы в соответствии с указанным в информационной системе перечнем. К документам, представленным на грузинском языке, должен прилагаться нотариально заверенный перевод на русский язык. Срок подачи заявок строго с 20 января по 20 февраля включительно. В конкурсе могут принимать участие граждане Грузии, лица без гражданства и российские соотечественники, постоянно проживающие на территории Грузии (имеющие разрешение на временное проживание или вид на жительство и не имеющие регистрации на территории Российской Федерации).

В марте с.г. состоятся отборочные испытания в формате собеседований для зарегистрированных в системе кандидатов. Информация о графике отборочных испытаний будет размещена дополнительно после 20 февраля с.г. В случае возникновения вопросов после внимательного изучения информации на официальном сайте квотной кампании, обращайтесь через систему сообщений новой информационной платформы или на электронный адрес Секции интересов interests.section@mid.ru. Дополнительно сообщаем, что ранее исполняемая образовательная программа Future-in-Russia более не ведет регистрацию граждан для участия в отборочной кампании.

GEORGIE.SU

«მინა ცხელი» კოვიდის ხანის ანექლოტი

ექიმი: — გაიკეთებთ ვაქცინას? ბრიტანელი: — არა. ექიმი: — ყველა ჯენტლმენმა აიცრა. ბრიტანელი: — მაშინ, კი! *** ექიმი: — გნებავთ ვაქცინა? გერმანელი: — არა. ექიმი: — ბრძანებაა! გერმანელი: — ე-ი., — კი! *** ექიმი: — გნებავთ ვაქცინა? ამერიკელი: — არა. ექიმი: — თქვენმა მეზობელმა უკვე აიცრა. ამერიკელი: — მართლა? მაშინ, რა თქმა უნდა — კი! *** ექიმი: — გნებავთ ვაქცინა? რუსი: — არა. ექიმი: — ეტყობა, მშიშარა ხართ. რუსი: — მე ვარ მშიშარა? ამცერით ორჯერ! *** ექიმი: — გნებავთ ვაქცინა? ფრანგი: — არა. ექიმი: — ყველა ჯენტლმენმა აიცრა. ფრანგი: — მე არ მეხება. ექიმი: — ბრძანებაა. ფრანგი: — მიმიფურთხება! ექიმი: — თქვენმა მეზობელმა უკვე აიცრა. ფრანგი: — რაც სურს, გაა-

კეთოს. ექიმი: — თქვენ ხომ ფრანგი ხართ? გამახსენდა, რომ ვაქცინა თქვენთვის გათვალისწინებული არ არის. ფრანგი: — რას ნიშნავს, გათვალისწინებული არ არის?! ახლავე ამცერით! *** ექიმი: — გნებავთ ვაქცინა? ჩეხი: — არა. არც იფიქროთ, რომ შემაცდენთ, როგორც ინგლისელი, გერმანელი, ამერიკელი და ფრანგი გააბითურეთ. ვიცი თქვენი ფოკუსები! ექიმი (უჩურჩულებს): ჩუმი, ჩუმი, ჩუმი ისინი რუსული ვაქცინით ავეცრი. თქვენთვის ეს არ უნდა შეეშალოს, რადგან კანონის დარღვევაა. რა თქმა უნდა, უფასო არ არის, როგორც რუსული. 900 კრონი ღირს. ჩეხი: (საფულედან 1000 კრონი იღებს): — მაშინ ამცერით, ექიმო! ყველაფერი რიგზეა. *** ექიმი: — გნებავთ ვაქცინა? ისრაელელი: — არა. ექიმი: — აქ, აშდოდში ცოტა კიდევ დაგვრჩა. დამთავრების პირასაა. ისრაელელი: — ხოლო?! (მთელი ოჯახი ჯდება ავტომანქანაში და აშდოდისკენ გასწვრივს).

www.geworld.ge საქართველო ინტერესების სექცია

სარედაქციო კოლეჯი გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირსებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894 საქართველო